[11.1]

Πρόσκλησις ενδιαφερομένων

δ. 92

Δημαρχείον
Ελαφονήσου

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 1 ΕΒΔ. 1
ΗΛΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗ 7.44΄ ΔΥΣΙΣ 5 14΄
ΣΕΛΗΝ. 26 ΗΜΕΡ.

1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

MARDI 001 — 364 **JANVIER**

† ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Μ.
(Δημόσια Γραφεῖα, Τράπεζαι, Ἐμπορ. Κατ)ματα κλειστά).

1

[2-11]

Begriff der Wissenschaft

Θεμελιώδης διαίρεση.

Γιατί αναζητούμε κανόνες;

Χαρακτηριστικά;

Ποιοί είναι οι κανόνες;

Γιατί είναι ανάγκη να υπάρχουν κανόνες;

1/ κανόνες
2/ αρχικοί

Κανόνες είναι κοινοί νόμοι για τους - (όσοι νόμοι είναι γραφής.

Κανόνες είναι όσοι οι γραφείς (όσοι γράφουν γράφη = γραφή)

ορθογραφία - ορθολογικοί κανόνες

Τι είναι ανάγκη; Αν δεν είναι;

(Είναι αρχαίοι, αν γ γαμβικοί.
η κανόνες: ορθογραφία)

Rechtsbegriff v. Bild u. Strafbegriff

Κάθε κανονισμός καθορίζει ένα κανόνα για τις - Τι είναι ανάγκη;
Κανονισμός κανόνας ανάγκη. Κάθε αρχαίος κανόνας
- αρχαία μορφή γραφής 18 - 21

Είναι αυτός νόμος; γιατί;

Αν δεν ισχύει, τι θα γίνεται;

Bellum omnium contra omnes

[11.4]

Τιατί ὄχι; — γιατί τόσο ταχύτατα γίνεται
ἡ γένεση τῆς ἀνθρωπότητας 22-24-25
(ἀπόψεις γύρω ἀπ' τὴν ἐξέλιξη)
Οἱ ἀνθρωποι ἐπιμένουν ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχουμε
(ἀρχαῖους) — γιατί ἀκόμη ζοῦν ἐδῶ 24

Τί γίνεται ἀπ' τὴν ἄποψη τοῦ δικαίου
ρόδησης; — δὲν ὑπάρχει ἀκόμη τρόπος 15-21
Πῶς ἐπιβιώνει ἀκόμη ἡ ἀλληλεγγύη 15-28
Μεταπολεμικὰ τρόπου 28-29, 41-43
Ἀνάλυση τῆς ἐ.- Τραγικὸ 29-32
Τρόπος ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπου = δικαίου 32-37
ἐ/ε ἐπὶ ἐπιβιώνει ἀνθρώπου/δικαίου
Ἐξέλιξη ἐπιμερισμοῦ — ἐξατομίκευσης - ἐξέλιξη
ἔννοιας ἐλευθερίας = ἀνάπτυξη ἐπιμερισμοῦ
Πῶς ἀναπτύσσεται ἡ ἐξέλιξη 43

Das Werden d. Recht

Πῶς δικαίου ἐν τρόπου (τοῦ δεσμοῦ)
μιᾶς κοινωνίας (ἀλληλεγγύης)
Τρόπου μιᾶς κοινωνίας ἡ δικαίου
(ἀλληλεγγύη ἀξίας)

Τώρα βλέπει τὸ ἴσιωμα δίκαιου (ἔχουμε
ὁ ἀνωνύμου του, ἡ ἀνωνύμου του ἴσιωμα ἡ
μιᾶς του

[11.5]

ἴσοδος εἰς ὀργανισμὸν ἀπ' ἀρχῆς ὀργ/κῆς 44

πρόσληψις νόμος 56-57

- συνάφεια - ἔμφυτα 57

θεωρία ὀργ/σμοῦ

& ὄργανα 54-56, 58

~~διάκριση παραγωγικοῦ~~

συνθῆκη σπορᾶς ἄφεως (~~φαινοτύπος~~ ~~γονοτύπος~~

δὲν ἀρκεῖ νὰ συμβαίνει

ὀργανικὸν

καταλυτικὸν 41α-48, 59

ὀργανικὸν: ἀδύνατον νὰ 46-48, 54,

~~δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ ὕλη ἀπὸ~~

+/ καθορισμὸς σχέσεως ὕλης 44-45, 88-89

δὲν ἀρκεῖ καὶ ἀναγκαία;

+/ ἀνόργανος-ἀνώτερος 49-52, 87

ἕλλειψις ἐπιφ

β/ ἐπιφ ῥοφήσεως 53-54

91

Θεμελιώδεις νόμοι

Καντ – Συνθετικές προτάσεις a priori 87, 90
Συνθετικοί νόμοι
Θεωρία διαφορικών εξισώσεων 57
66-67-70
60 54-56,64

Φυσικός χώρος
Ευκλείδειος χώρος 70-74-76,88
Καρτ. συντεταγμένες 61-63 – 149
Ευθύγραμμη 63-64 149
Επιφάνεια 64-66

~~τοπικός χώρος~~

Θεμελιώδεις νόμοι
Νόμοι να μπορούν να διατυπωθούν χωρίς τη χρήση γεωμετρικών εννοιών
= Θα διατυπώνονται (διαισθητικά) αναλυτικά με συντεταγμένες
(μέσω αναγκαίων συνθηκών ή νόμων)

Τι είναι διαισθητικά

Τοπικό όριο — — 79

Το διαισθητικό αλγόριθμο σε σχέση — —

Αλλιώς διατύπωση εξισώσεων διαισθητικά
(τροχιές ακτίνες)
[Καμία σχέση αυτών διατύπωση με διαισθ]
77 77-87

Διαισθητικά καμπύλο όριο
Riemann - Hilbert - Segelsberg - Weyl

Ειδική διαισθητική

[11.7]

Το φορολογικό = φόρος καθορισμένος από δικαιώματα

Θεωρία περί φορολογίας = η φορολογική 155-156

Οι λόγοι που δικαιολογούν τη φορολογία;;
Οι σκοποί για τους οποίους επιβάλλονται φόροι
η αρχή της φορολογικής ισότητας

Αρχές φορολογίας ή προϋποθέσεις καλής
Φορολογίας

Όρια για τους ειδικούς φορολογικούς 156-157

Φόροι - τέλη φορολογικού δικαίου 156-158
συγγένεια - ιδιοκτησία - κληρονομιά 160-164
Διάφοροι είδη φορολογικών
α/ άμεσοι/έμμεσοι φόροι (διαφορές και ομοιότητες 157-158
β/ κατά τόπους φόροι κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Είδη φορολογίας (κατά
τη διαφορετική α/ κατά
τόπους (π.χ.) β/ κατά τρόπους
(φυσ. κ.λ.)

Τ.Δ.Ε.

Τι φορολογία ενδείκνυται σε διάφορες περιπτώσεις
(διαφορετικές) - βλέπε επιβάρυνση ή ίδιου
το ή φόρος διαφορετικά

Δικαιοσύνη (ἀποστολὴ τῆς ἀρετῆς δικαίου

— Τί σημαίνει δίκαιον — (ἀρχὴ σωτηρίας τοῦ λόγου)

Τὸ αὐτεξούσιον 93-94-112

Πρᾶξις ἡ αὐτεξούσια ἐνεργεία, ὑφ' ἡμῖν
ἀρχὴ ἐν ἡμῖν αὐτῶν

Ἐπειδὴ πρᾶξις ἐστὶν ἑκουσία (Schmidt 7)

Πρὸς ποῖον μέτρον κρίνομεν πράξεων
= κύριον

Εἰδὴ ἑκουσίων
ἀκρατεῖς - 95
ἐγκρατεῖς (ἀσθενεῖς) 95-96
" ἰσχυροί 96
Φρόνησις 17-18

Ἔξις: πράξεις ἀπὸ ἕξεως

(Ἐπανάληψις — ἐξ ἧς ποιοῦμεν δίκαια)

Δικαιοσύνη συναγωγὸν κοινοῦ ἡ τῆς 109

Ἐκουσία — ἀγνοούμενα πράξεις 99

Ὅτε ἐξ ἴσου κακῶς ἐστὶν (ἀκρατὴς — ἡ ἐγκρατὴς δικαία τοῦ ἴσου) 101-105 104-105

Δικαιοσύνη ἐν δίῳ ἡ ἔργῳ 108-111

Ὑφιόμην ἐναγορευτικὸς ὁρκίου
ἢ ἀναγκαῖα τὰ ἐξαιρετὰ ἢ ἀλλοτρία τὰ ἐμὰ,
τοιοῦτοι ὁρκίου
οἷοι ἐστὶ τοῦτο
ὅσοι ἐστὶ τοῦτο

ἢ ἀλλοτρία μόνον ἐστὶ τοῦτο ἐναγορευτικὸς ἐστὶν
– ὁρκίου ἐστὶν, – ἐναγορευτικὸς ὁρκίου

1) τρίτη Stufe ἐναγορευτικὸς ὁρκίου
2) Stufe εἰς ὑποκειμένου ἐξαιρετὰ
Καινοῦ ἐστὶ ἀλλοτρία ἐστὶν – ἢ ἀναγκαῖα
3) Stufe ἐναγορευτικὸς ὁρκίου – ἀλλοτρία
Beide Einteilungen nach dem Inhalt
τρίτη nach dem Inhalt
ὅσοι ὁρκίου ἐστὶ τοῦτο
ὅσοι ὁρκίου, ἐστὶ ἐναγορευτικὸς ἐστὶν ἀλλ. ἀ.

[ἐξαιρετὰ ὁρκίου ἀλλ. ἀ.]

4) Stufe ἐστὶ ἀλλοτρία ἐστὶν ἀ
ἐναγορευτικὸς ἢ ἀναγκαῖα ἐστὶν ἀλλοτρία
Einteilung nach dem Inhalt ἐστὶν
ἐναγορευτικὸς ἐστὶν ἀναγκαῖα τοῦτο

[Stufe ἢ ἀλλοτρία ἐστὶν ἐναγορευτικὸς
ἐναγορευτικὸς ἐστὶν ἀναγκαῖα ἐξαιρετὰ ὁρκίου
(ἐναγορευτικὸς ἐναγορευτικὸς)]

5) Stufe ἐστὶ ἐναγορευτικὸς ἐστὶν ἐξαιρετὰ
ἀλλοτρία – ἐστὶν ἐναγορευτικὸς
Einteilung nach dem Inhalt

Κανονες ρυθμιζουν ανταλλαγες αγαθων

η σχεση εδω εναντιον εν τω ιδιω εστιν
μη εχουν αφορμην ιδιαν ιδια ιδιαν δυναμιν
ιδιᾳ ἀ υπαρξουσι

Υπαρχουν σχεσεις αρμοδιοτητος εν τω
ενεστωσης ισχυος
τω ιδιω εστιν και ιδιᾳ ιδιᾳ
ιδιον αφορισον ~~σχεσις εστιν ισχυος αφορον~~
αφορισον

β/ εν τω ἀλλ ισχυος ενεστωσης εστιν
~~ἀφορισμενα αφορισον~~
~~ἐστι ἀφορισμενα αφορισμενα~~ αφορισμενων ισχυων ἀ εστιν

γ/ εν τω ἀλλ ισχυος ενεστωσης τω δικαιω
ενεστωσι και αφορισμενων εστιν
ιδιᾳ αφορισμενου.
α/ ορᾳ 170 β/ ορᾳ 171-174 159, 165

δ) εν τω ἀλλ ισχυος τω ενεστωσι εστιν
των αρχικων (ενεργειων ιδιᾳ αρχικης
(ενεργεια του ισχυοντος)
(subj. öff. Rechte)

ε/ εν τω ἀλλ ισχυι τω αφορισμενω το δικαιω
ρητω ιδιᾳ γενεσεως ενεργειας εστι γαρ εκαστη
ἐστι γ αρχικης α/ 167-169 β/ δρωντ. γενεσεως γενεσεως
(subj. öff. Rechte) 175-178, 185-186

Τὰ δυναμοῦντα προσδιοριστικὰ (ἐπιθ. ἐπιρρ. ἀντωνυμίαι κτλ.) ἀκολουθοῦν τὸν κανόνα τῶν ἀδυνατούντων ἐπὶ τῆς τονικῆς ἰδιορρυθμίας — ὀξυβαρύνονται ὅταν προτάσσονται — ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει φυλάττουν τὰ δυναμοῦντα τόνον ὃν ἔχουν ὡς δυναμοῦντα ὑποτακτικοῦ δυσίου (ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιδρᾷ ὁ κανὼν τῆς τονικῆς ἰδιορρυθμίας)

178-180

Ἔχομεν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀντωνυμίαν ὑποτακτικοῦ ὑποτ. ἐγκλ. δ. ἔχομεν ὀρθ.

180-182

Thom 108, 131 vic. Οἱ ἀόριστοι ἔχουν διαφόρους τόνους ὑποτακτικοῦ ἐγκλίσεως ~~ὑποτ~~ δυναμοῦντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιδρᾷ ὁ κανὼν τῆς τονικῆς ἰδιορρυθμίας

182-184

Ἐπιρρήματα ὅπως τὰ ὀνόματα τὸν αὐτὸν τόνον ἔχουν ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκονται ἐν τῷ τέλει τοῦ δυσίου.

Αντιλογία περί τε διαιρετέας ὑποτρεσίας
εναντία προσωπείων, ἐμφερείων, ομοειδῶν
διαιρέων

Ὑποτρεσίης ἰδιωτ. διαιρέων

ἀ/ επιμερίσας ενεργειῶν ὑποτρεσίων
ἀ/ επιμερίσας ἐμφερέων ἰσοκινησιῶν γ εἰδοποιῶν
σημειωμάτων γεωλογίων (π.χ. ἀνθρώπ.
ανατολ., σφηκ., ἀνθρώπ. λίνων,
ὑπερφόρεως κ. τ.λ.

~~Ηνωμένα~~
Ὑποτρεσίους δυσμ. δεκ.
Επιμερίσας δυσμενῶν γεωλογριῶν
ἀ/ συμβολῆς ἐξ ἴσων σχ. τ. χρόνων
(ὑποτρεσίας τε ἐμφύσεων κ. τ.λ.)
ἀ/ ενέργειας ὑπόγειων σχ. χρόνῳ
Ὑποτρεσίας τ' ὑποκειμένη ἐξ ὑπόγεια
ενεργεί. χρόνῳ, ~~ἐξ' ὧν κατ.~~ ἐφ' ὧν διαιρέσεις
τε ἴσων ἐπιμερίσεις τε τῶν ἀφανῶν.
τε ἴσων ἐκφυσητῶν, ἐπιμερίσεις

Ὑποτρεσίας τε ὑπόγειον ἐξ ὑπόγεια

νομον. Εις ὅσον ὁρος Rü
αντιφατικα ειναι
η φυση ως προς τα εμφυτα εις
ανομοιον των. Ενια παραδειγματα.
(H. Kelsen)

Ἐνδεχεται κανονες δικαιωματων
η μια δικαιωματα γραπτα αλλ
δεν ειναι και το αντιθετον ἐνδεχεται
Δικαιωματα παραβαινεται κανονικα
εφαρμοσης
Ἠγουν Kampf ums Recht.

Παρατηρησον εἰς ὅτι εγκειται εδω
Δικαιολογια αδικων:
Το δικαιωμα: "ἐστιν κοιν. γαλουφια
(Jhering)
[Ἐφαρμοζει κοιν. γαλουφια επομενως
παρεκβαση και δι εν γενει παθους αδικου
ειδους ιδιοτητος: — οὐδεν ἠ οικειοτης
μη ἐν τοις κοινοις
Εν σημειωσει προσθηκης ἤτοι προ προτασεως
επιμονης εἰς αὐτον (Thon 131)]

Ρ δικαιοπρακτικότητα ως προϋπόθεση της αρχής
δικαίου - Rechtshandlungsfähigkeit

1) αρχής δικαίου δικαίου (κάποιος ορ.
δικαίου γεννήσεως, ως αρχή γ γ')
2) αρχής ανήλικου δικαίου
(παιδιά και ανήλικοι γονείς ως γ
παιδιών δικαιοπρακτικών δικαίων γ ειδικ. δ.)

~~Διαφορά~~ αρχής δικαίου γονιμότητας - διαφορές
Μονογρ. · α) τι αρχικά αρχής δικαίου. δ.
β) γονιμότητας δικαιοπρακτικής
γ ουσία δικαιοπρακτικής
Σχετικά με την γονιμότητα ενηλικίωση
Διαφορές: Αλληλεπίδραση δικαίου δικ.
α) αρχικών αρχών
1) αρχικών της αρχικής
2) ρυθμιστικών αρχικών
3) γενικής ρυθμιστικής γ ρυθ.
β) διαφορές δικαίου αρχικής
γ) αρχικών δικαιωμάτων

Ενέργεια δυνάμεως:
Δυνάμεις λέγονται τα μέσα δυνά-
μεως παράγωγα ενέργειας ενός
ατόμου. Υπάρχουν εκτός ατομικών πόλεων
και δυνάμεις

καθώς ο δήμος δυνάμεως: πληρώματα
(ίδια ιδιοκτησία)

Πολεμική ήθος: ο χαρακτήρας
ατόμων ενέργειας δυνάμεων

π.χ. νόμιμος αγοραίος πωλούντος

Υπό αυτήν την σκοπιά μπορεί ήθος
α) στρ. νόμιμων αγοραίων δυνάμεων
β) συμβατικών αγοραίων δυνάμεων
Η σκοπιά διαφέρει πολύ ή ενέργεια

β/ Συμβολή ιδιωτικού δικαίου

Η χρήση της ρητής ανταπαίτησης τουφεκιών προνοιακού χαρακτήρα στην δικαία.

[Παρέκκλιση κρίσιμου.
Δε νοείται, δε συγχωρείται γάμος – δε ένας γ' ήρθε
δε ισχύει είδος]

Συμβολή του εννόμου στο σχήμα τύ δίκαιο

α/ προνοιακός τύ συμφέρον δικαιωμάτη
β/ προνοιακός τύ ιδιωτικόν δικαιο –
(συμβολή στο δικαιοφρονήτων)

προσβολή δικαίων

~~Αρχή~~ (ἀξιών)

Όταν ~~κάποιος~~ προσβάλλεται δικαίωμά του ὁ δικαιοῦχος τὸ ἀξιώνει
(Εκ τοῦ ὅτι δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ ~~ἐκ~~
μπορεῖ ἐξ ὅσων ἀγόμενος τοῦτο, ὀφείλεται
ἡ δικαίωσις - (ἀγωγὴ ἐναγής))

ἀξιώσεως αἰδέσεως ἢ: ἀδικοῦμαι
ὅτε καταφεύγω

λόγοι αἰδοῦς
ἀσθένεια ἢ ἄλλη

Ε/. ~~Δικ.~~ Προϋποθέσεις προσβολῆς δικαίου
1/ ὑποκειμενικὴ
2/ ἀντικ. - (3/ ἀντικείμενον δικαιώματος)
Ε/ ὑπο 2/ ἀντικειμένου

δόλος ἢ ἀφέλεια, δόλος ἢ ἀνεξιχνίαστος = πολὺ
δεν ἐφαρμόζεται ἀμφισβητούμενα δίκαια (ἀγῶν) ἀλλὰ καὶ ἀμφίβολα μεταξύ
προσβολή

Ἀλλά: δικαίωμα = ἐλπίς
δικαίωμα δικαίου = αἰδώς γιὰ δικ. ἐλπίς
δικαιοῦμαι = ἀγῶν

Ενοχή ηρώων δικαίου

α/ ότι γι γνωστόν κατά νόμο
(Schmitt β/ ότι δικαιούται ή ή βία ηρώων ασκεί
σύμφωνα το δικαίωμα αρίσεως

Δεν μπορεί κανείς να ζητήσει από τον ηρώα
δικαίωμα ή βία

Αλλά από την περίπτωση αμέλειας βία
(ηρώα αίτιος) – ~~δεν συμβαίνει η~~
~~δικαίωμα δικαιούται~~

ώστε να αποδεχθούμε δικαιώματα
ή αμέλεια βία δίνει το αρχικό ή
εγκυρο δικαιώματα, εξίσου δε αρκεί
δικαίωμα να αναγνώσει...

Αλλά ή δικαιοσύνη μπορεί ή δικαίωμα
δικαίωμα αλλά δικαίωμα μπορεί, δε
δίνει να ζητήσει αρέσει αλλά βία,
για να καθιερώσει αναγνώσει το αρχικό
άλογο.

Αλλά, αλλά και λόγο κατά ~~κανόνα~~ κανόνα
ή ηρώα δικαίωμα

Δίνει το άλογο να μπορεί επίσης ή

δοκιμὴν· διαιρουμεν γὰρ τὴν
ἐφαπτομενην ἑκατερα τῶν ἀκρων τῆς
βασεως εἰς τὰ ὁμοια τμηματα τῇ ἐφαπτο-
μενῃ τῆς ἀρχικῆς ἀντιστοιχου-
σης τῇ ἀρχικῇ βασει

Ελεύθερη ερμηνεία σχολικής

Άγχος (άξιωση) αγωγής

Άγχος ἀξιώσεως – διαγωγή και άγχος

~~Ενοχή (κανόνες διαγωγής~~

Ἐνοχή

Ὑπερεγώ : ἄγχος ἀπ. γ ἀξίωση ἐπιβολής

Ideal ego

Η ἐνοχή σχετίζεται μέ ~~ενοχή~~ τύψη τής διαγωγής. – Καθορίζει τον κατά βασικόν κανόνα.

Ego ideal) διαγνωστικά και ἐπιβεβαιωτικά τύψη μέν σχετίζεται κανόνα μέ τον διαγωγόν.

(Θετικά να ολοκληρωθεί ἐπί)

Ἐνοχή διαγνωστική, επιβεβαιωτική

Ψευδάγχος ενοχής

Ψ/αγχος επί επιβεβαίωση

Ψ/ανδρα σοκ

Thos 7. 14-66 Η ανδρα ανοχή

Η ή γ ~~αγχ~~ αγχος ενοχής

[11.21]

Ιδέα των καθ' ένδειαν έρευνα των διαφόρων
ηθών γενομένη υπό Δ. –

Έρευνα δικαίου –
Θα ήθελα να μάθω αρχαία η μεσαιωνικά δίκαια
κοινότητος δημοκρατικής – δικαιώματα δημοκρατικής
κοινωνίας τα διαφέρει από των μοναρχικών; ή
των αυτά αρχαιότατα

Δικά σύνδρ: ή αρχαία καταδολή γυναικός
παράδοσις κακών όσον να ευρεθή
Να ευρεθή ο παραστατής μαύρος
αρχαιότατος ή ιδέα του θεού ανδρικού
(δικά αμερικής ή παράδοσις ή αρχαιότατη
μαύρα

Έρευνα των ανθρωπικών δικών
παραδόσεων, εθίμων, νομικών ή
δημόσιων έρευνών

Κεφ. Δικαίου

Έρευνα θεού

Καὶ ἀδα τὸν χρόνον ἐγράφει ὁ ναύαρχος
Δικαῖος

Διαφορὰ αὐτῆς ἐν διαφορᾷ δικαίου
Εὐθυμίας διαφορ. δικαίων
ὡς ἡ δικαίου δικαίου

Κοινωνικὸν ἡ ὁμοιόμορφον δικαίων;

Διὰ ψυχῆς διαφορὰν ψυχῶν εἶδος
ἴσην διὰ ἀρετὰ διαφορὰν μετὰ
δικαίου;

Ἡ ἐν χρῷ ἀρδὸς διφυᾶς ἀδελφὸς
Ἥβης

Μετὰ δὲ καὶ ἀδὰν ψυχῶν ἀ—
χρόνου ψυχὸς δ. — ἐν ἑλληνικῇ χρόνῳ
ἀρδιφυᾶς

Τὸ δικαίου χρόνου ἰσότητος καὶ
ἴσης —

Διὰ χρῷ καλλιόπην δικαίου

ἀφορμὴ γιατὶ νὰ ἔχῃ ὁλόκληρη τὴν
ὅλη τὸ δικαίωμα (γιατὶ τὸ ἔχῃ
ὁ ἄνθρωπος - τὸν δηλ.)

ὁλόκληρη σημασία ἐπαναλαμβάνεται ἐδῶ
γιατὶ γιὰ ἕνα ἀφορισμὸ.

Ἂν ἀφορμὴ γιατὶ ἔχῃ τὸ δικαίωμα
δηλ. ἔχουν καὶ ἄλλα γνωρίσματα ἐκτὸς
ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀνεξάρτητα
ἀπὸ τὸ ἕνα ἀφορμὴ καὶ ἐκεῖνα
ἔχουν γιατὶ τὸ δικαίωμα
ὑποδηλώνει τὸ δικαίωμα

Ἂν ἀφορμὴ εἶναι ἕνα χαρακτηριστικὸ
τοῦ δικαίου — ἔχει καὶ ἄλλα δικαι-
ώματα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἔχῃ ὅτι ἀφορμὴ
ὁλόκληρη εἶναι ταυτόχρονα ἔχει —
δικαιώματα αὐτὸ γιὰ τὸ ἄτομο

Ἔχει αὐτὰ γιατὶ ἔχῃ χαρακτῆρα τοῦ δικαίου

Ἂν ἕνα ἀφορμὴ ἕνα ἀναφαίρετο τοῦ δ
ἔχει τὸν ἴδιο

Το ~~ιδιαν~~ αρσενικό γένος. λογοτεχνία/γραφή

Το ιδιαν - μοναδικό αρσενικό; ανδρικός

Το σχολικό αρσενικό. διαφάνεια

διαφορά ιδιας - σχολικής σχέσης;

(φυσικό νομικό - ο γραφικό σχολικό ως
μέσα αίσθηση)

Είδος - σχολική (ιδιας σχολικής)

Εμπειρία σχολικής

το κακό του γυμνασίου (κάθε το
ξη. καθηγητή ως όρος τόρος ή
ή σχολικό)

το καλό γνώρισμα ο καθηγητής
δίος εμπ. σχολικής ο άγριος εμπει-
ρικός. - (διαλογικός σχολικός
διάλογος).

Δυο λόγια για την εμφάνιση αναλογία
ή ανάπτυξη του (λογοτεχνία - ανδρικός
διαφάνεια) ή ιδιαν (γυμνασίου
σχολικό).

Γυμνάσιο προσωπικό: ή καθηγητής

Θεοδ. Θεοδωρακόπουλος. Υπηρέτησε στο Τμήμα της Βουλής Νομικού Συμβουλίου ακριβώς ΟΔΕΠ. Η υπηρεσία του να χρονολογείται από 1 Δεκεμβρίου 1938 μέχρι και 1 Δεκεμβρίου 1943. Καθ' όλο το διάστημα της μόνιμης επαγγελματικής του υπηρεσίας προσέφερε αξιόλογη υπηρεσία του με διακριτικότητα αφοσίωση και ταλέντο. Αμέσως μετά την απόλυση του από τη δημόσια υπηρεσία (Συμφωνητικό κ.λ.π.). Τον Μάϊο του 1940 έγινε μόνιμος υπάλληλος στο Δήμο Αθηναίων μέχρι την ημέρα του θανάτου του. Από 28 Δεκεμβρίου αλλεπάλληλα μετά από μια μονάδα μέχρι την ανάκληση (10ετής υπηρεσία) υπηρέτησε σύνολο επί 11 μήνες και 11 ημέρες. Τελευταίος μισθός του ήταν δραχμές 11/9 μηνιαίως. Γνώριζε δύο ξένες γλώσσες, γαλλικά και γερμανικά, τα οποία μιλούσε άριστα. Αποχωρεί από την υπηρεσία του με δική του αίτηση. Κατά την διάρκεια της υπηρεσίας του στο Τμήμα Νομικού Συμβουλίου του δόθηκε ευκαιρία να μελετήσει τη δομή του Νομικού Συμβουλίου του δόθηκε ευκαιρία να μελετήσει τη δομή του Νομικού Συμβουλίου και τα καθήκοντα του. Δι-ετέλεσε βοηθός του μέχρι τη λήξη της θητείας του και αποδείχτηκε προσοδοφόρος συνεργάτης. Προσοδοφόρος του χτίσμος έτος του νόμου 1368/1938 όπως ορίζει και ο νόμος του Νομικού Συμβουλίου της Ελλάδας, όπως και Βουλής η ίδια.

[2121]

Ηλιόπουλος - [illegible] (αρχιτέκτονας)
Ελαιόφυτο. - γ σπουδαία σχολή.

Δημοτικός: [illegible] Κιλκίς

Ζυγός: γαλακτοπαραγωγή
βρεφικός
θάνατος

Άγιος Αθανάσιος: καλλιεργήσιμη

Αγελάδες: διαγωγικά

Αγελάδα γάλα σε ζυγό

Εφτά σχολεία όρος χωριό

(Αγ. Γεώργιος)

ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΒΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Χαλκίδα 18 Ἰουλίου 1943

Σεβαστέ μου κ. Καθηγητά

Σᾶς ἔστειλα ἀπολογισμό μέ δύο κ. Γεώργιον Κυπριῶτον ὅπου μοῦ παρέδωσε τά δύο συναλλάγματα, καί παρέδωσα σέ δύο Χριστιανά ὅπως ἐμάθατε νά δῶσ καί σᾶς καί τόν Πάνου.

Ὁ μαθητής μου κ. Ἀγγελάκος Μαλαμίνος λιγάκι ἐξάδελφός μου καί πρόσφυγας δικογένειάς ἐρωτεύτηκε μου. Δέ ἔχω ὄμως δικαιώματα καί τάς ἀποδείξεις μου καί δέ σᾶς στέλνω τό συνημμένον νά μοῦ στείλετε καί μου ἐσᾶς καί τάς ἐδικάς σᾶς.

Μέ ἐκτίμησιν ὁ ἀγαπῶν

ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΒΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

[13.I]

Вилы

Вилы - крючки

Вилы навозные

Вилы

навозные

вилы

навозные

[13.2]

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1944

Μὴν 8 Ἑβδ. 33
Ἀνατολ. 5.40′ Δύσις 7.19′
Σελ. 24 ἡμ.

12

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

SAMEDI 225—141 *AOUT*

Φωτίου, Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων

[13.3]

1950

Bekker 146

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1944

Μὴν ὃ Ἑβδ. 33
Ἀνατολ. 5.34′ Δύσις 7.26′
Σελ. 18 ἡμ.

6

ΚΔΤΤΠΠΣ

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

DIMANCHE 219—147 *AOUT*

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
Π. ΔΡΑΝΔΑΚΗ
24 τόμοι χρυσόδετοι

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
"ΑΣΤΗΡ,, ΔΥΣΟΥΡΓΟΥ 10 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ. 21-122

[135]

Khury

Isaac

Khury

Dekker 89

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1944

Μὴν 8 Ἑβδ. 33
Ἀνατολ. 5.35′ Δύσις 7.25′
Σελ. 19 ἡμ.

7

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

LUNDI 220—146 *AOUT*

Δομετίου, Ἀστερίου, Θεοδοσίου

[13.6]

[13.7]

Konnunov Lyubov
Ivanovna
Blumkali 256

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1944

Μὴν 8 Ἑβδ. 32
Ἀνατολ. 5.34′ Δύσις 7.27′
Σελ. 17 ἡμ.

5

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

SAMEDI 218—148 *AOUT*

Εὐσυγνίου μάρτυρος

8

[13.8]

[14.1]

Συμπώσεις σχετικά με "Τέχνη - επιστήμη - ελευθερία" πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα

~~Στο~~ α/ αποψεις ειναι οτι η
διηγηση αγαπα ορισμο
χρονικη (διηγημα) - αλλοι
επιμενουν στη χρονικη ενοτητα (μυθιστορημα)
: (μυθιστορημα/~~διηγημα~~)

β/ αποψεις ειναι οτι τα αρθρα
απο τα γνωστα διηγηματα μοιαζουν
η τα αρθρα

: παιδικο...

Προφητοσύνη ποιήσουν γυναῖκες
σοφαὶ ἀλαζονεύ-
δειπνα γραπτικῆς

Προφητικῆς: ὅταν ἀσθένεια δίνη
προφήτη τοῦ ποιήσῃ γυναῖκες ἐπιφέρῃ
τοῦ τὸν ἀσθενῆ τοῖς ἔργοις
ἀσθένειαν τῆς ἰδίας ἀνδρείας
κοινωνεῖν λαβεῖν (λαβεῖν δύναται)
ἐπιφέρειν

Δείπνα: ὅταν ὁ μὲν τοῦ ἀσθένειαν
ἀνδρείαν ἀπὸ τῆς ἰδίας, ἐφ'
ἑαυτοῦ τῆς ἰδίας αὐτῆς φρο-
νῆς τῆς γυναικός — ὅταν τὸν
ποιοῦσιν γυναῖκες τὸν ἀρχὴν
αὐτῆς γυναῖκες μὴν (ἀρχήν)

Δείπνα καὶ προφητοσύνη ἀπὸ
ποιοῦσιν γυναῖκες δίκαιοι.

Τον δασκαλον Ιωαν. Ε. Λαμπάκη ήρως
Του ασπάσματος

[94.6]

Και εδώ είναι ένας υπέροχος ρυθμός
στίχος

Όχι γ' ένα

Όπως γράφει το τον αγώνα για
γρήγορο — γράφει πιο γρήγορα
πλοίο —

Και η γλώσσα αμέσως το να
δημιουργεί εμπόδια γρήγορα
ο προ δον εδώ να σημαίνει γ
και συγχρόνως

άμεσα συγχρόνως —
αλλιώς το να πλοίο η
παράδοση.

Αλλ' η σύνταξη δεν υπερβαίνει
ήρεμα ακόμη· δεν γράφει ο ίδιος
σχήμα [illegible] δεν αγώνα γιατί
η

Η παράγραφος γ' ακόμη δομείται
γρήγορα δεν σύνταξη αλλ

[14.7]

Περὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ
σοσιαλισμοῦ (Kulturgemeinschaft)

H. G. Mayer

μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν (διὰ ἀναγκαίας ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν).

Ἡ ἀρετὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα (ὁρ. Ἀναστασιμνησίου ὁρ. λόγ. σ. 17)

Куд ма дудьлын рез
ерд бурим - бурез
ёлгъын фрим-
бурмур дудьлы
адрэ ёлгъо ерд
Ерд з' ушмурдрэм ум
бимез (ашмурим бимез
бим сэбуб)
Ёлгъо и дэрим
бэрим ли ялбэм
ёл бурдъ

et on finit par s'aimer
personne et d'aimer
seulement l'homme
dans ces milliers d'êtres
débiles qui ne peuvent
pas le négliger

[14.10]

Κοιμήσου για σας ονείρ
αρα άγιον
για ~~τατ~~ ως λειτουργο αυγης
για ὁ αναγνωστης
για ψαλτης
Νον ψαλη λαμπ+.

Κοιμ. γυναικα ὑπομονετ ἱμεσ
για τις αρας ὑμιν.

Διμ. ασπασμος + νυμφιε-γυναικ
/ατταγμα περι της αρο
παρουσης - τι ὑραιο
/ατταγμα για αρας ὑμιν - για
σοφιας να δει απο αντιχριστο
ὑριὸνυμο /φοτιμο/ = ις δημ.
παρουσιο
γυναικα αγιον /αγγελ
για σας για ανδρ
Μυστικο /ο αγγελοσπορο

She came to me ~~dipa~~ unarmed ;
that was her ~~force~~ might over me on the road of her victory.
She "worked" ~~invisible~~ silly, invisible. She created
for me, with an infallible mystique a land
where I could breath freely and with
the pristine pleasure of life. When this
all happened, I can't tell, because
I allways become aware of this mysterious
achievements after many days.
I came to me without any aim.

[14.12]

ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνθρώπων διὰ
δὲ ἐφοβεῖτο τὸν γονέα ἐκεῖ
ἐν τῷ ἀρχαίῳ παραδείσῳ
ὑπῆρχεν ἄδικος, ἐξ. τὸ ὅτι
τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἦτο ἀπὸ τοῦ
νόμου δὲν ἠγάπα οὐδὲ καὶ
ἄγαν ἐφοβεῖτο οὐ' ἐκεῖνον
μόνος νὰ ἀπέκτεινεν ἡ ἐκεῖ
θεὸς τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν
νόμον. Ἀλλὰ ἀμφὶς τῆς
ἐκείνου τοῦ νόμου οὐ' ἐκεῖνος
μόνος νὰ ἦναι ἴσως ἀφ' ἑαυτοῦ
νόμος ἰσχύ. Διὰ τοῦτο οὐκ

~~Κ~~ Κανα γυναίκα ~~κ~~ [illegible]

Η κοπέλα γυναίκα μιγα απ' τις
ζής. — Η άγρα ~~αγαπάνε~~ [illegible]
αγαπ αλλ παιδιά ~~γυναίκα~~ — αγαπ
~~γ' έχει~~ το χρώμα, ~~γ' είναι~~ γυναίκα
γυναίκα (~~είναι~~ ~~γ' άντρα~~ είναι προσωπικά
-αλλαγή - σαν ένα αλλο παιδί αλλ
χρώ) — αγα κοπ. γυναίκα, ~~κ~~ αλλ
παιδί αλλ, δεν ένα διαλ —
δεν γι κοπελιούλα
= να χάνο — αναμενόμενο —
μα' αγαπάνω 1) είναι γυναίκα
μιγ: γ' γι αλλάζω, πλάγ, γ' γι
καλόμιγ γ ιγ ιγ σε γιατί παιδί
γ ιγ σε χάνω γ ιγ ιγ αγαπάνω
~~γι~~ αγ. ειρήνω γι γ γ
αλλαγή να μιγ ενημερώνω σ αλλ
άλλ δεν ίχ — αγα να ~~γ~~, σαν αγ
γ ιγ καλόμιγ γ χάνω, ~~γ~~ γιατί
~~γιατί~~ να ~~γι~~ ~~γ~~ ενημερώνω να

Δεν μπόρεσαν ποτέ να σταματήσουν
την ηλεκτροφωτιά από τον
ουρανό. Μόνο ο Παράδεισος
μπορεσε, από την ημέρα της
δημιουργίας του,
να σβήσει τη φλόγα της.

Μόνο το φως μπορεί να μπει
σε ηλεκτροφωτιά, και ένα
μικρό κομμάτι ουρανού

[15.1]

"Αντινομία διανομής υλών κατά αξία και κατά παραγωγικότητα"
(1945 ή 1946)

μαγειρική τῆς σοκολάτας τὸ
ἑξῆς.

~~Βάρτε ἕνα πακέτο βο-~~
~~ρεινὸ τῆς βανίλιας αὐτῆς~~
βάζετε δύο κιλὰ ἀπὸ ζάχαρη,
δύο ποτήρια νερό, ~~ἕνα κιλὸ~~
δυόμισυ κιλὰ ἀπὸ αὐτὴ
ἂν ἐφτιάχνατε τὰ ἴδια μὲ
ὅσο ~~κιλὰ~~ ποσότητα γιὰ τὴν
ζάχαρη τῶν πορτοκα-
λιῶν καὶ ἀνακατώ-
νετε. Ἔπειτα βάλτε
σκάρτο πάνινο ὑφασμα.
Τὰ ἴδια μὲ ἄλλα ~~ἔτσι~~
νὰ ἀφαιρέσουν καὶ τὰ ἀφῆ-
σουν νὰ ἀποκτήσουν
ἕνα χρυσαφένιο χρῶ-
μα τῶν πορτοκαλιῶν. Βάλ-

τὴ ἐντελῶς διάφορον περιεχόμενον καὶ ὁ διάφορος σκοπὸς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τάξεως δικαίου.[10])

Εἶναι βεβαίως δυνατὴ ἡ ἀντίρρησις ὅτι καὶ τὸ δίκαιον τελικῶς ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστοῦν αἱ ἐπιταγαὶ αὐτοῦ κανόνες αὐτοδεσμεύοντες τὴν ἀτομικὴν συνείδησιν καὶ ἄγοντες οὕτω εἰς τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν τῆς προσωπικότητος. Τοῦτο ὅμως μαρτυρεῖ μὲν τὴν εὐρυτάτην παιδαγωγικὴν ἀποστολὴν τοῦ δικαίου, ἀλλὰ δὲν θίγει τὴν γενομένην διάκρισιν δικαίου καὶ ἠθικῆς, δεδομένου ὅτι τὸ δίκαιον πληροῦται καὶ χωρὶς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, διὰ μόνης τῆς διασφαλίσεως τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἀντίθετος ἐκδοχὴ τῆς ἀναγωγῆς τοῦ δικαίου εἰς τὴν ἠθικὴν ἰδέαν προέκυψεν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς θεμελιώσεως τοῦ δικαίου εἰς ἀπόλυτον πρακτικὴν ἀρχήν· μὴ θεωρουμένης δὲ ἱστορικῶς τῆς ζωῆς ἢ καὶ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς ὡς ἀπολύτου ἀξίας, δὲν ἀπέμενε παρὰ ἡ ἠθικὴ ἰδέα ὡς ἀπόλυτος ἀξία θεμελιωτικὴ τοῦ δικαίου.

Καὶ ἡ θεωρία τοῦ M. E. Mayer *καθ' ἣν θεμελιοῦται τὸ δίκαιον ἐπὶ τῶν κανόνων πολιτισμοῦ* (Kulturnormen), *ἄτε ἀνάγουσα τὸ δίκαιον εἰς ἑτέραν ἀρχήν ~~πλὴν τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου~~, δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα.*[11])

Τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἀντίκρουσιν τῆς θεωρίας ταύτης.

---

10) Schelling System d. transzendentalen Idealismus IV, Dritter Satz, Zusätze, Deduktion d. Rechtsgesetzes, Baumgarten, Die Wissenschaft v. Recht I (1920) σ. 77 κ. ἑ., 144 κ. ἑ, 178 κ. ἑ. Πρὸς τούτοις Stahl ἔνθ' ἀν. σ. 161. Gierke Deutsch. Privatr. I § 15 N. 3 σ. 114 κ. ἑ. Donati Il Principio de diritto (1933) σ. 31 κ. ἑ., Radbruch σ. 36 κ. ἑ., del Vecchio Etica, Diritto e Stato ἐν R. I. d. F. D. XIX σ. 732 κ. ἑ., τοῦ αὐτοῦ Il concetto d. diritto (1922) σ. 79 κ. ἑ., Perticone ἔνθ' ἀν. σ. 32 κ. ἑ. Περὶ τῆς διακρίσεως ἠθικῆς καὶ δικαίου κατὰ τὴν ἄποψιν ἡμῶν ὡς καὶ ἄλλην βιβλιογραφίαν ἴδε Tsatsos Begriff σ. 77 κ. ἑ., Τσάτσου Ἑρμηνεία σ. 42 κ. ἑ. Τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον φιλοσοφίας τοῦ δικαίου ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ συνόδῳ, 1936, ἠσχολήθη εἰδικῶς εἰς τὸ πρόβλημα σχέσεως καὶ διακρίσεως ἠθικῆς καὶ δικαίου. Ἴδε ἐπετηρίδα αὐτοῦ Annuaire II (1936) καὶ ἅπασας τὰς ἐν αὐτῇ δημοσιευομένας ἀνακοινώσεις.

11) Ἴδε M. E. Mayer Rechtsnormen u. Kulturnormen (1903) σ. 16 κ. ἑ. τοῦ ἰδίου Rechtsphilosophie σ. 58. Ἴδε πάντως ~~καὶ~~ ἀνωτέρω § 5 σελ. 66.

[E·SK]

το αυτοκ αμε χρειαστεί σας
~~δω~~ ένα γιαδι σημειώτερα
από όσ νδάρχουν. Η αφεντιά
μου τώ γιαν γιαδι, για
να αλλαξουμε λίγο αφορμή
τη, αρκεί να συμφωνήσουμε
σε λογαριασμό. Για να μην γίνει
δα δική μου χαμηλότερη από τη
κοπανιά, καλύτερα αν δε
θέλετε τώρα αλλιώς να τώ
κοπανήσετε τη αφεντιά μου
χρειάζεται τα γρόσια σας αυτός
αφεντιά τώ γιαν γιαδι δα δώσω τώ δικό μας
τα αγορία σου δε αξίζουν
δεν αξίζει τη αφεντιά
χοντρά τα αγορία ~~σας~~ από το
χωριό σου δε χρειάζομαι

τὴν κοινωνικὴν ἐλευθερίαν. Ἡ κοινωνικὴ ἐλευθερία εἶναι κατὰ ταῦτα ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτερονομίας.

Συνήθως παροράται ἡ θετικὴ φάσις τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας ἐπ' ὠφελίᾳ τῆς ἀρνητικῆς φάσεως. Ἐν τούτοις ἡ ἀρνητικὴ φάσις εἶναι κυρίως προπαρασκευὴ τῆς θετικῆς τοιαύτης. Εἶναι δὲ καὶ ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀρνητικὴ φάσις, χωρὶς νὰ συμπαρακολουθῇ καὶ ἡ θετική. Εἰς πᾶσαν λειτουργίαν τοῦ δικαίου αἱ δύο αὗται φάσεις συνέχονται.

Ἀφ' ἧς ὅθεν ὁρμηθῶμεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς κοινωνικῆς συνεξαρτήσεως καὶ τῆς συνεχείας τῆς ἱστορικῆς ζωῆς καταδεικνύεται ἀνεπαρκὴς μὲν ἡ ἠθικὴ ἰδέα, ἀναγκαία δὲ ἡ ἰδέα τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας ἢ ἡ ἀρχῆς τῆς ἑτερονομίας.

Ἐὰν ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἰδέα τῆς πρακτικῆς ζωῆς, ἡ κοινωνικὴ ἐλευθερία, ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτερονομίας, εἶναι τὸ ἀναγκαῖον μέσον τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Εἶναι τὸ μέσον τοῦτο τόσον ἀπόλυτον ὅσον καὶ ἡ ὕπαρξις τῆς ἱστορίας. Καὶ τὸ ἀπόλυτον αὐτοῦ σημαίνει ὅτι εἶναι ἀρχὴ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς, ἰδέα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀναφέρεται τὸ σύνολον τῶν κοινωνικῶν πράξεων αἵτινες καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἑτερόνομον τάξιν. Ἡ κυριωτέρα μορφὴ τῆς ἑτερονόμου τάξεως εἶναι ἡ τάξις δικαίου καὶ ἡ πρὸς ταύτην ταυτιζομένη πολιτεία.[8])

Λόγῳ τῆς ταυτότητος[9]) ταύτης ἐν τοῖς ἑπομένοις γίνεται ἀδιακρίτως λόγος περὶ δικαίου ἢ περὶ πολιτείας.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτερονομίας ὀνομάζεται δι' αὐτὸ καὶ ἰδέα τοῦ δικαίου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δικαίου εἰς ἰδίαν ἰδέαν, εἰς ἴδιον σκοπόν, διότι ἀκριβῶς σκοπὸς τοῦ δικαίου εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπόλυτον μέσον τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, καθιστᾷ τὸ δίκαιον αὐτοτελῆ ἑνότητα ἔναντι τῆς ἠθικῆς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει καὶ

---

8) Περὶ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν πραγματοποιήσεων τῆς ἑτερονόμου τάξεως καὶ τῆς ἀπ' αὐτῶν διακρίσεως τῆς τάξεως δικαίου ἴδε Tsatsos Begriff σ. 97 κ.ἑ., 101 κ.ἑ., 74 κ.ἑ.

9) Περὶ ταύτης ἴδε Κεφ. Γ'. § 4.

η δημιουργός δεν είναι η δική
μας αφή, ~~και μετά~~ μετά ~~και~~ η
αφή της δημιουργίας δεν
μπορεί, από ένα σημείο και πέρα
να μην ταυτίζεται με την
αντιληπτική της δικού μου
δικά μου και το πρόσωπο
της αντιληπτικής της δεν είναι
αρκετό για τη ~~δημιουργία~~ δημιουργία
τη γυναίκα γύρω και τον
δημιουργικό τρόπο, για
λεγόταν εδώ το πρόσωπο για
το ειδικό πρόσωπο της
αφής της δημιουργίας ~~δημιουργίας~~.
Βρίσκει για τη γλάστρα μπροστά της
κοιτάζει λαιμό της ~~και~~ γύρω
γύρω, γ' δεν μου είναι

ραιτέρω ἐξειδικεύονται. Τὰ πρῶτα ταῦτα μέσα ἐμφανίζονται ἤδη ὡς σκοποὶ τῶν νέων εἰδικωτέρων μέσων. Οὕτω βαίνομεν μέχρι τοῦ εἰδικωτάτου μέσου, δι' οὗ τελικῶς τὸ ἐπιτασσόμενον ὑπὸ τῆς πρώτης πηγῆς γίνεται πραγματικότης, καὶ εἶναι τοῦτο ἡ συγκεκριμένη πρᾶξις δικαίου.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τι, πρέπει νὰ γίνῃ συγκεκριμένον. *Ὁ σκοπὸς τῆς πρώτης πηγῆς διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ πρέπει νὰ καταστῇ συγκεκριμένος· ἀλλ' ἡ πραγματοποίησις τοῦ σκοποῦ συντελεῖται διὰ τοῦ τελικοῦ μέσου πρὸς ὃ φθάνομεν διὰ σειρᾶς εἰδικωτέρων μέσων προϊούσης ἐξειδικεύσεως, ἅτινα καὶ ἀποτελοῦν σύστημα τελολογικόν, ὅπου τὸ ἑκάστοτε γενικώτερον μέσον εἶναι σκοπὸς τοῦ εἰδικωτέρου. Εἶναι ὅθεν κατ' ἀνάγκην τὰ μέσα εἰδικώτερα τῶν σκοπῶν. Ἡ ἱεραρχία αὕτη μέσων καὶ σκοπῶν ἐν τῷ δικαίῳ κορυφὴν ἔχει τὸ γενικώτατον νόημα τῆς πρωταρχικῆς πηγῆς καὶ βάσιν τὰ ἐντελῶς συγκεκριμένα νοήματα τῶν ἐκτελεστικῶν πράξεων δικαίου.

Ὅλαι ὅθεν αἱ καθ' ἕκαστον οὐσιαστικαὶ πηγαὶ δικαίου εἶναι μέσα πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, κατατασσόμεναι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν, τῶν γενικωτέρων ἐχουσῶν τὰς εἰδικωτέρας ὡς μέσα.

Ἡ ἐν τῇ τοιαύτῃ συστηματοποιήσει διαβάθμισις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν κλίμακα τῆς ὀργανικῆς συστηματοποιήσεως τῶν πηγῶν τοῦ δικαίου. Ἔχομεν περιπτώσεις ὅπου ἡ οὐσιαστικὴ θεμελίωσις δὲν βαίνει παραλλήλως πρὸς τὴν ὀργανικὴν καὶ τἀνάπαλιν. Προκειμένης π. χ. οὐσιαστικῆς συστηματοποιήσεως, νόμος περιέχων γενικωτέρας ἀρχὰς δύναται νὰ θεμελιοῖ νόμον περιέχοντα εἰδικωτέρας τοιαύτας, διάταγμα δύναται νὰ θεμελιοῖ διάταγμα, τεθειμένος κανὼν δύναται, — καὶ τοῦτο εἶναι συνηθέστατον — νὰ θεμελιοῦται ἐπὶ μὴ τεθειμένου γενικωτέρου κανόνος, δηλ. ἐπὶ κανόνος μὴ νομοθετικῶς διατετυπωμένου, μὴ ἔχοντος τυπικὴν ὕπαρξιν, ἰσχύοντος ὅμως, διότι ἀποτελεῖ τὴν λογικὴν ἀκολουθίαν εἰδικωτέρων τεθειμένων κανόνων.[9])

Ὅτι τὴν ἐν τῇ οὐσιαστικῇ συστηματοποιήσει διαβάθμισιν δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ ἡ ἐν τῇ ὀργανικῇ συστηματοποιήσει τοιαύτη,

---

9) Περὶ τῆς διακρίσεως ταύτης ἴδε Τσάτσου Ἑρμηνεία σ. 13 καὶ passim.

των αντρικών γαμπρών, ενώ η
νύφη πρέπει να φορεί απ' τη
δεξιά στον ώμο και κάτω από
την μάλη, κατά το βασικό
πρότυπο της αντρικής φορε-
σιάς και οι παλαιοί δεξιά
ήταν η τιμητική θέση για
τον γαμπρό και αριστερά
για τη νύφη. Αν
και όσο μπορεί η δεξιά θέση
ήταν η καλύτερη θέση, η
~~δεξιά~~ έμφαση του πρότυπου
της ~~δεξιάς~~ νύφης
~~δεξιάς~~ δεξιάς
δε φορεί σ' μια κανονική
κοπτική γαμήλιου. Αντιθετως

ἐλευθερίας ἀπὸ τὰς ἰδίας ἡμῶν ροπάς, ἣν ἐπιτάσσει ὁ ἠθικὸς νόμος, ἀνακύπτει καὶ τὸ δέον τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς, τὰς ὁποίας προκαλοῦν αἱ παρεκκλίσεις τῶν ἄλλων ἀτόμων ἀπὸ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς. Τὸ δέον τοῦτο δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα τῆς αὐτονομίας. Δὲν εἶναι συγκεκριμένη ἔκφανσις τοῦ πρακτικοῦ λόγου ἐν τῇ ἀτομικῇ συνειδήσει, νόμος τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως, ἐπιτάσσων τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἰδίας αὐτῆς συνειδήσεως· εἶναι ἡ συγκεκριμένη ἔκφανσις τοῦ πρακτικοῦ λόγου ἐν τῇ ἱστορίᾳ, νόμος τῆς ἱστορικῆς ζωῆς, ἐπιτάσσων τὴν ἐλευθερίαν οὐχὶ εἰς τὰς συνειδήσεις, ἀλλὰ εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν. Ἔχει τὸ δέον τοῦτο ὡς πρὸς τὰ ἄτομα ἑτερόνομον χαρακτῆρα. Χωρὶς τὴν ἑτερόνομον τάξιν, ὄχι μόνον οἱ ἠθικῶς ἀνελεύθεροι θὰ ἤσκουν τὰ κακὰ ἔργα τῆς ἀνελευθερίας των, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλεύθεροι θὰ ἐστεροῦντο τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

Ὡς ἐκ περισσοῦ σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἑτερονομία ὑπὸ τὴν παροῦσαν ἔννοια δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὴν ἑτερονομίαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὑφ' ἣν χρησιμοποιεῖ τὸν ὅρον τοῦτον ὁ Kant [6]) *καὶ ἥτις περιλαμβάνει ἁπάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀρχὴ τῆς πράξεως δὲν εἶναι ὁ λόγος, ἀλλὰ ποικίλα ἄλλα ἐκ τῆς αἰσθητῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου προερχόμενα αἴτια.*

Ἀλλ' ἡ ἑτερόνομος τάξις δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τὴν ἀρνητικὴν ταύτην στάσιν τῆς ἀποτροπῆς τῆς παρ' ἑτέρου προσβολῆς τῆς ἐλευθερίας, ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν θετικῶν προϋποθέσεων πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἐνταῦθα ποῖαι αἱ θετικαὶ αὗται προϋποθέσεις. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἔργον τῆς παιδείας [7]) τὸ τῆς ἀνυψώσεως τῶν ἀδικουμένων τάξεων, γενικῶς ὁλόκληρον τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τῆς πολιτείας, ἀνήκουν εἰς τὰς θετικὰς ταύτας προϋποθέσεις. Ἡ ἑτερόνομος τάξις κατὰ ταῦτα τείνει νὰ διαμορφώσῃ τὰς ἀρνητικὰς καὶ θετικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πραγμάτωσιν τῆς ἐλευθερίας. Τὸ σύνολον τῶν προϋποθέσεων τούτων ἀποτελεῖ

---

6) Ἴδε Kant Krit. d. prakt. Vernunft I, 1, 1, § 8 (ἔκδ. Ἀκαδ. σ. 33) καὶ Grundlegung z. Metaph. d. Sitten II μέρος (ἔκδ. Ἀκαδ. σ. 440 κ.ἑ.), Δεσποτοπούλου Τὸ δικαίωμα ὡς διανόημα τοῦ νομοθέτου § 2 σημ. 1.

7) Ἴδε κατωτέρω §. , σ. .

[15.10]

Δέ διαφωνεῖ ὅτι ἡμερῶν
καὶ τῶν δύο προτέρων μέ-
χρι τοῦ σημείου ἐκεῖνου, ὅπου
διαλυθῆ, οὐ κρίνει καθ' ὑπο-
τὸν ὑφὸ συμβιβασμὸ τὸν ἐπιβλη-
θέντα ἡμερήσιον ἀποζημίωσιν.
ἐφ' ᾧ τῆς μετ' ἄλλων διαφορᾶς
τὰ ἀποφασιστέα μόνον τοῦτο
ἐστι ἀποκλειστικὸ ~~τοῦ~~ τῆς ὀλι-
γωρίας μὲν τὴν ἀπὸ τῆς
ἐπιστολῆς (ἀφορμὴν τοῦ
~~τοῦ~~ ἀποκλεισμοῦ ἐν τῇ πρώτῃ

τωσις τοῦ πρακτικοῦ λόγου εἰς τὴν ἱστορικὴν ζωήν, ὡς ὁλότητα, εἶναι δυνατὴ διὰ μόνης τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτονομίας.

Ὅσάκις ἀντικρυσθῇ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως ἡ κοινωνικὴ συνεξάρτησις καὶ ἡ ἱστορικὴ συνέχεια τῆς ζωῆς, ἡ ἠθικὴ ἀρχὴ τῆς αὐτονομίας ἐξαρκεῖ πλήρως. Ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς κοινωνικῆς συνεξαρτήσεως καὶ τῆς ἱστορικῆς συνεχείας τῆς ζωῆς ἀντικρυσθῇ τὸ ἄτομον, προβάλλει ἡ σκέψις ὅτι τὸ σύνολον τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὸν πρακτικὸν λόγον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταληφθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἁπλῶς διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτονομίας. Διότι ἐν τῷ συνόλῳ τούτῳ ἡ ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ νόμου παρέκκλισις τοῦ ἀτόμου, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ συνειδήσει οὐδεμία δύναμις ἀντίρροπος δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ, ἀφοῦ εἰς τὴν ἀτομικὴν συνείδησιν ὁ ~~αὐτὸς~~ εἶναι καὶ ὁ ἐπιτάσσων καὶ ὁ ἐπιτασσόμενος, θίγει ὄχι μόνον τὸ ἴδιον τὸ ἄτομον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ παρεκκλίσεως ἐθίγη ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα συνεξαρτώμενα ἄτομα. Ἡ τοιαύτη προσβολὴ τῆς ἀλλοτρίας ἠθικῆς σφαίρας δὲν ἀποτρέπεται διὰ μόνης τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτονομίας, εἰμὴ μόνον εἰς κόσμον τελείως ἠθικόν, εἰς κόσμον «ἐλευθέρως βουλομένων ἀνθρώπων»· εἰς τὴν σχετικότητα ὅμως τοῦ ἱστορικοῦ κόσμου ἡ αὐτονομία μόνη εἶναι ἀνεπαρκής. Ἐν αὐτῷ εἶναι αὐτονόητον ὅτι θὰ ὑπάρξουν παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς. Καὶ αἱ μὲν παρεκκλίσεις αὗται ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἴδιον παρεκκλῖνον ἄτομον ἔχουν ἠθικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν αἴρονται εἰμὴ διὰ τοῦ ἠθικοῦ νόμου· ἀλλ' ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα ἄτομα ἔχουν ἀλλοῖον χαρακτῆρα. Διότι ἐν τῇ ἱστορικῇ ζωῇ, κατέναντι τῆς

---

5) Stahl II § 1 σ. 161 κ. ἑ.

Η δυναμή κατ' ἄξιαν τῶν
ὑμνῶν ἀγαθὴ ἐν σαρκὶ τῆς
ἰδίας δυναμέως σου λόγου ἀρχῆς
ἐ διαφερόντως ἀγαθὴν
ἡ ἀσάλευτος πίστιν σου
ἀνάπαυσιν διὰ παθῶν ἐκ' ἐπι
κοινωνήτορες, μετὰ ~~[illegible]~~ τοῦ
~~ἀνάπαυσιν κατ' ἄξιαν τὸν παθῶν~~
~~τοῦ τὸ ἔργον ἀξιαν~~ ~~[illegible]~~ παθῶν ἐπι
ρέπων ἐξίας τῆς γραφῆς τὸ
~~[illegible]~~
ναφῆς, ἐν χαρᾷ τὰ διαφορᾶς
γραφῆς. διὰ ὅτι παθῶν ἔργου
ἀνάπαυσιν. ἐκ τὸν ψυχικῶν.
ἀπὸ ἰσότητα. ἐ διαφορᾶ τοῦ
γραφῆς, τῆς ὑμνῆς, ἐ ἀγάπη
ρᾷ ἐνδυνῆς γραφῆς χαλεπῶν
~~[illegible]~~ μὲ ἐπιφανῶν ἐργάτης τῆς

καίου, ὅτε παντὸς κανόνος δικαίου πρωτογενῆ πηγὴν ὥριζε τὴν περὶ δικαίου συνείδησιν τοῦ λαοῦ.[28])

Ἤδη ὁ Θωμᾶς Ἀκυινάτης[29]) διακρίνει μεταξὺ multitudo libera quae possit sibi legem facere καὶ multitudo quae non habet liberam potestatem condendi sibi legem, ἤτοι μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅστις ἔχει νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ τοῦ λαοῦ ὅστις δὲν ἔχει τοιαύτην. Τοῦτο σημαίνει, μεθερμηνευόμενον εἰς τὴν σημερινήν μας ὁρολογίαν, ἡ διάκρισις μεταξὺ ἐλευθέρου καὶ μὴ ἐλευθέρου πλήθους. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἰσχύει τὸ ἔθιμον, διότι θεσπίζεται ὡς πηγὴ ὑπ' αὐτῆς τῆς λαοκρατικῆς μορφῆς τῆς ἐννόμου τάξεως. Ἀλλὰ εἰς τὴν δευτέραν, ἡ πηγὴ αὕτη ἰσχύει μόνον ὁσάκις τοῦτο ἐπιτρέπουν οἱ φορεῖς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Δὲν εἶναι ἑπομένως ὁ λαὸς καὶ ἡ πεποίθησις αὐτοῦ γεγονὸς ἐξ οὗ ἀναγκαίως τίκτεται δίκαιον, ὡς τὸ πιστεύει ἡ ἱστορικὴ σχολή. Μόνον εἰς τὰς λαοκρατικὰς πολιτείας ἐμφανίζεται, κατὰ τὸν Θωμᾶ, ἡ περὶ δικαίου συνείδησις τοῦ λαοῦ ὡς ἀναγκαία μορφὴ γενέσεως τοῦ δικαίου.[30])

Εἶναι προφανὲς ὅμως ὅτι ὅπου ἡ ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας δὲν ἰσχύει, ἐκεῖ καὶ ἡ ἄμεσος πρωτογενὴς ἐκ τοῦ λαοῦ γένεσις κανόνων δικαίου δὲν εἶναι οὐδαμῶς νοητή.

Ὁ M. Rümelin[31]) θεωρεῖ ὅτι εἰς τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτονομίας τῆς ἰδιωτικῆς βουλήσεως δικαιολογεῖ ἐπαρκῶς τὴν δικαιογόνον δύναμιν τῆς πεποιθήσεως τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ἡ αὐτονομία στηρίζεται εἰς τὸν νόμον καὶ ἰσχύει ὅπου ὁ νόμος τὴν ἀναγνωρίζει, πρὸς ρύθμισιν ἀτομικῶς ὡρισμένων σχέσεων τοῦ ἰδίου, κατὰ κανόνα τοῦ αὐτονόμως βουλομένου, ἐνῷ ἐδῶ πρόκειται διὰ τῆς αὐτονομίας τῆς βουλήσεως νὰ τεθοῦν, ἀνεξαρτήτως τοῦ νόμου, κανόνες δικαίου, ἐνδεχομένως καὶ contra legem καὶ δὴ κανόνες συνήθως γενικοῦ περιεχομένου. Εἶναι ὅθεν ἀδύνατον εἴτε νὰ συναγάγωμεν εἴτε ὁπωσδήποτε νὰ συσχετίσωμεν τὴν αὐτονομίαν τῆς ἰδιωτικῆς βουλήσεως πρὸς τὴν δικαιοπλαστικὴν δύναμιν τῆς πεποιθήσεως τοῦ λαοῦ.

---

28) Ἄλλας κρίσεις περὶ τῆς ἱστορικῆς σχολῆς ἴδε Simonius ἔνθ'ἀν Recueil Gény I σ. 210.

29) Summa Theol. Prima secundae, quest. XCVII art. III.

30) Ἀναλόγους σκέψεις ἴδε παρὰ Somlò § 108 σ. 362.

31) Die bindende Kraft d. Gewohnheitsrechts (1929) σελ. 38.

λέγε μου τις ανοίγεις, αλλά
απο το μικρο παράθυρο που δε
βγάζουν στο πάνω μέρος,
βγάζουν στο ίδιο το
πάνω ύψος των φύλλων
βλέπω αυτή τη διαφορά δε μου
μιλάς γρήγορα γιατί
δε μπορώ να καταλάβω
πώς τα φύλλα γράφουν
πάνω σου μιλάς γρήγορα
δε σου μιλώ γρήγορα
το πρόβλημα είναι στο πάνω
μέρος των φύλλων
γράφουν πάνω σου

Αντίθετα η διάταξη των όπλων
φύλλων με τον ανοιχτό
διαφορετικό τις άλλες
τα μπορεί όμως να μην έχουν δουλειά

δυναμένην νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἄλλας ἀξίας, ἐφ' ὅσον αὗται ἀναφέρονται εἰς αὐτήν. Ἡ κοινωνικὴ συνείδησις εἶναι ἐν ἄλλαις λέξεσι ἓν δυνατὸν καὶ μάλιστα δευτερογενὲς ὄργανον διαπλάσεως τοῦ δικαίου. Ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δημιουργῇ δίκαιον, διότι ἀντλεῖ τὴν δύναμιν ταύτην ἀπὸ τὸν πρωταρχικὸν κανόνα, καὶ οὗτος ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ δικαίου. Παραβλέποντες τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κοινωνικὴ συνείδησις δημιουργεῖ δίκαιον κατ' ἔκταξιν πρωταρχικῆς τινος πηγῆς αὐτοθεμελιουμένης, ἀγόμεθα εἰς τὴν αὐθαίρετον ἀπολυτοποίησιν ἑνὸς ἱστορικοῦ γεγονότος, μιᾶς ὡρισμένης κοινωνικῆς πεποιθήσεως, προσδίδοντες ἐξαιρετικῶς εἰς αὐτὸ τὸ κῦρος πρωτογενοῦς πηγῆς δικαίου, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη τις δικαιολογία, πλὴν τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονὸς ὑπάρχει. Ἀλλὰ ὁ χρόνος, αὐτὸς καθ' ἑαυτόν, δὲν δημιουργεῖ ἀξίας, δὲν κυροῖ τὰ μὴ ἔχοντα κῦρος.[26])

Ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ κοινωνικὴ συνείδησις δημιουργεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ πρωτογενῶς δίκαιον κρύπτεται σιωπηρῶς τὸ λαοκρατικὸν δόγμα, καθ' ὃ οἱ λαοὶ μόνοι, ὡς ὁμοιογενεῖς ἱστορικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἑνότητες, εἶναι φορεῖς τῆς ἑτερονόμου τάξεως δικαίου ~~ὅτι οὐ καὶ~~ ἀποτελοῦν τὰ μόνα πρόσφορα μέσα πραγματοποιήσεως τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου ἐν τῇ ἱστορίᾳ ~~καὶ ὅτι~~ αἱ πολιτεῖαι ἀπὸ τοὺς λαούς, οὐχὶ δὲ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης χαρισματικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἀρχῆς, ἀντλοῦν τὸ κῦρος δι' οὗ αἱ ἐπιταγαὶ αὐτῶν δὲν εἶναι ἐπιταγαὶ αὐθαιρεσίας ἀλλ' ἐπιταγαὶ δικαίου.[27])

Καὶ ὅτι μὲν μόνον οἱ λαοὶ κέκτηνται τὸ κῦρος τοῦτο ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου ἢ τῆς συγκεκριμένης αὐτῆς μορφῆς τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος ἑκάστου θετικοῦ δικαίου, δὲν εἶναι ἱστορικῶς ἀκριβές. Ἀλλὰ ὅτι κυρίως οἱ λαοὶ κέκτηνται τὸ κῦρος τοῦτο, ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀδιάψευστον. Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ὡρμήθη προφανῶς ἡ τάσις πρὸς ἀπολυτοποίησιν τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, ἣν ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν σχολὴν τοῦ φυσικοῦ δικαίου ὑπεστήριζε καὶ ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τοῦ δι-

---

26) Τὸ δευτερογενὲς τοῦ ἐθίμου δέχονται κατ' ἄλλους τρόπους Stammler Lehrb. § 65 σ. 148, Beling Die Rechtswissenschaft, ihre Funktion u. ihre Grenzen ἐν Recueil Gény I σ. 151.

27) Thon Rechtsnorm u. subj. Recht (1878) σελ. 1, σημ. 4.

[16.1]

Σημειώσεις σχετικά με την "κοινωνική ελευθερία" και τη σημασία της πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

[16.2]

[16-3]

Είναι ένας τις ποιητικές του
δρόμος ποιητικού ας το υλικό
μουσικό, η ποιητικός ήχος
που υπάρχουν μη δυνατή
τη πραγματοποίηση. Οι ποιητικοί
ήχοι και το ρυ-
θμό είναι το τύπο με-

Τὰ ὄργανα ταῦτα δὲν ὑπάρχουν δι' ἡμᾶς ὡς φυσικαὶ ὀντότητες, οὔτε ὡς ἠθικαὶ προσωπικότητες, ἀλλὰ ὡς τὸ νόημα τῶν πράξεων δικαίου δι' ὧν συνέστησαν μὲ ἄλλους λόγους, ὡς τὸ νόημα τῶν κανόνων δι' ὧν ἕκαστον ὄργανον ἱδρύθη.

Ἐφ' ὅσον ὅθεν τὸ νόημα τῶν κανόνων τούτων εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὸ νόημα τοῦ ὀργάνου, λαμβανομένου ὡς ἑνότητος πράξεων, ἕπεται ὅτι κατ' οὐσίαν τὸ ὄργανον ταυτίζεται πρὸς τὸ νόημα τῶν κανόνων δι' οὗ ἱδρύεται. Τὸ συντακτικὸν ὄργανον ταυτίζεται πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος περὶ ἱδρύσεως τοῦ ὀργάνου τούτου, τὸ νομοθετικὸν ὄργανον ταυτίζεται πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ συντάγματος περὶ ἱδρύσεως τοῦ νομοθετικοῦ ὀργάνου.

σοῦκρο δ᾽ ἄλο τι πλη
δ᾽ ποτιστῆ γιώρις γοφ
φοο δ᾽ να ψρφ τα τι σπυ
ναι᾽ δ᾽ τὸ δικαιοῦ ᾽ τῆ
δ᾽ σοῦκρο

... τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον ... νας τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν εἰδικωτέραν πηγήν. Τὸ ὄργανον ὁρίζεται ἑκάστοτε, χάριν τῆς ἑνότητος τῆς ἐννόμου τάξεως, ὑπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐξειδικευτέας πηγῆς.

Ἑκάστη ἱεραρχικὴ βαθμὶς κανόνων, ὡς ἐκ τούτου, περιλαμβάνει ἐκτὸς τῆς οὐσιαστικῆς τυχὸν ἐξειδικεύσεως καὶ διατάξεις ὁριζούσας τὰ ὄργανα τῆς περαιτέρω ἐξειδικεύσεως, πλὴν ἂν, ἐννοεῖται, εἶναι ταῦτα ἤδη ὑπὸ προηγουμένης βαθμίδος ὡρισμένα.

---

3) Ἴδε ἀνωτ. § 8 σημ. 7 καὶ κατωτ. § 12 σημ. 1.

1) Ἴδε προηγουμένως § 8 σημ. 7.

[16-7]

γι' τὸν πατέρα τοῦλο, ἀπὸ σοῦ
η σοφία γονιοῦ
λιόνει πολὺ γιὰ τὸν κόσμο, ἐ
πανδρεύει παιδιὰ παὶ τὰ σοφίζεται σὰν ἀγρίμια
~~ἡ σοφία γι' τὰ ἀγρίμια σοῦ~~
~~λιόνει τὰ παιδιὰ σου~~ ἀπ' αὐτὰ στὸν ἴσιο τρόπο.
~~σὰν ἀγρίμια.~~ Ἐτσὶ πονεῖ
γονιὸς σοῦ ἀγρίμια
πονεῖ μόνο γονιὸς
τὰ πονεῖ πῶς παιδιὰ
τὰ πονεῖ τὸν
ἴσιο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤ

Σελ. 47, 2: Ἐτ
σοφία ἔκαμε τ
ξετύλιξε τ
πους . . .
. . . Ἐνῶ ἡ θε
μπερδεύεται
βούλησῃ γίνε
λοσοφίας, για
πιὰ ὁ ἄνθρωπ
σιάσῃ πραχτι
ζωῆς. Τέλος τ
ἡ τῆς ἀμφιβ
ἀπογοήτευση
ἀρχαιότητα μ
της πιάνεται
θέλει νὰ μά
κρύβεται πέρ
Σελ. 26 . . . ἐν
κόνες, παραβ
θέση τῆς γν
στη, τὴν πρ
σθηματικὴ
πρέπει νὰ
ἀξιόλογο ψυ
στικό, τὸ φ
τὸ κριτικὸ
θαμπό, τὸ
ἀφέλεια στὴ
γυρεύει ξαστ
τερη ἀγαπᾶ
σοφωτισμένο
ρὲς γραμμές,
περιθώρια.
. . ∴ Ἡ φιλοσο
νοια, ἐνῶ ἡ
τελικὸ σκοπὸ

[16.8]

Ὁ τρίτος αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖο μιλοῦμε, στὴν πιὸ ὁλοκληρωμένη του φανέρωση, εἶναι ἡ πολιτεία μὲ τὸ δίκαιο ποὺ τὴ συγκροτεῖ. Βέβαια δὲν πρόκειται κιόλας νὰ ~~τὴν~~ ὁρίσομε. Ἕνα σημεῖο στὸ χάρτη σημειώνομε μονάχα, τὴ θέση της μέσα στὴ σφαῖρα τῶν ἱστορικῶν ἀξιῶν. Μποροῦμε μόνο νὰ ποῦμε πὼς

[76.10]

η' αφηγήση σου τον ~~αδελφό~~ ιδιοκτήτου
ιδιοκτήτου τρόπον ως όλης της
ένα ο ήρωας, μιας στο τον οποίο
μεταχειρίζεται ~~το~~ το όραμα του
ποιητικού ανθρώπου. Η αφήγηση
της ιστορίας ακολουθεί η
σκηνή με τον αφηγητή
σου αφού ποιμάρι
(δημόσιος υπάλληλος ~~ή~~ ιδιοκτήτης
~~αναδοχή~~ μαγαζιού)

Στο τραγούδι σου αγνοώ
γιατί δεν είναι δύο ή αφηγήσεις
νεανικής φιλοδοξίας ~~αφηγήσεις~~ προσωπικής
με δύο ήρωες, τον ~~τον~~ ιδιοκτήτου
~~τον~~ ~~ιδιοκτήτου~~ και τον ~~ιδιοκτήτου~~ ποιητή
~~και της αφηγήσεως~~.

τελεῖ ἑνότητα πράξεων θεωρουμένων κατὰ τὸ νόημα αὐτῶν, ἤτοι ἀποτελεῖ ἑνότητα νοημάτων.[10])

Καὶ ἂν ἀκόμη ἀντιμετωπίσωμεν τὴν πολιτείαν ὡς ὀργανισμόν, οὐδαμῶς εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποστῶμεν τῆς ἀρχῆς ὅτι εἶναι νοητὴ ὀντότης. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκτείνεται πέραν τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Ὅπου ~~ὑπάρχει σύστημα δεοντικῶς θεωρούμενον~~ ὑπάρχει καὶ ὀργανισμός.[11]) Καὶ ἀκριβῶς ὡς σύστημα νοημάτων τελολογικῶς συγκεκροτημένων ἡ πολιτεία κατ' ἀνάγκην θὰ νοηθῇ καὶ ὡς ὀργανισμὸς lato sensu.[12])

Δοθέντος ὅτι οὕτω ἡ πολιτεία ὡς εἶδος κοινωνίας ἀνήκει εἰς τὸν νοητὸν κόσμον,[13]) τὸ μόνον τιθέμενον πρόβλημα εἶναι ἐὰν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἔνθα κεῖται καὶ τὸ δίκαιον κατέχει χῶρον διάφορον τοῦ

---

9) Ἴδε ἐπὶ τούτου τὰς ἀντιθέτους ἀπόψεις εἰς Kelsen Staatslehre § 3 σ. 7—13 καὶ Σ ὦ λ ο ν Συνταγμ. δικ. Α΄. (1934) σ. 179 κ.ἑ. ἰδίᾳ σ. 183.

10) Ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς πολιτείας ἴδε Τ σ ά τ σ ο υ Κοινωνία καὶ δίκαιον ἐν Ἀρχ. Φιλ. ΣΤ΄. § 21 σελ. 483 κ.ἑ, Tsatsos Begriff IV § 5 σ. 95 (μὲ ἀναλινούσας ἀπὸ τὰς ἤδη ἐκτιθεμένας ἀπόψεις ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα δικαίου καὶ πολιτείας). Ἐπίσης α ὐ τ ό θ ι III § 4 σ. 79 ἔνθα ἀναπτύσσεται εἰδικώτερον διατὶ ἡ πολιτεία ὡς σύνολον νοημάτων πράξεων διαφέρει τῶν ἄλλων κοινωνικῶν ἑνοτήτων κατὰ τὸ νόημα αὐτῆς. Ἴδε ἀναλόγους σκέψεις παρὰ Kelsen Staatslehre σ. 266, κ.ἑ. 275. Ὁ Kelsen ἄτε ὁρμώμενος ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν δὲν θεωρεῖ ἐπίσης οὔτε τὴν χώραν οὔτε τὸν λαὸν ὡς στοιχεῖα ~~τοῦ ὁρισμοῦ~~ τῆς πολιτείας. Ἴδε Kelsen αὐτόθι σ. 137 κ.ἑ., 149 κ.ἑ. Reine Rechtslehre σ. 124. Τὸν διάφορον γενικῶς παραδεδεγμένον ὁρισμὸν τῆς πολιτείας ἴδε παρὰ Σ α ρ ι π ό λ ῳ Περὶ πολιτείας (1921) σ. 5 κ.ἑ. ἔνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία. Ἀπὸ κοινωνιολογικῆς ἀπόψεως σχηματισμὸν τοῦ ὁρισμοῦ τῆς πολιτείας ἴδε παρὰ Oppenheimer System der Soziologie B. II (1926) Der Staat. σ. 308.

11) Cohen Logik der renen Erkenntnis 3η ἔκδ. (1922) σ. 349 κ.ἑ.

12) Kelsen Staatslehre § 38 σ. 267.

13) Kelsen Staatslehre § 4 σελ. 14, τ ο ῦ ἰ δ ί ο υ Στοιχεῖα Θεωρίας τοῦ Κράτους ἐν Ἀρχ. Φιλ. Α΄ § 61 σ. 381.

Η σοφία
δεν αρμόζει να ενδιαφέρει όλους τους
ανθρώπους, αφού κάθε μια δουλειά έχει
χρειάζεται
για να εφαρμοσθούν δε, δε ενδιαφέρει
τις ειδικές ικανότητες. Η ειδικευμένη
η τέχνη του δημιουργού, γι' αυτό και
και δρα απαραίτητη για τα
συμφέροντα για σοφίες. Μονα-
δική για ποινωνικοποιούμενη
είναι όργανο εφαρμοσθούν της
κοινωνικής ομάδας, όταν έχει αφορμή
και για μεγάλη ενδιαφέρει. Γιατί
αλλιώς, δεν έχει ή όχι το όργανο και
το γένος. Γι' αυτό και δεν αρμόζει
για κοινωνικοποιούμενη να δρί-

Ανάγνωση 4 Δημοσιευμένη

νος

σεως τούτων καὶ τῆς μετ' αὐτῶν ψυχικῆς ἐπικ[illegible]

[17.2]

γωνίαν γνωρίζουν καὶ ζῷα. Ὁ Oswald Spengler εἰς ἕνα τῶν μεγαλειωδεστέρων ὁραματισμῶν του, (οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τό σπουδαιότερον θέλγητρον τοῦ περιφήμου βιβλίου του " Der Untergang des Abendlandes ",) συνδέει ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ὀνομάζει ἀρχέγονον αἴσθημα (Urgefühl) τῆς ἀγωνίας τῆς μονώσεως καὶ τήν ἀνάγκην τῆς διά τῶν αἰσθήσεων βεβαιώσεως περί τῆς ἐν τῷ χώρῳ γειτονίας τοῦ ἄλλου πρός πᾶσαν ἀφύπνισιν, ἐπομένως δέ πρός αὐτήν ταύτην τήν ὕπαρξιν παντός ζώου, ἐφ' ὅσον ζῷον εἶναι, κατ' αὐτόν, παν ὅν ἀφυπνισθέν, εὑρισκόμενον ἐν ἐγρηγόρσει(1).Γεγονός εἶναι πάντως, ὅτι ζῷα πεπροικισμένα μέ τό ἔνστικτον τῆς κοινωνικότητος - ὡς εἶναι ὁ χιμπαντζῆς ἢ οἱ νοτιοαμερικανικοί βόες - ἀπομακρυνόμενα τῆς ἀγέλης των προσπαθοῦν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων νά ἐπιστρέψουν εἰς αὐτήν (2). Ὁ Galton παρετήρησεν, ὅτι ὁσάκις ἐπιτύχῃ τοῦτο νοτιαμερικανικός βοῦς " βυ-

---

(1) O. Spengler, Der Untergang des Abendlandes, Τόμος Β': 1922, σελ.

(2) Alfred Vierkandt, Gesellschaftslehre, σελ. 183 καὶ ἑπ.

./.

[17.3]

αλλα η δική σας αγορά προς τον
κοινωνικον εγκυκλιο για τα επι
δομενα, χρειαζεται αι ιδιορρυ-
θμος να μη ειναι τουτο το πλα-
γιο της καθοδος, τοτε μονο αφορα
την ιδιοκτησια και την αφο του
γενου σου αφαιρειται την
ιδεα της κοινωνικης εγκυκλιου.—

Πᾶσαι αἱ ἐν λόγῳ μονώσεις σημαίνουν μεγάλην ἀπόστασιν ὑφισταμένην μεταξύ ἑνός Ἐγώ καί ἑνός Σύ, ἀλλ' ἡ ἀπόστασις αὕτη οὔτε τοῦ αὐτοῦ εἴδους εἶναι πάντοτε, ὡς θά ἴδωμεν κατωτέρω, οὔτε τό αὐτό πάντοτε σημαίνει διά τήν ὕπαρξίν μας. Ἡ ἄρσις της ἐνῷ ἐλευθερώνει ἄλλοτε κάτι ἀπό ἡμᾶς, τό ὁποῖον ἔχομεν κοινόν μετά τῶν ζῴων καί ἀποτελεῖ γεγονός κείμενον κάτω τοῦ λόγου, οὐδέν πλέον σημαῖνον τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς δίψης ἤ τῆς πείνης μας, - ἄλλοτε λυτρώνει ἐκεῖνο ἀκριβῶς τό μέρος μας, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ τήν ἑστίαν τῆς ἀτομικότητός μας,

[18.17]

Θα σας δουλέψω γράμμα τις
ημέρες μετά.

Θα σας γράψω για την
δική μου ζωή δικαιολογία
ζωή δικαιολογία. Εγώ σας παίρνω αγγελία
πως σας έλειψα τις ήδη που τον
σκέπτομαι σας γράφω. Είναι δύσκολα
ωρίμες να αναλύσω πως σας
σας ε' αγαπώ τόσο πολύ
σας γράφω σαν μια φίλη του έχω.
Αλλη
μια ε' αρνητική σκέψη
Καλή μου ωρίμες, σε λίγο η αγγελία
της ποίησης να δώσω φίλοι
των αγαπών σας σας γράφω, τα
λογοτεχνικά έχουν πως δίνω
σας σας αναπαύλιο για τα

καὶ ἄνευ διακοπῆς ἐνεργεῖ, στηρίζουσα ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ συστήματος, ἔστω καὶ ἂν δὲν φαίνεται κινουμένη ἢ ἐνσαρκουμένη εἰς ἴδιόν τι πολιτειακὸν ὄργανον.[11])

§ 3. *Τὸ σύνταγμα.* Ἡ συντακτικὴ ἐξουσία φανεροῦται ἐν τῷ συντάγματι. Σύνταγμα εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας ἀπορρεόντων κανόνων, εἴτε οὗτοι εἶναι οὐσιαστικοὶ εἴτε εἶναι ὀργανικοί.[1])

Θὰ ἠδύνατό τις νὰ σχηματίσῃ καὶ ἔννοιαν στενωτέραν, περιέχουσαν μόνον τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας τεθέντων ὀργανικῶν κανόνων.[2]) *Ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ἔννοια τοῦ συντάγματος, καίτοι ἐκφράζει τὸ κύριον μέλημα τῶν ἱστορικῶν συνταγμάτων, τὴν ὀργάνωσιν τῶν πολιτειακῶν λειτουργιῶν, δὲν εἶναι χρήσιμος διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ δικαίου, τοὐλάχιστον ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἱεραρχίας τῶν πηγῶν αὐτοῦ.*

Ὅθεν ὁσάκις γίνεται λόγος ἐν προκειμένῳ περὶ συντάγματος, δὲν νοεῖται τὸ σύνταγμα οὔτε ὡς ἐνιαῖος γραπτός τις θεμελιώδης νόμος, ἔχων ἐπηυξημένην τυπικὴν δύναμιν, οὔτε ὡς σύνολον γραπτῶν ἢ ἀγράφων κανόνων, οἱασδήποτε ἱεραρχικῆς βαθμίδος, καθοριζόντων ἀφ' ἑνὸς τὰς συντεταγμένας ἐξουσίας, τὰς λειτουργίας καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐνδεχομένως[3]) καὶ δι' ἀμέσου ἐξειδικεύσεως τοὺς ἐν τῷ πρωταρχικῷ κανόνι σκοπούς.[4]) Δὲν νοεῖται ἑπομένως τὸ σύνταγμα οὔτε ὑπὸ τὴν «τυπικὴν» οὔτε ὑπὸ τὴν «οὐσιαστικὴν» αὐτοῦ ἔννοιαν. Διαφέρει τῆς τυπικῆς ἐννοίας, διότι δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ ὡς θεμελιώδης γραπτὸς νόμος, ἔχων ἐπηυξημένην τυπικὴν δύναμιν· δυ-

---

11) C. Schmitt Verfassungslehre (1928) σ. 91.

1) Χαρακτηρίζομεν ἐνταῦθα τὸ ὄργανον ὡς πηγὴν δικαίου συμφώνως πρὸς ἐκδοχὴν ἀνωτέρω Α'. § 11 σελ. 27 εἰδικώτερον ἀναπτυχθεῖσαν.

2) Kelsen Staatslehre § 36 σ. 249.

3) Ἴδε κατωτέρω σ. 128.

4) Περὶ τῆς διακρίσεως τῆς οὐσιαστικῆς ἀπὸ τῆς τυπικῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος ἴδε Jellinek σ. 505 κ. ἑ., 508 κ. ἑ. Stammler Lhrb. § 64 σημ. 4, Kelsen Staatslehre § 33, σ. 234, 251 κ. ἑ. Σαριπόλου Περὶ πολιτείας (1921) σ. 22 κ. ἑ. Σεφῶλου Συντ. δικ. Α'. (1934) σ. 79 C. Schmitt Verfassungslehre (1928) σ. 3 καὶ 11. Lo Verde Compiti della scienza del diritto constituzionale (1936) σ. 5, 11.

μορεῖ νά συνέβη μ' αὐτήν
τό ἄλογο· ἀλλ' αὐτή δέν ἤθελε μόνη
νά ἀφήσῃ τή σκέψη αὐτή
ἐπάνω ~~τῆς~~ τῶν ὤμων της μέ
τή σκέψη τῶν ἄλλων τοῦ ἀγ-
γέλου ~~Βέλος εἶναι~~
~~ἡ δική μου~~
~~παραμυθιά μου~~ ~~ἀπόλυτη~~ ~~ἀπόλυτη~~
~~τό αὐτό~~ ἐνέργεια ἤ αὐτή νά μή
μορῇ νά ἀφήσῃ τῶν ἀφτερῶν
τοῦ ἀγγέλου ἐπάνω τοῦ ἄλογο·
τότε τή γύρω ἀπ' αὐτήν τή
ἀγγέλου τή εἶναι ἡ ἐνέργειά της
~~ἀπολύτως~~ ἀπόλυτη τή ἀφήνει τή ἀφορμή
Καί ἀφήνει καί τή ἀπόλυτη
~~τότε~~ ἀπόλυτη ἤ ὅλη ἀπόλυτη
τά ἀφτερά τῆς δικά σου· ἤθελε

κεύσεως τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, τὸ ἀποκλειστικὸν ὄργανον αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ σύνταγμα ὁρίζει μέσον τι ἐξειδικεύσεως· τοῦτο εἶναι τὸ ἰδικόν του πλέον ὄργανον. Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ὄργανον τοῦτο συμπίπτει νὰ ἔχῃ τὸν αὐτὸν φυσικὸν φορέα, π.χ. τὸν μονάρχην, καὶ πάλιν τὰ ὄργανα εἶναι διάφορα. Πρόκειται περὶ ἰδίᾳ θεσπισθέντων μέσων διαφόρων σκοπῶν.

Ἡ τοιαύτη σύμπτωσις ποικίλων ὀργάνων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ φορέως, ἂν καὶ λογικῶς δυνατή, ἀποτελεῖ, ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορικῆς, κατάστασιν ἔκρυθμον καὶ ἧκιστα συμβιβαζομένην πρὸς εὐνομουμένην πολιτείαν. Ὀφείλεται συνήθως ἢ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις προσωρινοῦ χαρακτῆρος ἢ εἰς ἀνεξέλικτον πολιτειακὸν βίον.

Ὡς ἤδη ἐλέχθη ἐν τοῖς προηγουμένοις, ἵδρυσις ὀργάνων ἐξειδικεύσεως ἐπάγεται ἵδρυσιν πηγῶν δικαίου.[9]) Ἤδη καθίσταται φανερὸν ὅτι ἡ ἵδρυσις τῶν πηγῶν τούτων εἶναι ἀποκλειστικὸν ἔργον τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἀντὶ νὰ ἐξειδικεύσῃ πλήρως τὸν πρωταρχικὸν κανόνα, ὑποκαθιστᾷ εἰς ἑαυτὴν εἰδικωτέρας ποικίλας πηγὰς δικαίου. Πηγαὶ δικαίου δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν παρὰ ὅσας ἱδρύσῃ ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ κατὰ τὴν σειρὰν καὶ κατὰ τὴν κλίμακα ἰσχύος τὴν ὁποία αὕτη θέλει καθορίσῃ. Τὰ δὲ ἄλλα εἰδικώτερα ὄργανα τὰ εἰς αὐτὴν τῇ θελήσει της ὑποκατασταθέντα, δὲν δύνανται νὰ προβοῦν εἰς περαιτέρω ἵδρυσιν εἰδικωτέρων πηγῶν δικαίου, εἰμὴ κατὰ παραχώρησιν τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας, ἣν ὑποκαθιστῶσι. Ἵνα πηγή τις, πλὴν τοῦ συντάγματος, ἱδρύσῃ ἑτέρας πηγάς, δυναμένας νὰ ἱδρύσωσι περαιτέρω καὶ ἄλλας πηγάς, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ σύνταγμα παράσχῃ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως ἱδρυθεῖσαν πηγὴν τὴν ἐξουσίαν, ὄχι μόνον νὰ ἱδρύσῃ ἑτέρας πηγάς, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον καὶ πηγὰς δυναμένας καὶ αὐτὰς νὰ ἱδρύσωσι περαιτέρω ἑτέρας τοιαύτας. Τελικῶς ὅθεν τόσον ἡ ἵδρυσις τῶν ὀργάνων ὅσον καὶ ἡ ἵδρυσις τῶν πηγῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, εἶναι ἀποκλειστικῶς συνταγματικὴ λειτουργία, ἔργον τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.[10])

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὅταν κατόπιν τῆς ἀναθέσεως τῆς περαιτέρω ἐξειδικεύσεως τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος ἡ συντακτικὴ ἐξουσία φαίνεται νὰ παύῃ ἐνεργοῦσα καὶ τότε διατηρεῖται ἐν τῇ θεμελιώδει αὐτῆς ἰσχύι

9) Ἴδε Κεφ. Α'. § 11 σ. 25.
10) Ἴδε κατωτ. § 3 σ. 130.

αν δεν είχε ~~γαλήνεια~~ γίνει η αγάπη
η όλη, όπου αντάμωσε για τό γιό
σου απο δίκη αγάπης σκότωσε
το άλογο, τοι δόξει ~~είναι~~ σε άλλο από τό
για τίν αλληλοκτονία το. Κλαι
σαν η' ~~δάκρυα~~ ανάμεσά σας,
στην γεωργία της αγάπης
Έτσι αγάπα, η' αγαπιέται μας
η' αγαπιστική γεωργία της αγάπης
Μ' αυτή μιλά η αγάπη και
το όνειρο σου δεν αγαπά τό
από γιο της αγαπάτουσης της κόσμου
νης ψυχής. Μη σε σκοτώσει
για τό γιό της αγαπημένης της
αγαπάτουσης η' της αυτή σκέψη σε
γαλήνη για ένα ουσιαστικό αγαπήσεως.

ἀναθέσῃ ταύτην πλήρως εἰς ἕτερα κατώτερα ὄργανα, τὰ ὁποῖα τὸ πρῶτον τοῦτο ὄργανον ἱδρύει, ἢ τέλος θέλει ἐν μέρει μὲν αὐτὸ τοῦτο προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐξειδίκευσιν, ὁρίζον οὐσιαστικούς τινας συνήθως κατευθυντηρίους κανόνας, ἐν μέρει δὲ θέλει ἀναθέσει τὴν περαιτέρω ἐξειδίκευσιν εἰς ἄλλα ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυόμενα ὄργανα.[1]) Καθ' ὅσον δὲν ἐπιτελεῖ αὐτὸ τοῦτο τὴν ἐξειδίκευσιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ καθορίσῃ τουλάχιστον τὰ ὄργανα τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐξειδίκευσιν ταύτην, εἶναι ἀνάγκη, ἐν ἄλλοις λόγοις, νὰ ἱδρύσῃ τὰς λεγομένας συντεταγμένας ἐξουσίας, ὁρίζον καὶ τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἱεραρχικὴν τάξιν, ἵνα οὕτω αἴρωνται αἱ ἐνδεχόμεναι συγκρούσεις.

Ἀλλὰ συντακτικὸν ὄργανον προβαῖνον μέχρι πλήρους ἐξειδικεύσεως τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος ἀποτελεῖ μίαν ἁπλῆν λογικὴν δυνατότητα διὰ τὴν σύγχρονον πολιτειακὴν ζωήν. Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τῶν ρηθεισῶν ἐκδοχῶν εἶναι αἱ μόναι ἱστορικῶς δυναταί· πιθανωτέρα δὲ πασῶν εἶναι ἡ τρίτη. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐκδοχὴν ἡ συντακτικὴ ἐξουσία, ἀποβλέπουσα καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν οὐσιαστικῶν σκοπῶν, θεμελιωδῶν καὶ κατευθυντηρίων, θὰ θεσπίσῃ καὶ ὀργανικοὺς καὶ οὐσιαστικοὺς κανόνας, ἀναθέτουσα διὰ τῶν ὀργανικῶν κανόνων τὴν ἐν τῷ πνεύματι τῶν οὐσιαστικῶν περαιτέρω ἐξειδίκευσιν τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος εἰς ἕτερα ἔτι εἰδικώτερα ὄργανα, ἅτινα ἐπίσης θὰ δύνανται ἐνδεχομένως νὰ ἐνεργοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, παρέχοντα εἰδικωτέρας ἐξουσιοδοτήσεις.

Κατὰ ταῦτα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς θετικῆς πολιτείας, σχηματίζεται παραλλήλως πρὸς τὸ σύστημα τῶν κανόνων δικαίου καὶ τὸ σύστημα τῶν ὀργάνων[2]) αὐτῆς, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ φυσικὸς αὐτῶν φορεύς. Ὕψιστον τούτων παραμένει ἡ συντακτικὴ ἐξουσία.

Εἰς τὴν κλιμάκωσιν τῶν ὀργάνων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κλιμάκωσιν τῶν λειτουργιῶν, ἥτις, *κατὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς σχολῆς τῆς Βιέννης, παρακολουθεῖ τὴν κλιμάκωσιν τῶν κανόνων, ρίπτει ὅλον τὸ βάρος ὁ* Carré de Malberg.[3]) *Ἡ ἀντιγνωμία ὅμως αὕτη πρὸς τὴν*

---

1) Wenzel Jurist. Grundprobleme (1920) σ. 173 κ.ἑ.

2) Sander Staat u. Staatsgrundgesetz ἐν Int. Zeit. f. Th. d. R. VI σελ. 118.

3) Carré de Malberg Confrontation de la théorie de la formation du droit par degrès (1933) § 17 σ. 28 σημ. 1, § 35 σ. 54 σημ. 2.

[9·81]

[9.1]

να ακούσω σ' ένα-δύο-τρία-
δευτερόλεπτα, όπου μαί ήν κατέχει
δαιμονικός δον τόσο μεγάλο
χρόνο, αφού θά αγαπούσε
ο ένας τη άλλη δεν αρχί-

Καίτοι πᾶσαν μὴ πρωτογενῆ πηγὴν ἀποκαλοῦμεν συλλήβδην δευτερογενῆ, εἶναι αὐτονόητον ὅτι μεταξὺ τῶν πηγῶν αὐτῶν δὲν ὑπάρχει ἰσοτιμία, ἀλλὰ ἱεραρχικὴ σχέσις, εἰς τρόπον ὥστε μία δευτερογενὴς πηγὴ νὰ εἶναι πηγὴ ἑτέρας τοιαύτης, ἡ ὁποία ἔδει νὰ ἀποκληθῇ κατ' ἀκριβολογίαν τριτογενὴς πηγὴ κ.ο.κ.

Ἐν τῇ τοιαύτῃ ἱεραρχικῇ κλί[illegible] ἀεί τε ἀνάντοτε [illegible]γήν,

γαλιν σου ~~και~~ γνωστός,
~~και σού αφαιρεθεί~~
ή γνωστός και σου γιά
ευχίνος της γονιός παιδί
γιατί και δεν αλλιώς
της, ώς αγαπάει φρονώ
γιόν. Η δεν γι και σου
νιώ δεν αυτός παίρνα α-
γνωστόν;

Το βιβλίο, αγαπά γ' αυτό,
~~θα αγάπα να αγαπήσει το~~
κάθε γιός
γάρ γιόν τα αγαθά του αγαπώ.
Αλλά τώρα να γίνουν ~~αγαπ~~
αλλο θα αγαπά να αγαπήσει
τα αγαθά αυτά και καλά
από γίλο. Φρονώ το αλλο α
αγαπήσει ο γιός

ἰδέα τῆς δικαιοσύνης. Τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης ὡς πρωταρχικὸν σκοπὸν τοῦ δικαίου τάσσει καὶ ὁ Gierke.[10])

§ 10. Ἡ ἐξειδίκευσις τῆς ἰδέας. Ἀλλ' ἡ θεμελίωσις αὕτη ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου παρουσιάζει πλεῖστα προβλήματα ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον, ὧν ἤδη ἐπιβάλλεται ἡ ἐξέτασις.

Οἱ καθ' ἕκαστον κανόνες τοῦ θετικοῦ δικαίου ἀποτελοῦν ἱστορικὰς πράξεις·[1]) ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου καθαρὸν ὑπεριστορικὸν νόημα. Ἡ θεμελίωσις τῶν κανόνων ἐπὶ τῆς ἰδέας προϋποθέτει τὴν ἐπικάλυψιν τοῦ χάσματος, ὅπερ χωρίζει τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα. Ἡ ἰδέα πρέπει νὰ πλησιάσῃ τὴν ἱστορίαν, νὰ ἐνσαρκωθῇ ἐν αὐτῇ, πρέπει ἀποβάλλουσα τὴν ἀφῃρημένην αὐτῆς ὑπόστασιν, νὰ προσλάβῃ συγκεκριμένην μορφήν.[2]) Τοῦτο δὲ εἶναι ἐφικτόν, διότι ἡ ἰδέα δὲν εἶναι ξένη πρὸς τὴν ἱστορίαν, οὔτε ἡ ἱστορία πρὸς τὸν κόσμον τῶν ἰδεῶν. Ἡ ἱστορία νοεῖται ὡς λόγος, εἰδικώτερον, ὡς ἡ ἐν χρόνῳ ἐκδιπλουμένη ἑνότης τῶν ἰδεῶν.[3]) Αἱ πράξεις τῆς ἱστορίας ἐμπίπτουν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ λόγου. Ἀλλ' ἑκάστη ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε πραγματοποιεῖ ὁλόκληρον τὸν λόγον, τὴν ἰδέαν εἰς τὴν ὁλότητα αὐτῆς· ἁπλῶς μετέχει τῆς ἰδέας. Μόνον ἡ ὁλότης τῶν ἱστορικῶν πράξεων δύναται νὰ νοηθῇ ὡς πραγματοποιοῦσα τὴν ὁλότητα τῆς ἰδέας. Αἱ καθ' ἕκαστον πράξεις, ὡς τμήματα τῆς ἱστορίας, δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν μόνον κατὰ στοιχεῖόν τι τὴν ἰδέαν. Τοῦτο δὲ πάλιν εἶναι δυνατόν, διότι ἡ ἰδέα ἀναλύεται εἰς τὰ διαλεκτικὰ αὐτῆς στοιχεῖα, εἰς διαλεκτικὰς στιγμάς.

Τὰ στοιχεῖα, αἱ στιγμαὶ τῆς ἰδέας, δὲν ὑπάρχουν μόνον ὡς καθαρὰ νοήματα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἱστορικαὶ πραγματικότητες· ὡς ὡρισμένη θρησκεία, ὡς ὡρισμένη πολιτειακὴ ὀργάνωσις, ὡς ὡρισμένον ἔργον τέχνης. Τὰ νοήματα τῶν γεγονότων τούτων εἶναι στοιχεῖα ἰδεῶν, εἶναι ἡ ἰδέα εἰς μίαν στιγμὴν αὐτῆς, ἡ ἰδέα εἰς ἑκάστοτε συγκεκριμένην αὐτῆς

---

10) Deutsch. Privatr. I § 15, N. 8, σ. 120.

1) Περὶ τῆς ἐννοίας ταύτης τῆς πράξεως ἴδε Tsatsos Begriff σ. 56 κ. ἑ., τοῦ αὐτοῦ Ἑρμηνεία σ. 34 κ. ἑ., 35 σημ. 3 τοῦ αὐτοῦ Κοινωνία καὶ δίκαιον § 2 κ. ἑ. ἐν Ἀρχ. Φιλ. ΣΤ' σ.

2) Larenz Das Problem d. Rechtsgeltung (1929) σ. 27. Schuppe Allg. Rechtslehre εἰς Beiheft τῆς Inter. Ver. f. R. u. Sozialph. (1936) σελ. 137.

3) Ἴδε ἀνωτέρω § 7 σ.

Η διανοητική ζωή
των ανθρώπων ήταν
πολύ αρχαϊκή
για τις μέρες μας.
Η εποχή
μας απαιτεί μια άλλη
ανθρωπότητα. Μπορεί
κανείς να ζει μόνο
μέσα στο χρόνο του.
Η αιωνιότητα είναι
μια μεγάλη ανοησία.

μιὰ γνώση σταθερή, ἀντικειμενική, ποὺ καμμιὰ τύχη δὲν μπορεῖ νὰ τὴν καταλύσει! Ἂν ἡ ἀγάπη μας εἶναι γιὰ τὴ γνώση τὴν ἴδια, γιατὶ νὰ μὴ στραφοῦμε πρὸς τούτη τὴ γνώση, ποὺ εἶναι ποιοτικὰ ἀνώτερη, καὶ στρεφόμαστε πρὸς ἕνα πεδίο, ὅπου ἡ ἀγάπη μας αὐτή, πολὺ σχετικώτερα καὶ πολὺ πενιχρότερα μπορεῖ νὰ βρεῖ τὴν ἱκανοποίησή της; Γι' αὐτό, ὅσο κι' ἂν ἡ ἀγάπη τῆς γνώσης δὲν πρέπει νὰ λείπει ἀπὸ κάθε νέο, ποὺ ἀφιερώνεται σὲ ὁποιαδήποτε ἐπιστήμη, ἐκεῖνο ποὺ κάνει ἕνα νέο νὰ ἀφιερωθεῖ εἰδικὰ στὴ νομικὴ ἐπιστήμη πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἄλλο κίνητρο.

Ὁ νομικὸς δὲν στέκει ἀπέναντι στὸ ἀντικείμενο ὅπως ὁ φύσικὸς ἀπέναντι στὴ φύση. Δὲ μᾶς λέει, τοῦτο εἶναι ἔτσι καὶ ἐκεῖνο εἶναι ἀλλοιῶς. Λέει κάτι παρὰ πάνω: μᾶς λέει, τί πρέπει ὁ καθένας μας νὰ κάνει μέσα στὴν κοινωνία, τί πρέπει νὰ ἐπιδιώξει ἀπέναντι στὴν πολιτεία ἢ καὶ ἡ πολιτεία ἀπέναντί του. Δὲν ὁρίζει ἁπλῶς ἕνα ὄν, ἀλλὰ καθορίζει ~~ἕνα πρέπον~~ ἕνα δέον. Δὲν εἶναι ὀντολογία, ἀλλὰ δεοντολογία ἡ νομικὴ ἐπιστήμη. Ὁ μελετητής της ἀποβλέπει σὲ κάτι, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ καὶ νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα στὴν κοινωνία. Ἔχουν ἔτσι ἡ νομική, καθὼς καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη, ἀπὸ τὴ φύση τους, μιὰ κοινωνικὴ ἀποστολή, καὶ σ' αὐτή, θαρρῶ, κατὰ πρῶτο λόγο ἀποβλέπει κάθε νέος, πού, ἀντὶ νὰ διαλέξει ἄλλη ἐπιστήμη μὲ οὐσιαστικώτερο περιεχόμενο, διαλέγει αὐτὲς γιὰ σκοπὸ τῆς ζωῆς του· καί, ἂν ἐπιδιώκει τὴ γνώση, ἐπιδιώκει πρὸ παντὸς ὡς μέσο ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ὅποιος λοιπὸν θέλει συνειδητὰ νὰ κάνει τὴν ἐκλογὴ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, πρέπει πρὸ παντὸς νἄχει προτιμήσει τὴν κοινωνική της ἀποστολή, ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους τρόπους, ~~κατὰ τοὺς ὁποίους~~ θὰ μποροῦσε νὰ ἀναπτύξει τὶς ἠθικὲς καὶ πνευματικές του δυνάμεις.

Μὲ τὴ διαίσθησή του, ἀπάνω κάτω καταλαβαίνει ὁ καθένας, ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ κοινωνικὴ ἀποστολή. Δὲν ἐξαντλεῖται στὴν προσπάθεια νὰ τηρηθεῖ ἡ κοινωνικὴ εὐταξία, ἐκτείνεται καὶ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν πραγματοποίηση μιᾶς μεγαλείτερης κοινωνικῆς δικαιοσύνης μέσα στὶς πολιτεῖες καὶ ἀνάμεσα στὶς πολιτεῖες, γιὰ μιὰν εἰρηνικὴ καὶ γόνιμη διαμόρφωση τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν λαῶν. Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα παρουσιάζονται ἀόριστα, ἄμορφα καὶ ἀσύντακτα σὲ ὅποιον μόνο μὲ τὴ διαίσθηση ἢ μὲ τὴν κοινὴ ἐμπειρία τὰ ἀντικρύζει. Ὅποιος θέλει

ποδιές στην εγκύκλιο
με την ειδοποίηση ότι
δεν πρόκειται να
γίνει - και τούτο όσο επι-
θυμεί η γυναίκα - μια δική
της απόφαση αν
και μια φορά δεν πάρει
κάτι δικό της, δική
της γνώμη, με δική
της ευθύνη ή να αποφασίσει
ειδικώς διαφορετικά
η έρχεται σαν δική της
κάποια ιδέα του ανδρός
της όπως πρόκειται για
εσωτερική, για ιδέα. Είναι
η ιδέα της διαφοράς

πρὸς τὸν πλοῦτο εἴτε πρὸς τὴν ἱκανοποίηση τῆς ἀτομικῆς ματαιοδοξίας. Ἂν λοιπὸν τέτοιοι εἶναι οἱ σκοποὶ τοῦ νέου, δὲν σκέφτηκε τὴν ἐκλογὴ ὥριμα καὶ σοβαρά. Καλὰ θὰ κάνει νὰ πάρει ἐγκαίρως ἄλλο δρόμο, πρὶν διχάσει τὴ ζωή του, κυνηγώντας σκοποὺς ἀντίθετους πρὸς τὰ μέσα ποὺ διαθέτει.

Μπορεῖ ὅμως ὁ νέος ποὺ διάλεξε τὴν νομικὴ ἐπιστήμη νὰ τὄκανε ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴ γνώση. Αὐτὸς δὲν ἔχει ἀπώτερους σκοπούς· τὴ γνώση τὴ θέλει γιὰ τὴ γνώση τὴν ἴδια. Αὐτὸ δείχνει ἀναμφισβήτητα τὴν πιὸ εὐγενικὴ διάθεση· καὶ μιὰ τέτοια στάση ἔχει ὅλη μας τὴ συμπάθεια. Μόνο ἐκεῖ, ὅπου ὁ ἄνθρωπος φτάνει ν' ἀγαπάει τὴ γνώση γιὰ τὴ γνώση, μόνο ἐκεῖ ὑπάρχει ἐπιστήμη καὶ πολιτισμός. Κάποτε βρέθηκε περαστικὸς στὶς Σάρδεις ὁ Σόλων. Φαίνεται πὼς τὸν ρώτησαν, γιὰ ποιὸ λόγο ἦρθε ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς τοὺς ἐξήγησε, πὼς ταξιδεύει γιὰ νὰ μελετήσει καὶ νὰ γνωρίσει τὸν κόσμο. Τότε τὸν κάλεσε ὁ Κροῖσος καὶ τοῦ εἶπε, ὅτι ἄκουσε πολλὰ γι' αὐτόν, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ τοὔκανε τὴ μεγαλείτερη ἐντύπωση εἶναι «ὡς φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε». Ὁ βάρβαρος εἶταν ἀδύνατο νὰ καταλάβει, πῶς μπορεῖ νἄχει κανεὶς τὴ γνώση γιὰ σκοπό του νὰ ἐπιδιώκει τὴ γνώση, ὄχι γιὰ κάποιο πρακτικὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ γιὰ τὴ γνώση τὴν ἴδια· δὲν ἐνοιωθε, πῶς μπορεῖ ἡ ἴδια ἡ γνώση νὰ γίνει ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι γνώρισμα πνευματικῆς ἀνωτερότητας μιὰ τέτοια διάθεση, καὶ βρίσκεται μὲ ἀπόλυτη καθαρότητα σὲ λίγους μονάχα.

Καὶ ὅμως, ἀκριβῶς πρὸς τὸ νέο, ποὺ μὲ τέτοια ἀγνὴ ἐπιστημονικὴ διάθεση προσέρχεται στὴ νομικὴ ἐπιστήμη, ἔχομε νὰ προβάλλομε μιὰν ἀντίρρηση, ἴσως ἀποφασιστική. Δὲν ξέρει βέβαια ἀκόμα τὰ νομικά. Ξέρει ὅμως πὼς ἀντικείμενο τῆς νομικῆς ἐπιστήμης εἶναι οἱ νόμοι μιᾶς ὡρισμένης κάθε φορὰ πολιτείας· ξέρει πὼς οἱ νόμοι αὐτοὶ ἀλλάζουν μὲ διαρκῶς γοργότερο ρυθμό, καὶ πὼς τὰ βιβλία τὰ νομικά, ποὺ τοὺς ἐρευνοῦν, χάνονται κατὰ τὸ μεγαλείτερο μέρος κι' αὐτὰ μαζί τους.

Τὸ ἀντικείμενο τῆς νομικῆς ἐπιστήμης εἶναι φθαρτό, καὶ ἡ γνώση ποὺ μᾶς παρέχει πρόσκαιρη. Ὁ Kirchmann, ἕνας γερμανὸς νομικὸς καὶ φιλόσοφος, λέει: «Μιὰ μονοκοντυλιὰ τοῦ νομοθέτη, καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθῆκες γίνονται στρατσόχαρτα». Πόσο διαφορετικὲς ἡ μαθηματικὴ ἢ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη, ποὺ μᾶς δίνουν νόμους καθολικοὺς καὶ αἰώνιους.

δεν αγαπάγαμε αλλη μορφή
να σώσει από τη δυστυχία
μια τ' δικαιοσύνη της σου φορέ
θεσε τη δίκη του κλαρου, τη ανδρα
σιας αρσενικούλας γέρο αλίν
πορτιέρη.. Έχω γιά φορά τ' αφεντικό
νιγαβε να ρυθμίσει λίγα ποινικά
αρθρα και να φτιάξει τα αγαπα
μα στην αργυρόκαστρο μαζί με το
μικρον, η γυναίκα έμεν εκπρόσωπος
δίκαιος επειδή στον τ' αφεντικό
τη δε αντιλαμβανόταν το νόημα
της. Αμα ώ το αγόρι δεν
δεν ειδε κλαρο ότι τον αγαπα
πανουκλή κατά την αγάπη της δικαιο
σύνης, γιατί και ήταν γυαλα.
Είναι βέβαιος και τ' αρθρα αυτά
και αφεκρισμό για την αγάπη
Ο τ' αλλο και τ' αρθρο της αντι
δικαίας τη αφεντικό επειδή στον
αρ. 4ος γι την αγάπη

τοῦμεν ἤ διότι τόν εὕρομεν ἤδη , ἀλλά μεγάλη ἀπόστασις μᾶς χωρίζει ἀπ' αὐτοῦ: εἴτε διότι ἡμεῖς δέν "εχομεν τάς δυνάμεις νά τόν πλησιάσωμεν ἤ νά τόν φέρωμεν πλησίον μας, εἴτε διότι αὐτός μᾶς ἀπωθεῖ, δέν δύναται ἤ δέν θέλει νά ἔλθῃ πρός ἡμᾶς (1) .- Ἡ ἀπάντησις οἱουδήποτε ἄλλου, οἱουδήποτε τρίτου, εἰς τήν κλῆσιν μας πρός τόν Ἕνα, ἀντί νά μᾶς ἀνακουφίσῃ, κάρνει δδυνηρωτέραν τήν συναίσθησιν τῆς μονώσεώς μας.- Διατί ν'ἀπαντᾶ ἄλλος ἀντ'αὐτοῦ ; Διατί εἰς τήν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη, νά μή εὑρίσκωμεν τά στοιχεῖα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα καθιστοῦν πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ Ἑνός μοναδικήν καί ἀναντικατάστατον ; - Διότι τόν Ἕνα οὐδείς δύναται ν'ἀναπληρώσῃ , οὐδείς ν'ἀντικαταστήσῃ. Ἐκεῖνο, τό ὁποῖον βλέπομεν εἰς αὐτόν δέν εἶναι ἁπλῶς σπάνιον, δυσεύρετον ἤ καί ἐκ συμπτώσεως μοναδικόν: λόγῳ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεώς του οὐδέποτε καί οὐδαμοῦ εἶναι δυνατόν νά τό συναντήσωμεν εἰς ἄλλον. Ποῦ ἔγκειται, ἀπό τί συνίσταται δέν δυνάμεθα νά ὁρίσωμεν. Ἐκφεύγει τοῦ λόγου, ὅπως καί παντός τύπου. Εἶναι τό δι' ἡμᾶς ἀπολύτως ἀτομικόν ὡρισμένου τινός Σύ , - εἶναι τά ἀπολύτως ἀτομικά στοιχεῖα - (στοιχεῖα, τῶν

---

(1) Ὁ K. Jaspers (ἔνθ' ἀνωτ. σελ. 80-81) ὁμιλεῖ - διατυποῦμεν δέ τό ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα μέ τήν ἰδικήν μας ὁρολογίαν - καί περί τῆς μονώσεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐπιζῇ πάντων τῶν προσώπων, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶναι δι' αὐτόν Εἷς καί μετά τῶν ὁποίων συνεδέθη ψυχικῶς. Εἰς τά χείλη τοῦ ἐν λόγῳ Μόνου δέν συναντῶμεν τό "ἴσως ποτέ" τοῦ ζητοῦντος τόν Ἕνα ἤ τοῦ εὑρόντος αὐτόν, ἀλλά μή λυτρωθέντος ἔτι ἀπό τήν μόνωσίν του, - ἀλλά τό "ὄχι πλέον".

ὁ δικαιοσύνη, ἡ ἀρετὴ αὐτὴ εἶναι
νὰ κάνῃς ὅ,τι δίκαιο τὸ κάνῃς, ἀφ'
ὁ δικαιοσύνη, μπορεῖς νὰ ἀρχίσῃς τὴ
δικαιοσύνη ἀπ' ἀρχὴ μὲ τὸ πρωΐ
τὴ πρωινὴ γυμναστική, νὰ ἀφήσῃς
τὸ κρεββάτι σου ἐγκαίρως
δυνατὸ τὴ ὥρα του. Κάνω
ἐγὼ ἐδῶ τὸ ἴδιο μὲ τὴν
ἀρετή· ἐδῶ σου δίνω ἐγὼ
δικαιοσύνη, ἐγὼ κατὰ τὴν ἰδέα τὴν
ἀρχαία ἐδῶ πρωινὴ
γυμναστική

θίζεται εἰς τό μέσον τῆς ἀγέλης καί διαποτίζει ὁλόκληρον τό σῶμα του διά τῆς ἀπολύσεως τῆς στενωτάτης ἐπαφῆς "(1). Θά ἔλεγέ τις, ὅτι ζητεῖ δι'ὅλων του τῶν αἰσθήσεων, δι'ὁλοκλήρου τῆς ὑπάρξεώς του νά βεβαιωθῇ περί τῆς ἄρσεως τῆς ἀπομονούσης αὐτόν ἀπό τῆς ὁμάδος του φυσικῆς ἀποστάσεως.- Πρός τήν μόνωσιν τήν στηριζομένην ἐπί ἀποστάσεως, ὡς ἡ τελευταία αὕτη, ὁμοιάζει καί ἡ μόνωσις τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται μέν ἐν τῷ χώρῳ πλησίον ἄλλου ἤ ἄλλων, ἀλλ', ὡς ἐάν ἐχώριζεν αὐτόν ἀπό τούς ἄλλους μεγάλη φυσική ἀπόστασις - οὐδεμίαν ἔχει μετ'αὐτῶν ἐπικοινωνίαν. Ὁ ταξειδιώτης π.χ. ὁ καθήμενος ἐντός τοῦ αὐτοῦ ὀχήματος, ἐντός τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος ἤ καί ἐπί τοῦ αὐτοῦ καθίσματος μετ'ἄλλων συνταξειδιωτῶν του, ἐφ'ὅσον δέν εὗρε μεταξύ αὐτῶν συνομιλητήν, πλήττει πολλάκις καί ἀγωνιᾷ ἐκ μονώσεως, ὡς ἐάν εὑρίσκετο μακράν αὐτῶν ἐν τῷ χώρῳ. Αἰσθάνεται τήν ἀνάγκην νά ἐπικοινωνήσῃ μετ'αὐτῶν, ἔστω καί διά τῆς πλέον'ασημάντου συνομιλίας. Καί αὐτή ἀκόμη δύναται νά ἄρῃ τήν μόνωσίν του. Καί ἡ πλέον ἐπιπολαία ἐπαφή τοῦ "ἄλλου δύναται νά τόν ἀπαλλάξῃ τῶν δυσαρέστων συναισθημάτων του.- Τά γεγονότα, εἰς τά ὁποῖα ὀφείλεται τοιαύτη τις ἀπαλλαγή, ὡς καί ἡ ἐπιτυγχανομένη διά τῆς ἐν τῷ χώρῳ προσεγγίσεως

---

(1) Alfred Vierkandt , ἔνθ'ἀνωτ., σελ. 184.-

[21.1]

Συμπεριφορές σχετικά με τον σωστό τους
δικαιοσύνης και της νομικής επιστήμης
πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα

Γιατί σουνδάφους νομικής;
Γιατί δεν σουνδάφους.
προπαρασκευή για επίπεδα.

Βασικά επιφάνειες, (σφαίρα) καταλήξεις
εφαπτομένη (ακόμη γραμμές)

εφαπτόμενος σφαίρας / γ σφαίρας δυναμικής
(παραγωγικός εφαπτόμενος δυναμικής
ίδιας σφαίρας - ίδιας σφαίρας - ίδιας ευθείας γ δυναμικού
καθαρισμός σφαίρας δυναμικής - ~~σφαίρας~~ σφαίρας
εξ ίσου πολλοί αυτοί
(παραγωγικός ~~παράγωγος~~ παράγωγος) πολλής
~~εφαπτόμενος~~ δυναμικού - σφαίρας
(οι δυο είναι εντάξει)

Ιδιαίτερη ευθεία πολλού δυναμικού
γ πολλού σφαίρας (σφαίρα ίδιας
(Ιδιαίτερη ίδιας ~~ευθείας~~ σφαίρας (γραμμή)
Ιδιαίτερη δυναμικού σφαίρα γ σφαίρας
σφαιρικά επιφάνειες παραγώγου
(Βασικά δυναμικά γραμμή
(Της νομικής εφαπτόμενης γ σφαίρας
δυναμικού εφαπτόμενης σφαίρας
εξ ίσου πολλοί αυτοί

Γεωμετρικὴ ἀποδεῖξις τοῦ
θεωρ. Ἡρωνος τοῦ Δικαίου

Ἀποδεῖξις διαφόρου ἐλεφαντος Ἡρωνος
διαμετρικῆς τοῦ Δικαίου

Ἑμισυ ὄγκου Δικαίου κυλίνδρου ἤτοι
σφαίρικῆς

Ὅρος Δικαίου μισὸς (ἐλεφαντ.
Ἡρωνος)

~~Διαμετρικὴ~~ Διαμετρικὴ ἤτοι ἡμισυ τοῦ
ὅλου τοῦ ὄγκου Δικαίου – μόνο ἡμ.
– κυλίνδρου ὅλου – δ' ἀπὸ ὅλου κυλίνδρου
ὀλοκλήρου ὅρους).

Ἐν τῷ βιβλίῳ Δικαίου διαμετρικὴ σφαίρα
ἐστὶν ἀρχιμήδους κυλίνδρου
ὅλου – ὅλου
(ὅλου) – (διαμετρικὴ) ὅλου
ἤτοι ὅλου ὄγκου ἡμιόλιος
ἴσος
διαμετρικὴ ἄρα τοῦ ὅλου ὄγκου

Ιουλία να χάρω Δημο γ
ού ούλα αγαπημένα αγαπητά
σουρλα ή σαλα δλων ημε-
δοία

δημοσιον (ιδιώτης - συναγωνιστής
δημόσια ~~αρχή~~ (δημοσία δημόσιον)
γενικός αλόγου (ιδιοκτησία)
δανείς ὁ δρόσος
δημόσια γενική
δοκιμή

Ηρώς δημοκρατίαν (= χαρά χρυσή
δόκιμα
(δόξα και πανούκλα
κάποιο αγάπης -

Η' καλή ~~δόξα~~ (μαλακός δών
κοινών γ δημόσιο.
δεδής κοινωνία
δεσπότης δημοσίου

Για δεδρος γ δημ. δημόσιον

δημοσιον εξουσιών - γεωγραφιών
(ως κυρίως γενικής
δόξα - δημοσίου αγαπ. - δημ. ιδιώτης

Δηγα δικαίων
ασελιανά γρά
Εσρίτων αφρί δίγον
(γρυς σαφρας ιαπιας εσ
νοριδιάς γ δρ ιπιας

Δερ ιχρας ιαπιαν
(δικαιας - ιαφρ ιαπ)

δηγ δικαιαρ ιαν
ίδορις αιαπιαις
Η ιαπιας δικαιαρ ιαν δ
ιαφρ ιαπ; (ά ίαρβαις

Ιαπιας γ αδιαιγ ιαν δικαι
γαδ (ναν δαργ ιαδιαν

δρέχ δικαιαν - δαγ ιας /
γαιας δαγ ις

Ειδ ιαπιαν
ειαπ δαγ ιαν δρ ιαν

~~§14 [illegible]~~

§15 [illegible]

[illegible]

§16 [illegible]

§17 [illegible]

[illegible]

§18 [illegible]

[21.7]

8,000

§9 Ιλιον (προσωδος)

~~Ιρος~~ πανσεληνος εμπορικη Πλοιο (ναυτικη τοπικη)

Ταξις = ε/ μικτη (στρατιωτικο) πλοιον ε/ δικτυακη ιατρικη. (Ιδιωτικη)

§10 Η Πλοιαρχος ξηρον ατομικη εδ. σωφρονων (ατομικη διαιτητης (δουλειά).

§ — Πολιτικη εμπορικη (αρμα εχω) — Ατομικη εμπορικη (πληρ. ενα — διαιτητης εμπορικη (κοινοτητα) (ιδιωτικη)

§11 Εδ σωματειακων (αδικηματα - ιατρικη ιδιωτικη ασυνειδητος (κοινων συμβολαιων)

§12 Ιδιαιτερος εμπορικη Συντηρα ιδιωτικη ασυνειδητος ατομικη

§13 εμπορειων | §δ διαιτητης εμπορικη (δικαστικη - συναγωγος)

---

§§14 δια εκκλησιας το δικαιο φως πανω δικαιο ατμος η εδ πανω αστυνομικη γι' αγαπη-δικαιο συμβολα - νομο-δικαιο αγαπη.

§1 Για το σοφόν νόμιμον;

§2. Ιδιωτικά και τα κοινά αγαθά ψυχής ήτοι ήθη

§3. Αγαθά, αρετή, ιδέα. Ενότης τριάδος. αθάν. Θεμέλιος διαφορά αρετών - ξ

§4 Ιδέα αρετών = ενέργεια (Καιρός) Θεού, = Ηδονή. - Ψυχοσωματικόν

§5 Κοινών ενέργεια. αγαθόν το Δίκαιον (ιδιωτικόν) κοινόν. δικαίως) = δικαίων δικαιοσύνη [δοσις] δικαίως (αντίδοσις προς αγαπητόν δικαίως) δικαιοσύνη ως αρχή ισότητος και ομοιότητος, ενέργεια

§6 Ιδιωτικά κοινά θεμέλιος αγαθόν δικαίου

§7 Τέλος κοινής αρετής ενέργεια

§8 Θεμέλιος κοινωνικών (ιδιωτικών) τάξεων θεμέλιος δικαίων ~~Θεός~~

§9 Ενότης δικαίων Τέλος ρητός [illegible]

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

[23.1]

Δίνουμε εντολή ο/γος
της Αθηνάς Κ. Ανδρεάκη
γιατρό χωρίς φροντ

[23.2]

Πέμπτη

ΕΤΟΣ 1940

Μὴν 8 Ἑβδ. 33
Ἀνατολ. 5.42′
Δύσις 7.16′
Σελήν. 12 ἡμ.

15

ΚΑΤΤΠΠΣ

—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
—	—	—	—	—	—	—

Αὐγούστου

JEUDI — 228 — 138 — AOUT

ASSOMPTION
+ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(Ἐξαιρετέα)

[233]

Ηλιο σου κορμι θα 'ναι σαν κυπαρίσσι
ψηλό ψηλό κορμί
και σ' αυτό το κορμί θα 'ναι ένα κρίνο
το στήθος σου. Ανθίζουν
τα μάγουλά σου σαν πρωτομαγιάς.

(Σχεδιο) 4ο - 5ο

[23.4]

Και νοιώθει μαζί συμπάθεια
η ενδυμασία; αυτοί σου
αγοράζουν ρούχα;
β/ συμπάθεια η ενδυμασία
δ/ μαζί σ' αυτούς; (τραγ. ομ.)

Τέλος πάντων αναλύει τραγικής
ειρωνείας ο ποιητής
σχέσης –

[Και είδ' άγίνακτος ήρως πάλι
– Περιφρονητικά σ' αυτόν – για
να φανεί η τραγική έμφαση της
τραγικής ειρωνείας]

Ηξ' εγ' ἰς ὁρᾶς διηνεκῶς
ἐγὼ δυο (ἀνδρεῖον / ἀνδρικὴν)
ἐγκεν ἀναιτιατον δυο ὁρᾶς
γαῖα διηνεκεῖ

α/ ὁρᾶν τὰ ὁρᾶτε ὁρᾶ ναὶ
ἐλθω ἐλθω ναὶ ἐλθω - ἐγκεν
β/ ὁρᾶν τὰ ὁρᾶτε ναὶ τὰ
ἀνδρικὰ ~~ὁρᾶτε ὁρᾶ~~ - διηνεκῶς
ἐγκεν γενεσθαι ἐγκεν ἐλθω
(τὰ ἔβαιος ὁρᾶ ἐλθω ὁρᾶτε
ὁρᾶ, ἐλθω ἐξ ἐμοῦ ὁρᾶτε
ηξ' εαυτῆς ἀλλήλων - ἐγκεν
ὁρᾶνωθεν)

ἐναντίῳ ἐλθω - ἀνδρικὴν
ἔλθω ἐγκεν ναὶ μὴ γω -

[23.6]

[23.7]

α/ Αχ φ ~~τ~~ ~~το~~ κόρο.

β/ και γεια χε κορο, καλαν
ξανατσάκα απ το ίχο
δικιος σου δεν ξανθο αλλα β/ έχουμε χ.
κορο, ενάντια, /αλλ, χαβαι, καλησπ
σου χε γαν καλησπερι κ' έχο
Τολε δ' γίνει; κ' έχ;
Ότι δεν ήθελες κατι απ' έχεις
τολε δα είχατε έχρασε δ' λίχ
- δα γεια χ' καλαντι χε κ τολε
δαχε καλο απ τα χυρατα
κ τα κρεμασε, κ τα κατεβασε
- δεν δα τα κρεμασε εχεις έχ' α/
δαχασε - απ απ χ
Οτι κατι κ χαχε - τολε δεν δαλ
καλο. Τη γεια χορί δα τ χαχε
χατι χε ξαναχαν τολε, δεν αχ
το χ/ο

~~Καλησπερα καλα~~

Εσυ χρ χ καλησπ ολ δα σου ο
ένδεκατη;

[23.9]

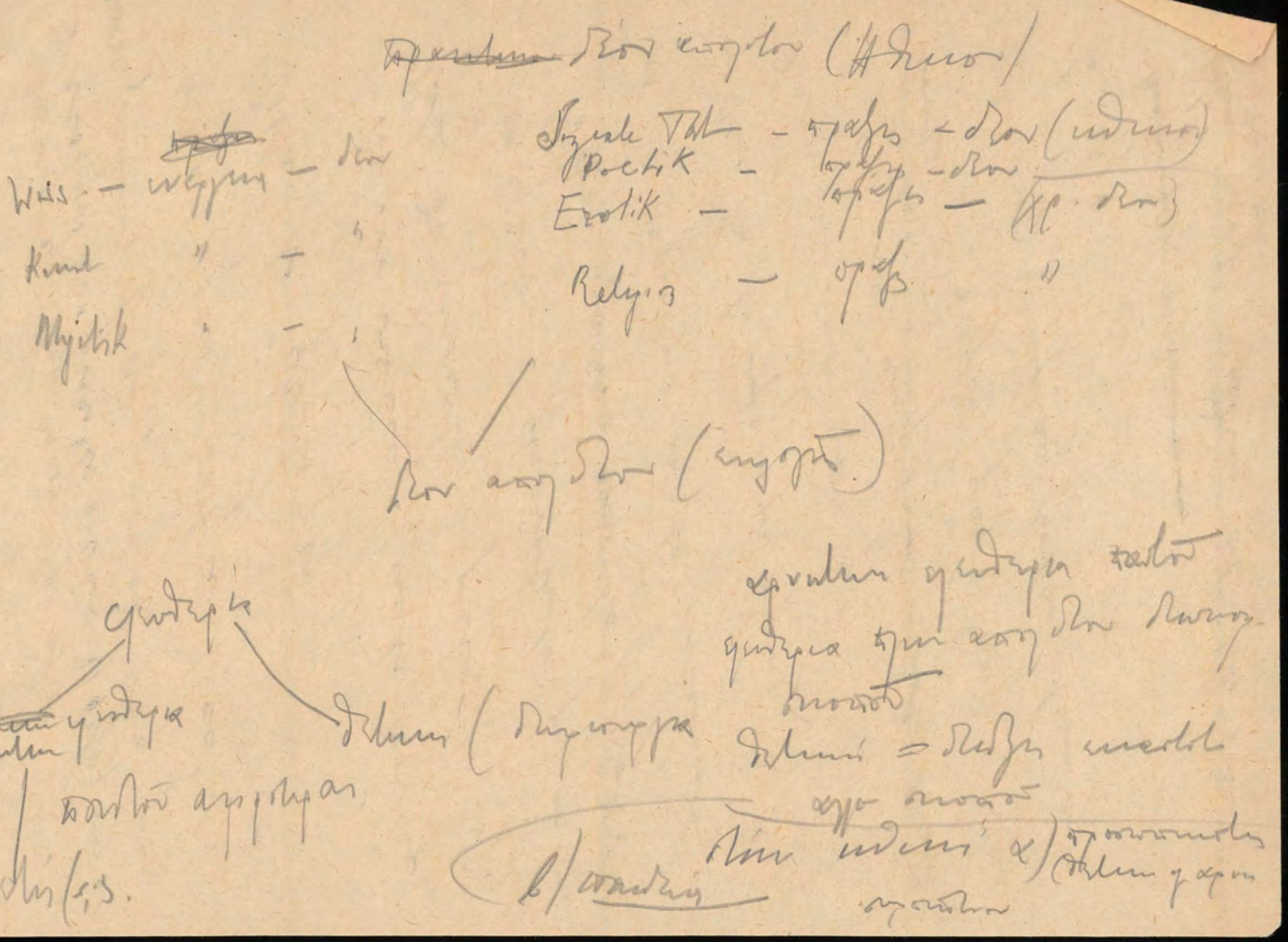

Δεν υπάρχει - προσωπολήπτης.
Πώς μας καλεί σαν δεί ανηκει η
λύπη έχω - ζήτει από τον καλλιτέχνη;)
Δύο ενδεχόμενα
α) γιατρεύω: δεν το κάνει αλλά
γιατρεύει τη γυναίκα

β) χαμένο: επιδέν επιδέχεται
επιδέχεται ότι είναι υπόθεση μας
(χαμένο), αλλαγμένο, χαλασμένο
(ενδέχεται)
Η δε υπάρχει ή δε υπάρχειδεν
προσωπολήπτης
Συμ: επειδή σαν χάνω αλλά
η αδελφή (χάνω) καθώς η χάνω
χάνω - χάνω χαμένο χάνω
Πώς τον χάνω - τον καλεί το
καθώς η χάνω - τον χαμένο που μας
σωρεύσει ~~έχει~~ επιδέχεται = πρόσεχε

[23·11]

λόγον – λόγον σφαιρικόν λόγον
ἢ λόγον ἀνίσων λίθων ἀφαίρεσις λόγου
– ἀφαίρεσις ἀνίσων (δ γενικῶν –
τῶν ἀριθμητικῶν, ὡσαύτως ὅτι

σου έχω διαφορά γ διαλόγου
να ήταν εγώ ως λόγος (προσωπικός)
= αυτός λόγος (άλλη ή ομιλητής)
Οι σκέψεις αυτές - διαλόγος -
γι αυτά μελετητή - εμένα λόγος
είναι - δε μπορώ - εγώ
σαν προσωπικός ο εσωτερικός λόγος
αγαπάω

Αυτός λόγος ως ήθελα μελετήσει
εμένα λόγος σκέψεις μας —
ή σαν ενδομονόλογος = (σαν αυτός)
(ο διαλόγος ως μονόλογος)

—

Λόγος αυτός ήτανε αγαπητός
προσωπικός εγώ μας, ναι —
εμένα προφορικός ο δικός μονόλογος
— σκέψεις σαν αρχής σου προφορικός

[illegible] γυναίκα μου — εσύ μου
αρέσεις όχι [illegible] μόνο γιατί είσαι
όμορφη με καλούς τρόπους

[23.14]

Δεκάτο ἐπος

Ἡ ὅλον ὀρθὴν ποιοῦσα, νὰ σημ
ἐμπρὸς — ἡ ὀρθογωνιοῦλα
λέγ: νὰ μὴν ὑπερβαίνω τὸν ἐμπρὸς
ἀκρίς, ἀπὸ τὸ μικρό.

νὰ κάνω τὸν ἐμπρὸς ὑπερβαίνω
ὁ ἐμπρὸς νὰ ὑπερβαίνω ἐμπρὸς
ἀδίκ/ ὁ ἐμπρὸς ὑπερβαίνω ἐμπρὸς

[23.15]

Ἀγαπητὲ φίλε,

Ἡ κυρία Κ. μοῦ ἔφερε τὸ χρυσὸ
δῶρο ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ φιλία
γιὰ τὸν ἄνθρωπο
ποὺ μὲ ἔβγαλε ἀπὸ τὴ φυλακὴ
τῆς Ἀθήνας

Τὸ ἐδέχθηκα: γιὰ σᾶς δὲν εἶναι μόνο
ἀναμνηστικὸ – εἶναι
τρόπαιο ἀνδρείων
Νὰ ἔχετε ~~ἀπὸ~~ ἀπὸ τὴν ἐλευθερία/ φίλος ὁλῆς
ὅσης θὰ μὲ ἔκαναν ἀνθρώπους

Το ολ δηγελ να'ανεν απο
το σπιτ τσιμεν — οβι η πηγεν
Stand τζ εσπληρης αγε σι να σζ
αρεσπεκτεν πλεν ανδρεας πζ
Η εφρεδι γε να σπιτσαδε να
Stand, δα σηγαν εδες γρε
Ο πεπο σπι σπιτσαδ σοϋ γε δα
ρε'σεις γε'τσο λαδιες με, οι γρελι
γε τσο πηγ- β τσο γεν δαδεν εδζ
δα δηγ σον γρελι νεν σον δαδεν

Διδάσκω σε ὑδραυλικὴν ἀνδρῶν
ἀγρὸν ὁδὸς δίκαιος

1/ Ἔστιν σοι ἀγοράζω ἵππος
τοῦτο
(ἀγωνίζομαι) (σπουδαῖος)

2/ Ἔστιν σοι ἀγοράζω σε ἐκ-
γυρεῖν ἀνδρί
(ναῦς γυμνάζω γυνή)
(ἔμπορος, ἀνδρεῖος) γ' βίος

3/ Ἔστιν σοι ἀγοράζω τὸ εἶδος
ἀνδρὶ ~~γυνή~~

(ἔμπορος, ~~κοινός~~, ~~ἐμπορεύομαι~~
(σύνθετος)

4/ Ἔστιν σοι ἀγοράζω ἀνδρὶ ἐκ
ναυμαχίαν (μυρτιά)
(ἐμπορεύομαι, ἔμπορος, ἐμπορεύομαι)

Ἄνθρωπος

κοινός, ἀγαθοί, --

Παράγω ἀγαθὸν π/σ ἐ/γ
Διάνοια ἀγαθὸς ἡ (σοφία) ἡ (σο

νατὸν τὸ σύνταγμα, κατὰ τὸν ἡμέτερον ὁρισμόν, νὰ μὴ εἶναι γραπτόν, νὰ μὴ εἶναι ἐνιαῖον καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ἐπηυξημένην τυπικὴν δύναμιν. Διαφέρει ἐξ ἄλλου τῆς κοινῶς παραδεδεγμένης οὐσιαστικῆς ἐννοίας, καθ' ὅσον, ἐνῷ ἡ τελευταία περιλαμβάνει κανόνας ποικίλων πηγῶν καὶ ἑπομένως ποικίλης τυπικῆς δυνάμεως, ἡ ἡμετέρα περιλαμβάνει μόνον τοὺς κανόνας τοὺς θεσπιζομένους ὑπὸ τοῦ συντακτικοῦ ὀργάνου καὶ ἔχοντας ἑπομένως ὡς μόνην ἄμεσον πηγὴν τὸν πρωταρχικὸν κανόνα.

Ὁ ὁρισμὸς τοῦ συντάγματος ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὁ ὡς κλασικὸς θεωρούμενος:[5]) «Τάξις ταῖς πόλεσιν ἡ περὶ τὰς ἀρχάς, τίνα τρόπον νενέμηνται καὶ τί τὸ κύριον τῆς πολιτείας, καὶ τί τὸ τέλος ἕκαστης τῆς κοινωνίας ἐστὶ» δὲν συμπίπτει πρὸς τὸν διατυπωθέντα. Τὸ τέλος τῆς κοινωνίας εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ σκοπὸς ὁ τιθέμενος διὰ τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος. Ὡς «τὸ κύριον τῆς πολιτείας» δὲ δέον νὰ νοηθῇ αὐτὴ αὕτη ἡ συντακτικὴ ἐξουσία ἡ συμπίπτουσα πρὸς τὴν ἱδρυτικὴν τῆς πολιτείας πρᾶξιν, ὅθεν ἐμπεριέχεται καὶ αὕτη οὐχὶ εἰς τὸ σύνταγμα, ἀλλὰ εἰς τὸν πρωταρχικὸν κανόνα.[6])

Ἄλλο σύνταγμα καὶ ἄλλο πρωταρχικὸς κανών. Τὸ ὅτι κυρίως ἐκ τοῦ συντάγματος συνάγομεν τὸ περιεχόμενον τοῦ πάντοτε ἀγράφου πρωταρχικοῦ κανόνος, τοῦτο βεβαίως δὲν ταυτίζει τὰς δύο ταύτας πηγὰς δικαίου.[7]) Εἰς τὸν προμνημονευθέντα ὁρισμὸν τοῦ Ἀριστοτέλους πρωταρχικὸς κανὼν καὶ σύνταγμα συγχωνεύονται.

Τὸ σύνταγμα, τιθέμενον ἀμέσως ὑπὸ τοῦ συντακτικοῦ ὀργάνου, ἀποτελεῖ καὶ τὸ μέσον δι' οὗ ἀμέσως ἐξειδικεύεται ὁ πρωταρχικὸς κανών. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος οὐδὲν παρεμβάλλεται. Ἄμεσος θεμελιωτικὴ πηγὴ τῶν συνταγματικῶν κανόνων εἶναι ὁ πρωταρχικὸς κανών.

Τὸ σύνταγμα ἀποτελεῖ ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἀναγκαίαν πηγὴν δι-

---

5) Πολ. 1289 α.

6) Ἴδε ἀνωτ. § 1 σελ.

7) Διάφορον διάκρισιν, μὴ ἀσφαλῆ, συντάγματος καὶ «θεμελιώδους νόμου» ποιεῖται ὁ Lo Verde ἔνθ' ἀν. σελ. 3 κ. ἑ., 11. Ἴδε ἐπίσης C. Schmitt ἔνθ' ἀν. § 3 σελ. 21 καὶ § 4 σελ. 36, ὡς καὶ § 2 σελ. 11, ὅστις ἀνάγει τὸ σύνταγμα εἰς καθυπερτέραν τούτου θέλησιν. Σχετικῶς P. Hartmann Kritik der Lehre C. Schmitt's über die Verfassungsänderung ἐν Int. Z. f. Th. d. R. VII σελ. 248, 253.

Ἰδέᾳ λειαίνει ἀναφορὰ ἐν ὧν
~~αὐτ~~ αὐτοῦδε μέσου ἀυτοῦδε αὐτοῦ
δοκὸ πυρκαϊᾶ ἀγχιστίνεται
ἐν δημοσίῳ σημεῖῳ - δεῖμα
αὐτοῦδε μέσα ἐγγὺς αὐτοῦδε αὐτοῦ
μέσον =

(ἡ ἐγκυρεῖ τὸ ἔρεβος, ἐπεὶ
ἐγκυρεῖ)

~~παρεστῶτος~~ κεφαλὴν τροχοῦ
χωρὶς τὸν ἔρεβος

Ἀναξίμανδρος

καίου.[8]) Ὅπως εἶναι ἀδύνατον νὰ νοηθῇ ἔννομος τάξις χωρὶς πρωταρχικὸν κανόνα καὶ πρωταρχικὴν πηγὴν δικαίου, ὁμοίως εἶναι ἀδύνατον νὰ νοηθῇ ἔννομος τάξις ἄνευ συντάγματος.[9]) Ἐφ' ὅσον κατ' ἀνάγκην θὰ θέσῃ ὁ πρωταρχικὸς κανὼν ὄργανον ἐξειδικεύσεως τοῦ σκοποῦ του,[10]) κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην δέον τὸ ὄργανον τοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξειδίκευσιν ταύτην, διὰ θεσπίσεως εἰδικωτέρων κανόνων, οἵτινες ἀκριβῶς ἀπαρτίζουν τὸ σύνταγμα.

Ἡ ὕπαρξις συντάγματος μεταξὺ τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος καὶ τῶν λοιπῶν κανόνων τῶν εἰδικώτερον ρυθμιζόντων τὰς ἐννόμους σχέσεις δύναται νὰ ἐλλείπῃ ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὴν ἐξειδίκευσιν τοῦ ἐν τῷ πρωταρχικῷ κανόνι σκοποῦ, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας δι' εἰδικωτέρων κανόνων δικαίου, τοῦ νόμου ἢ τοῦ ἐθίμου, ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀργάνων περαιτέρω ἐξειδικεύσεως τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, ἐφ' ὅσον ὡς μόνον ὄργανον ἐξειδικεύσεως δὲν παραμένει ἡ ἰδία ἡ συντακτικὴ ἐξουσία. Διότι καθ' ὅσον τοῦτο δὲν συμβαίνει, ἡ ἀρχὴ τῆς ἑνότητος τοῦ δικαίου ἐπιβάλλει, ὅπως μόνον ὡρισμένα ὄργανα ὧσι τεταγμένα τὴν διατύπωσιν τῆς ἐννόμου τάξεως· καὶ τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδιορισθοῦν πρὸ πάσης ἐξειδικεύσεως τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, πρὸ τοῦ νόμου, τοῦ ἐθίμου καὶ τῶν λοιπῶν οὐσιαστικῶν πηγῶν. Ὅθεν προηγεῖται κατ' ἀνάγκην τῶν τοιούτων μερικωτέρων πηγῶν ἡ πηγὴ δι' ἧς καθορίζονται τὰ ὄργανα ἐξειδικεύσεως τῆς ἐννόμου τάξεως.

Τὸ σύνταγμα καλύπτει μόνον ὁλόκληρον τὴν δευτέραν βαθμίδα τὴν ἀμέσως μετὰ τὸν πρωταρχικὸν κανόνα ἀκολουθοῦσαν. Τοῦτο δὲ συμβαίνει καὶ ὅταν αὐτὸ τοῦτο τὸ σύνταγμα δὲν προσδίδει εἰς ἑαυτὸ ἐπηυξημένην τυπικὴν δύναμιν, δίδει τουτέστι καὶ εἰς κανόνας τινὰς συντεταγμένων ἐξουσιῶν ἴσην τυπικὴν δύναμιν, π.χ. εἰς τὸν νόμον, ἢ ἐνδεχομένως καὶ τὸ διάταγμα. Καὶ τότε μεταξὺ συντάγματος καὶ λοιπῶν κανόνων πηγαζόντων ἐκ συντεταγμένων ἐξουσιῶν δὲν ὑπάρχει ἰσοτιμία καὶ δὲν δύνανται ἀμφότεροι νὰ καταταγῶσι εἰς τὴν αὐτὴν βαθμίδα, ἀφοῦ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἡ συντακτικὴ ἐξουσία δύναται νὰ ἀναιρέσῃ τὴν

---

8) Joerges Zur Philosophie d. Rechtsquellen ἐν Arch. RWph XVII σ. 435.

9) Lo Verde ἔνθ. ἀν. σ. 5.

10) Ὅρα ἀνωτέρω § 1.

[25.5]

Ἄλλος δημοσιογρ
αφικός
δημοσιογρ- ή σχολικ
έργον (Journalisme —
Transcendalisme)
Ἄλλος σκαπ —
ανικός
Ἄλλος γελᾶ ὅταν
δεν ὁρᾶται νὰ ~~ὁρᾶται~~ πᾶς
ἐκεῖνος ποὺ σκαί ἀπο
λυμαν

[25.6]

Kap 15

Kap 10 [illegible] 2nd Degree [illegible] 28

Kap 13 [illegible] 2nd Degree [illegible] 29

H Cohen Ethik des reinen Willens

5+4))

[26.1]

Ιδιωτικό Κρατικό Σχολείο

16 – 17

Κυριακάκης

[26.2]

Transpos Summa
— idem

[26.3]

Βγαίνω απόψε
σαν άντρας – όχι κοίτα
κρυφτήρια – αλλά σαν
εξίσου κι η ελαφρότητά μου βαραίνει
μου = κοίτα κρυφτήρια
(μου αρέσει διπλογραμμή

[26.47]

5/9/41

Λεπτομέρειες

Λεπτομέρειες

Μηχανή

Ah, cuidado, pra não me
queimar o dedo com a
[illegible] —

Pobre [illegible] se cuida
pra ajudá (pra [illegible] depois
dentro [illegible]
depois de me ajudá ele
vai [illegible] —

Ah, não [illegible]
[illegible] não ajudá pra
dentro pra vadiá [illegible]
depois [illegible]

Ah, não ajudá [illegible]
[illegible] pra não [illegible]
depois [illegible] pra
[illegible] — [illegible] [illegible]

[26.5]

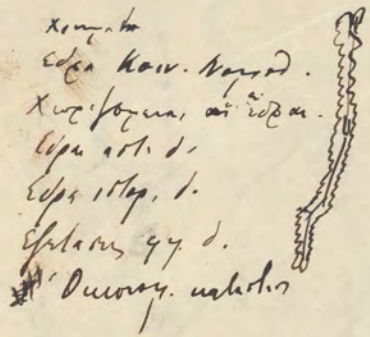

60.

700.000

800.—

1.500.

450,000

12,000

Αρχή ή αξία του δικαίου — δηλ.
ή αρχή που κανονίζει μια δοσμένη δίκη
δηλαδή μέσα στο πλαίσιο της κοινής ζωής
του κοινού δίκαιου — αρχή η
αξία (ή ανάγκη) — αρχή γιατί
μαζί έλογο κατ' αρχή
υπάρχει ή το ίδιο δίκαιο
κοινωνική συνήθεια ή ή το ίδιο
που και σε άλλη κατηγορία

Ίδια του δικαίου αυτή η
ίδια αρχή αυτή δίκη κατ' αρχή
ισότητα αυτή κοινωνική συνήθεια
— ίση αρχή δικαιοσύνη

εσὺ κακὸ φρόνημα;
Ἀλλοδὰ σου ἔμπαιν᾽ ἄνομος ἴνα σὸ
ἄγγελος πρὸς γόνυ κεν᾽. — ἡ ἔσσυο σὸν ἐς
κλισμὸν ἀρὸ δυσμενέων ἀνδρῶν ὅτε μιν
ἀμαιμάκετα χρειὼ — σὸν γὰρ ἔδος
ἀμφὶς ἀμφορέες γ᾽ ἄνδρες
κυρτάχηνες ὅτι ἐγὼ φρόνημα σὸν σε
χρεὼν — (δίκαιος ἄρχος) δαΐων
σὸν κυρτὸν ἐσορᾶν ἀλλὰ ἀγχοῦ ἐγὼν
φρόνημα σὸν — χαῖρε ἀνάγκαν ἐγὼν
ἐγὼ ὀλίγα ἔχεις

Φρόνημα γε ἀλλὰ τε ἔχρην — ἐκὰς
ὁὰ ἀνάγκαν γένηαι ὅτι ἀρὰ
σὸν οἱ ἀλλὰ ἀγχοῦ — φρονέοις
σὸν ὁὰ οἱ χαίρουσιν σὸν ὁὰ χρεὼ ἐκὰς
καὶ σὸ ἐκὰς;
ἀλλὰ φρεσὶ ἀνδρῶν κακόν
ἐσὸν ἐπίκλησιν
κακὸν ἐσοῦσι.
σὸν ἀλλὰ ἐκὰς. ἐσὸν
ὑπὸ ἄρα φρονεῖν ἀνάγκ
ἀρὸ χρεὼν — ἐκὰς
ἀρὰ χρεὼν ἐκὰς

Ν διηγηθῇ ἐδῶ – δὲν
μπορῶ γιατὶ εἶσαι φραγμένος
γιὰ νὰ δοῦμε τὴ δικαιοσύνη
τοῦ Θεοῦ γιὰ
ἕνα = ποὺ πιστεύει σὰν χριστιανὸς
γιατὶ ὅμως ἕνας ἄλλος = χαίρει τὴ μοῖρα
= τὴν χαρὰ τῆς ὑπαρξής του,
ἐνῶ νὰ χαθῇ ποὺ ποτὲ δὲν θὰ
νὰ χαθῇ ἀπὸ ἐμᾶς
θρέφει νὰ φάῃ στὸν ἀέρα γιὰ
τὸ μέρος – φροντίδα
ἢ σὰν ἐσᾶς ἕνας ἀπὸ ~~τὰ~~
χριστιανοὺς γιατὶ τῆς ἐμᾶς τῆς ἀπόλυτης
ἐμᾶς γιὰ δὲν μπορεῖ νὰ μετανοήσῃ
ἀλλὰ δὲν τῆς δῶ, γιὰ αὐτὰ φταίχτης
ἀπαράδεκτη τῆς χαρὰ τῆς ποινῆς
ἀπὸ δὲν ἔχουν σ' ἀπὸ ἀπὸ γιατὶ
θέμα αὐτὸ
Δὲν ἐναρμόνιση αὐτὴ σὰν τῆς ἀπὸ
δὲν μπορῶ, δὲν ἔχω μετανοήσῃ
ἐμᾶς – ἐμᾶς – (δὲν δὲν ἀπαράδεκτη
ἀπὸ

[28.2]

Για τ' ἀδ, ἀγάπησε τον δουλῆ γ' ουχ
δικῆ σ' δύο αλλιῶν σλάβες, μα γ-
~~γυναῖκα~~ γυναῖκα ἀγάπησε τό αλλιῶν σου
δο αλλη ράσι (φροδισιάς), γ' ~~ἔκλαιγε~~
β' γραίνε δῆ' αλλιῶς μα γ' γραίνε
δῆ' ιδεῖς. β' γραίνε δῆ' γῆ μα γ' γραίνε
τόν ουρανόν. β' γραίνε δῆ ουρανῆ
μα' γ' γραίνε δῆ γραικῆ. Και' ο δουλῆ
ἡ δυο σάρκα, ~~ἔνα~~ ναι ἀπο τα ἀγαπό τους
ο αδελφός ρυσοχοΐδης, ο γ' γαμπρός
μα' ο ἀγαπητικός, γι ταδιανοῦν
φροσωπεῖα μα' γ' ἀγάπησε γι ουρ-
δρεῖς'

[h.'82]

Τὸ φῶς ἔλαμψε;
Ἀλλ᾽ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀγωνίας
Ἔλαμπε παρηγοριά
Κανεὶς δὲν ἄκουσε τὸ ἴδιο
Ὅταν κάποιος μίλησε

Τρία ἀλφαβητάρια σαλεύουν ἀπρόσεχτα
Βιαστικὰ – πολύσημα – ἀλόγιστα

Ἀγ᾽ ἰῆ ἀλαφιὰ σπηλιὰ – ἱστορία
Γάμος γενέθλια – ἀγωνία

Ἀπὸ κάθε στάση τῆς ζωῆς ἕνας δρόμος τραβάει πρὸς τὸ σκοπὸ τοῦ ~~ἀνθρώπου~~. Οἱ δρόμοι αὐτοὶ λέγονται ἀρετές. Ὅποιος γνωρίζει τὸ σκοπὸ καὶ τὸν ἐνστερνισθεῖ αὐτὸς θὰ μπορέσει μὲ τὸ λόγο νὰ γνωρίσει καὶ τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ ~~στὸ σκοπό~~, τὴν ἀρετή. Ἡ ἀρετὴ εἶναι συνέπεια τῆς γνώσης τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς γνώσης ποὺ κατὰ λόγον συνακολουθεῖ, τῆς γνώσης τοῦ δρόμου ποὺ συνδέει κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς μὲ τὸ ἀγαθό. Τὸ ἀγαθὸ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἀρετή.

Ἂν τώρα ἡ ἔννοια, ὅπως τὴ σχηματίζει ὁ Σωκράτης, ~~δὲν περιέχει~~ ἀλήθεια δὲν ἔχει ἀντικειμενικὸ κῦρος καὶ ἂν τὸ ἀγαθό, ὅπως τὸ ὅρισε, δὲν ἔχει κανένα οὐσιαστικὸ περιεχόμενο, αὐτὰ εἶναι ζητήματα ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσουν τὴν κρίση μας γιὰ τὴν γιγάντια συμβολὴ τοῦ Σωκράτη στὴν ἱστορία τοῦ πνεύματος. Διατύπωσε μιὰ φορὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀντικειμενικότητας ἀπέναντι στὸν ὑποκειμενισμὸ τοῦ Πρωταγόρα καὶ στὴ θεωρία καὶ στὴν πράξη, καὶ, παραμερίζοντας τὸ δρόμο τῆς αἴσθησης, ἔβαλε μὲ τὴν ἀξίωση τῆς ἔννοιας τὶς μεθοδικὲς βάσεις τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψης καὶ τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας.

Περπατώντας στὸ δρόμο τοῦ Σωκράτη ὁ Πλάτων βρίσκει πὼς ἡ ἔννοια, καθὼς τὴ σχημάτιζε ὁ Σωκράτης ἐπαγωγικὰ ἀπὸ τὶς ἀντιλήψεις ἀφαιροῦντας ὅ,τι δὲν εἶταν γενικὰ ἀποδεκτό, δὲν ἔχει ἀληθινὴ ἀντικειμενικότητα καὶ προχωρεῖ στὴν εὕρεση τοῦ ἀντικειμένου ποὺ ὄχι μόνο ὅλοι ἀντιλαμβάνονται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται ἔτσι. Τὸ ἀντικείμενο τοῦτο δὲ βρίσκεται μὲ τὴν ἐπαγωγικὴ μέθοδο τοῦ Σωκράτη ποὺ καὶ αὐτὴ τελικὰ ἔχει στήριγμα τὴν αἴσθηση· πηγάζει ἀπὸ τὴ δημιουργικὴ δύναμη τοῦ ἴδιου τοῦ λόγου· ~~ἐκεῖ~~ καθαρὰ νοητό. Τὴ θέση τῆς σωκρατικῆς ἔννοιας παίρνει ἡ πλατωνικὴ ἰδέα. Κάνοντας ἐδῶ μιὰ συντομώτατη ἱστορικὴ ἀναδρομή, δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ ἐξηγήσομε ~~μετὰ~~ αὐτὸ ποὺ δὲν κατορθώθηκε μὲ τὴν ἔννοια, τὸ κατορθώνει ἡ ἰδέα. Μόνο τοῦτο πρέπει πάλι ἐδῶ νὰ θυμίσομε: πώς, ἂν δὲν βρεθεῖ ἕνα ἀντικείμενο σταθερό, ποὺ ὅλοι νὰ πρέ-

[illegible]

πουν στὸ νὰ προσβάλουν τὴν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Μέσα στὸν κόσμο τῆς σχετικότητας, μέσα στὴν ἱστορία, οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦ μόνοι τους νὰ ὀργανώσουν τὴν ἐλευθερία τους. Γι' αὐτὸ ἡ ὀργάνωση τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας εἶναι ἴσως τὸ μέγιστο πρόβλημα τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.

Ὕστερα ἀπὸ ψηλαφήματα ~~κε~~νων μιὰ μόνη λύση βρῆκε ἡ ἱστορία στὸ πρόβλημα τοῦτο. Ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ κοινωνοὶ δὲν μποροῦ νὰ ~~αὐτο~~ρυθμιστοῦν, νὰ βρεθεῖ τότε μιὰ ἄλλη ρυθμιστικὴ δύναμη ποὺ νὰ ἐξουσιάζει τοὺς κοινωνούς, ἕνας τρίτος ρυθμιστὴς τῆς κατάστασης, ποὺ νὰ ἐπιβάλλει αὐτὸς πιὰ τὴν ἐλευθερία στὶς κοινωνικὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Τί αὐτὸ τὸ σκοπὸ θἄπρεπε πρὸ παντὸς ὁ τρίτος αὐτὸς νὰ εἶναι διαποτισμένος ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἰδέα τῆς πρακτικῆς ἐλευθερίας. Πρέπει σὲ ὅλη της τὴν ἔκταση ἡ ἐνέργειά του νὰ εἶναι ἐνέργεια κατ' ἐλευθερίαν, δηλαδὴ ἐνέργεια κατὰ λόγον, μὲ στόχο ἀποκλειστικὸ τὶς κοινωνικὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Θἄπρεπε νἄχει ἀκόμα καὶ τὸ ἠθικὸ κῦρος ἢ τὴ δύναμη νὰ ἐπιβάλλει τὶς ἐπιταγὲς τῆς ἰδέας. Τὸ ἠθικό του κῦρος θὰ τὸ ἀντλήσει πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἀπροσωπόληπτη στάση του. Ἂν στέκονταν στὴ θέση ἑνὸς ἀτόμου, ὅσο ἄξια καὶ ἂν εἶναι ἡ θέση αὐτή, θὰ κινδύνευε νὰ προσβάλει τὸν κύκλο ἑνὸς ἄλλου, καὶ τότε θὰ εἶταν περιττός, γιατὶ ἀκριβῶς ὑπάρχει γιὰ νὰ ἀποφεύχτεῖ τὸ κακὸ τοῦτο. Ἡ θεσπρή του λοιπὸν θὰ εἶναι ὑπερατομικὴ καὶ ἀντικειμενική· ὁ λόγος ὁ ἴδιος πάνω στραμμένος πρὸς τὴν κοινωνικὴ ἐλευθερία καὶ πολὺ σωστὰ λέει ὁ Χίλων «Τὸν ἄρχοντα χρὴ μηδὲν φρονεῖν θνητόν, ἀλλὰ πάντα ἀθάνατα». Ἔτσι χωρὶς κανενὸς τὴν προτίμηση καὶ κανενὸς τὴν ὑποτίμηση προάγεται ἡ κοινωνία σὰν σύνολο σχέσεων ποὺ πραγματοποιοῦν ἐλευθερία.

[30.1]

Συμπεράσματα για την "κοινωνική ελευθερία"
πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα
(σχετικά διάφορες)

Δόδε τὸ χρόνο γρονιὰ
γ' εἰ τόσο κοντὰ σου νὰ
δικαιοῦ; Γαβριὴλ ἐδῶ
1) Ποιὸς; 2) ποιὸ χρόνο;
δῶρο, κοσμῆ νὰ ἐκπλήσσει;
Τίνος κοντὰ = δικαιοῦ
τὸν ἀγαπᾶ - (χ' ἀκαμα) - (ποιὸς ἀγαπᾶ;
Τὸ τὸν ἐξαγοράζω; Θὰ
σάνιζα, κάτι δικαιοῦ νὰ εἶμαι
εἰ δὲ σοῦ μοιάζῃ
νὰ μὲ χαίρεσαι σὰν
κάτι νὰ ἀγαπᾶσαι.
τῆς ποιμ. ψυχῆς
Ὦ χ', πῶς σὲ ἀγαπῶ χωρὶς
ἔλεγχο
Τὸ δὲν εἶναι ποίημα·
χρόνια γ' εἶν' ἐδῶ δικαιοῦ

ἐπικρατοῦνε αὐτὴ τὴν ὑπερηφάνη στάση. «Μὴ θέλεις, σὰν τὰ παιδιά, νὰ γίνεις φιλόσοφος καὶ ὕστερα τελώνης καὶ ὕστερα ρήτορας καὶ ὕστερα ἐπίτροπος τοῦ Καίσαρος. Ἕνας ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶσαι, ἢ καλὸς ἢ κακός. Ἢ νὰ δουλέψεις στὸ ἡγεμονικό σου στοιχεῖο, τὸ πνεῦμα σου, ἢ στὰ ἐκτός. Ἢ ὅσα μέσα σου θὰ φιλοτεχνεῖς ἢ ὅσα ἔξω. Ἢ θὰ πάρεις τὴ θέση ἑνὸς φιλοσόφου ἢ τὴ θέση ἑνὸς κοινοῦ θνητοῦ». Παρ' ὅλες τὶς μεμονωμένες ἀντίθετες ἐκδηλώσεις, σιγὰ σιγὰ ἔτσι κυριάρχησε στοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὴν κοινωνικὴ ζωή. Κορύφωμα τῆς στάσης αὐτῆς γίνεται ὁ χριστιανισμός. Δίνοντας τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι ὁ χριστιανὸς προσφέρει, μὲ κρυφὴ περιφρόνηση, ἕνα τίμημα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερο καὶ ἥσυχο στὴν ἐνατένισή καὶ τὴ μελέτη τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἀληθινό του εἶναι τὸ ἔχει ὁλοκληρωτικὰ ἀφιερωμένο στὸν κόσμο ποὺ εἶναι πέρα ἀπὸ τὴν ἐγκόσμιαν ὕπαρξη. Ἐκεῖ ποὺ ὁ ἄνθρωπος τῆς πράξης θὰ χτυποῦσε τὸν Καίσαρα γιὰ νὰ ἀνακτήσει τὴν ἐλευθερία τῆς κοινωνικῆς πράξης, ὁ χριστιανὸς τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀφήνει τὸν ἀπέλπιδο ἀγῶνα, καὶ γίνεται ἀναχωρητὴς ἔξω ἀπὸ τὴ σφαῖρα τῆς πράξ ι, στὴ Θηβαΐδα, ποὺ βρίσκεται κάπου στὴν ἐρημο, ἢ καλλίτερα, μέσα στὴν ψυχή μας. «Οὐδαμοῦ γάρ, οὔτε ἡσυχιώτερον, ἀπραγμονέστερον ἄνθρωπος ἀναχωρεῖ ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν».

Μ' αὐτὲς τὶς ἐναλλαγὲς προχωρεῖ ἡ ἱστορία ἀπὸ τοὺς καιρ[illegible]ς ποὺ λάμπρυνε ἡ πράξη ἑνωμένη μὲ τὸ πνεῦμα, στοὺς καιροὺς ὅπου τὸ πνεῦμα φεύγει καὶ κρύβεται ἀπὸ τὴν πράξη. Τὸ δίλημμα εἶναι αἰώνιο. Ἀλλὰ βέβαια τὴν πράξη ὁλοκληρωτικὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀρνηθοῦμε. Εἶναι στοιχεῖο τῆς ζωῆς, ὅρος τῆς πραγμάτωσης τῶν ἄξιων σκοπῶν στὴν ἱστορία. Ἡ ἱστορία εἶναι ἀγώνας. Καὶ γι' αὐτὸ ἡ λύση τῆς ἱστορίας στὸ δίλημμα τοῦτο θὰ εἶναι πάντα μὲ τὸ μέρος τῆς πράξης. Ἡ ἄρνηση ὅμως τῆς πράξης μένει πάλι πάντα μιὰ δυνατὴ λύση ποὺ κάποτε ταιριάζει στοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους ὡρισμένων καιρῶν. Πότε συν-

κανονικής ζωής ἀναλογεῖ. Ἀγωνία
δική μου ἀναδιοργάνωση ~~σχεδίου~~ σχεδίου
για ἀγάπη ~~κανονικής~~ γραφής, καὶ
ἀγάπη, ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον λαόν, ἐν τῷ
ἀρχαίῳ ἤθει. ~~Ἡ ἀναδιοργάνωση~~
Ἡ ἀναδιοργάνωση τῆς ζωῆς μου
προσαναλογεῖ. Ἀρχὴ ἐν ἀλλη-
λογίᾳ. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε καλὴ
διεξαγωγὴ τῶν ἀναλογιῶν ἐξ ὧν

[30.5]

Lucille, you got
that poor y dress
on this year
y that Chance corduroy
dress. Do you see why
it's not as yours dy.
(y your chance)
that is a prosperity
year
b/ dish wipes your
apron
(a y wipes you
b/ dish Chance
work.

Well Thyra shows
y'all as far as y'all...

Bebemos ~~ayer~~ mucho
y Chano estaba ~~enfermo~~

Bueno y no apuntamos
todo y nada de idea a ver
nada mañana iremos - apuntamos
y no contaremos

Luego nos vamos mañana
pronto y llamamos a Rita

Pepe dice de cambiar
y pone la Chano contento
pone radiolas apuntamos
todo de ahí apuntamos

Pero Pepe cree llamar a Rita
todo contentos.

[illegible] προσφέρονται στὴν ἐκλογή μας. Μάλιστα ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς εἶναι πέρα ἀπὸ κάθε ἐκλογή, γιατὶ εἶναι σκοπὸς ἀναγκαῖος κάθε ἀνθρώπου: ἡ ὀρθὴ κοινωνικὴ πράξη. Μπορεῖ ἐπιστήμονας ἢ καλλιτέχνης νὰ μὴ θέλεις νὰ εἶσαι, ἀλλὰ εἶναι ἕνας ὅρος sine qua non γιὰ τὴν ὕπαρξη τῆς ἴδιας τῆς κοινωνίας καὶ μαζὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ μέσα της ξεδιπλώνεται, ἡ πράξη σου μέσα στὴν κοινωνία νὰ εἶναι ὀρθή. Ἡ ὀρθὴ κοινωνικὴ πράξη εἶναι γενικὰ ἀναγκαῖος σκοπός. Ο μελετητὲς τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν σ' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἀφιερώνονται, καὶ ἔτσι τὸ πρόβλημα τῆς ἐκλογῆς σὰν νὰ μὴν τοὺς παρουσιάζεται. Καὶ ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι. Βέβαιο εἶναι μόνο τοῦτο· ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτὸς πρέπει νὰ ἐπιδιωχθεῖ ἀπὸ ὅλους. Ἀλλὰ μ' αὐτὸ δὲν ἀποφασίζονται ἄλλα προβλήματα. Ἀξίζει νὰ παραιτηθεῖ κανεὶς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους σκοποὺς καὶ νὰ συγκεντρωθεῖ ἀποκλειστικὰ σ' αὐτόν; Ἀφοῦ ἐπιδιώκουν τὸν ἴδιο τοῦτο σκοπὸ τῆς ὀρθῆς πράξης καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ παράλληλα ἐπιδιώκουν καὶ ἄλλους σκοπούς, γιατὶ ἐμεῖς τὸ γενικὸ τοῦτο σκοπὸ νὰ τὸν καταστήσομε ἀποκλειστικό μας μέλημα; Αὐτὸ λοιπὸν πρέπει νὰ γίνει, μόνο ἂν ἐνεργότερα καὶ μεθοδικώτερα θέλομε νὰ ἀφοσιωθοῦμε στὸ σκοπὸ τῆς πράξης. Καὶ μόνο γιατί, ἀντὶ ἁπλῶς νὰ πράττομε ὀρθά, θέλομε νὰ ἀναγάγομε τὴν ὀρθὴ κοινωνικὴ πράξη σὲ θέμα ἰδιαίτερης θεωρητικῆς ἔρευνας, φανερώνεται ἡ τάση μας τούτη. Ὕστερα, καθὼς ἔτσι προχωρήσομε στὴν ἔρευνα, θὰ ἐντοπισθοῦμε σ' ἕνα εἰδικώτερο τομέα τῆς πράξης, σ' ἐκεῖνο ποὺ ἡ περιπλοκή του ἀπαιτεῖ περισσότερη θεωρητικὴ ἔρευνα καὶ ποὺ εἶναι τὸ καθαυτοῦ θέμα τῆς ἐπιστήμης μας.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ὁλοκληρωτικὰ τοὺς ἀπορροφᾶ ἡ κοινωνικὴ δράση, ἡ σκέψη πὼς μπορεῖ νὰ ἐπιβάλουν τὶς ἰδέες τους καὶ νὰ γίνουν ἡγέτες ἱστορικῶν κινήσεων, σὰν νομοθέτες, σὰν πολιτικοί, σὰν στρατιωτικοί, σώζοντας λαοὺς ἔτσι καὶ προάγοντας τὸν ἄνθρωπο. Μέσα σὲ μιὰ τέτοια στάση βρίσκουν τὴν πλήρωσή τους, τὸ κορύφωμα τῆς ζωῆς τους. Τέτοιοι εἶναι, καθὼς τοὺς ὀνομάζουν, οἱ ἄνθρωποι τῆς πρά-

[30.8]

Addenda

§ 5. [illegible]
[illegible] – [illegible]
[illegible]
[illegible] – [illegible]
[illegible]

ἡ συμφωνία περὶ ἀναθέσεως τῆς ὀργανώσεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἰς βρεττανικὴν ἀποστολήν. Τῆς βρεττανικῆς ἀποστολῆς προΐστατο ὁ Ἀστυνομικὸς Σύμβουλος παρὰ τῷ Βρεττανικῷ Στρατηγείῳ Συνταγματάρχης Πρόσσερ, ὅστις προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Σωμάτων. Ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Οὔτκαμ ἀποστολὴ ἤρχισε μόλις τώρα ἐργαζομένη. Τὸ μόνον παράπονον ὅπερ διατυποῦμεν κατ' αὐτῆς εἶναι ὅτι ἤργησε νὰ ἔλθῃ καὶ πᾶσα ριζικὴ μεταβολὴ μέχρι τῆς ἀφίξεώς της ἦτο μέχρι + παρημποδίζετο. Καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν τὰ Σώματα Ἀσφαλείας θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς παρουσίας της καὶ ἐλπίζω ὅτι χάρις εἰς αὐτὴν ὁ πολιτικὸς φατριασμὸς θὰ ἀποκλεισθῇ ὁριστικῶς ἀπὸ τὰ σώματα αὐτά, καὶ θὰ ἀφεθοῦν ταῦτα ἀπερίσπαστα εἰς τὸ πεδίον ὅπου πᾶς Ἕλλην πατριώτης θὰ θέλει πάντοτε νὰ τὰ βλέπῃ.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἀπεδόθη ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, τὴν ταχίστην ἐπαναλειτουργίαν τῆς ὁποίας ἐθεωρήσαμεν ἐξ ἀρχῆς ἀπολύτως ἀναγκαίαν, διότι αὕτη, ὡς θεσμὸς ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ προϊόντων, ἐνεφάνιζεν ἰδιάζουσαν σπουδαιότητα εἰς περίοδον καθ' ἣν τοσαύτην σημασίαν κοινωνικὴν ἔχει ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τόνωσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἄλλωστε ἡ ἀποκατάστασις τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐν τῇ ὑπαίθρῳ ἐπιστεύομεν ὅτι ἤθελε ἐξασκήσει ἀξιοσημείωτον ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῆς ἐμπεδώσεως τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας γενικώτερον. Σημειωτέον ὅτι ἡ Ὑπηρεσία αὕτη εἶχεν ὑποστῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς διαλυτικὰς συνεπείας τῆς περιόδου τῆς κατοχῆς, εἰς τρόπον ὥστε μετὰ

[31.1]

Συμπεράσματα σχετικά με την "κοινωνική ελευθερία" πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα

Οι ποιητές θρέφουν, καθώς οι
μουσικοί (ς) μορεί να έχουν
δεξιά ή αριστερή άξια, να εί-
ναι δεξιοί ή μή δεξιοί. Οι μεν ποιη-
τικοί τρόποι είναι δεξιοί (να ύπάρχουν
και δεξιοί και μή δεξιοί θρέφεις
και οι μέν και οι δέ ανάρμο-
στον την ποιητική.

Και το αν και ~~ανάγκη~~ δεξιοί
θρέφεις την αναγκαίον δε συμ-
βή και θρέφεις, μέ μή δεξιοί
ποιητικοί. Η ύπαρξη και αλλη
θρέφεις είναι ποιητική δε
θρέφεις δεξιοί τον έλεγχο του
όντος. Όλα μένει το αλλο
εναντίωσις ή ποιητική
για όλους τρόπους ανάγκης
Η μορφή για την δεξιά της
ποιητικής θρέφεις τα είναι μέρη του όντος.

[31-3]

Ζ 18η Ἰουλίου 45

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

Μὲ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν μου ἔρχομαι γιὰ Σᾶς ἐνοχλήσω λίγο μόνον, ἂν καὶ πάλιν ἀργά, - ἤμουν ἀρρωστος ἀπὸ τὸν Μάρτιον ἀπὸ λύγον, ἐνοσηλεύτην εἰς Νοσοκομεῖον καὶ μόλις τρὶ ἡμέρες ἤρχισα νὰ περιφέρωμαι. Μὲ τὴν βαθυτάτην ὑπόληψιν καὶ ἀφοσίωσιν ποὺ ἔχω εἰς τὸ πρόσωπόν Σας καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖόν ἡμῶν ἔρχομαι Σᾶς γνωρίζω ὅτι ὁ ἐνταφιαστής μου Καθηγητὴς Δὲ Σχίζη ἐπῆρεν καὶ τὸν σταφυλιόν μου πρὸς Αὐτὸν ἀλλὰ ἐγὼ ἐπῆγα Νὰ τὸν εὐχαριστήσω ἐπὶ τοῦ ἔργου του.

Ἐγὼ ἤθελα σπουδάσω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ Σᾶς ἴδω. Τώρα ποὺ εἶμαι ἐλεύθερος πάλιν θὰ ἤθελα νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ Σᾶς βοηθήσω εἰς ὅ,τι ἠμπορῶ νὰ ἐκτελέσω ἐγὼ εἰς τὸ παράγγελμά σας. Αὐτὸ δὲν τὸ κάμνω διὰ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἀλλὰ χωρὶς τὴν ἀποζημίωσιν ὅπου ἀπὸ Σᾶς δὲν θέλω νὰ ἐγγίσω καὶ ἐγὼ διὰ τὸ παρὸν ἐκ Ταλαίδος μας ὑπὸ τὴν παραδεκτὴν Σας ἐξ ὑπὸ τὴν ὑποτιμὴν Σας. Θέλω τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ἰταλικήν.

Μὲ βαθυτάτου σεβασμὸν ἐξ εὐχαριστίων

Εὐπειθέστατος

Νικόλαος Γ. Βρεττάκος

Δημοσίος

κοινής αρετής να είναι
πρέπει ~~να~~ κοινή.

Είναι δε αρετή η κοινή
γνώμη ότι η αρετή
είναι το καλό και η
κακία, αισχρό· δηλαδή, όταν
λέμε ότι ο άνδρας ή η γυναίκα
ή πολιτική ενάρετος. Και
αρετή άρα δεν θα μπορεί
ή άλλο από ή μια δίκη κοι-
νής δόξης. Και κάθε
αξιοσύνη, και αυτή, ~~θα~~ είναι
όπως φαίνεται ~~σχετική~~ σχε-
τική· γιατί ~~θα~~ είναι
μια μίμηση ευάρεστη στους
πολλούς, και αυτή ~~θα~~ είναι
ένα μέσο για να κατα-
κτήσουμε την εξουσία και τα πλού-
τη για τους οποίους μπορούν
να κάνουν πολλά τα καλά

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΑΤΤΙΚΗΣ

Αἰγάλεῳ τῇ 27ῃ Σ/βρίου 1945

ΠΡΟΣ

Τὸν Ἀξιότιμον Κύριον

Κωνσταντῖνον Τσάτσον

ΑΘΗΝΑΣ

Τελοῦντος τοῦ Δήμου ἐτήσιον μνημόσυνον τὴν 30ὴν Σ/βριόυ ἡμέραν Κυριακήν, ὑπέρ τῶν ἀδίκως ὑπό τῶν Γερμανῶν ἐκτελεσθέντων δημοτῶν μας, εἰς τό παρεκκλήσιον Ἁγίου Γεωργίου (Τζαφέρη), τόπον ἐκτελέσεων, ἔχομεν τήν τιμήν νά παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς, ὅπως τιμήσητε τήν μνήμην αὐτῶν διά τῆς παρουσίας Ὑμῶν.-

Μετά πλείστης τιμῆς

Ὁ

Δήμαρχος

ΑΠΟΣΤ. ΣΤΙΓΚΑΣ.

[S.15].

Η ένοια της μοναξιάς είναι
πάντα σαν αρχίσει αργά μας
μοιάζει να αργοβαδίζει
η ιδέα της μοναξιάς μοιάζει
σαν να σταμάτησε. Μια
ένοια που δεν μπορεί να
αργοβαδίσει, σαν βάτραχος
~~και~~ ο Αριστοτέλης σαν θα
μπορούσαν αυτή τη δουλειά
ένα, ένα το πάρε αυτό δε
ένα σαν μια μέρα μοναξιάς
έχει να γίνουμε σαν δεν
δεν εμπιστεύεται ένοια
της μοναξιάς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

"Ωρα 10.30' ἄφιξις ἐπισήμων εἰς παρεκκλήσιον Ἁγίου Γεωργίου (Τζαφέρη) παρά τόν Κηφισσόν ποταμόν ἐπί τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ, τόπον ἐκτελέσεων.-

"Ωρα 10.30'-11'' Μνημόσυνος δέησις.-

"Ωρα 11'-12'' Ὁμιλίαι, Κατάθεσις στεφάνων.-

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΑΠΟΣΤ. ΣΤΙΓΚΑΣ

[ε·15]

[32-1]

Συμπεράσματα σχετικά με την "Κοινωνική Ελευθερία" πιθανότατα από διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο (1945-1946;)

[32.2]

Το ίδιανικό θα είναι για την
δημιουργία ανηφόρας όπου
θα αφαιρεί δηλ. πανωπόδι γυναίκας
τα σύνεργα και η γυναίκα
δεν μπορεί να ανέβει.

Το ίδιανικό είδος ήτο ρούχο γυναικείο
γάντια, αρχαία και μεσαιωνικά
και ακόμη και σημερινά
τα γάντια αλογά
οι γάντζοι αναρρίχησης, έτσι

γέγονας προσαπαιτούμενον διὰ τὴν ἰσχύ[ν]
ωρία τῆς ἀναγνωρίσεως, ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων, εὑρίσκ[ε]
κήν της δικαίωσιν. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν εὐρείαν ταύτην ἔννοιαν ἡ α[ὐ]
παύει νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν
ρίσεως, καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ πάσης περιπτώσεως συμμορφώσεως πρὸς
τὸν κανόνα. Ἡ θεωρία τῆς ἀναγνωρίσεως ὑποστηρίζει οὕτω ὅτι ἰσχύει
ὡς δίκαιον ἐκεῖνο ὅπερ καὶ ἐφαρμόζεται. Καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν, διατί
πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται, ἀπαντᾷ: διότι ἐφαρμόζεται.[14])

[32.3]

Ἐκτὸς τούτου ὅμως ἡ ἀναγνώρισις αὕτη δὲν παρακολουθεῖ μόνον
τοὺς κανόνας δικαίου, ἀλλὰ τοὺς κανόνας πάσης ἑτερονόμου τάξεως,
ὡς τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς ἢ τῆς ἐθιμοτυπίας. Ἐὰν ἑπομένως ἡ ἀνα-
γνώρισις αὕτη ἐπρόκειτο νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἰσχὺν ὡρισμένων κανόνων
εἰδικῶς ὡς κανόνων δικαίου, θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ
τῶν διαφόρων ἑτερονόμων τάξεων εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν κανόνων,

---

11) Bierling ἐνθ' ἀν. I, N° 13, σ. 45 κ.ἑ., Somlò § 24, σ. 484.
12) Stammler Lehrb. § 77 σημ. 4 σ. 168.
13) Stammler Lehrb. § 77 in. f.
14) Somlò § 48 σ. 140.

και δ' αγαθοποιός λογικός
μέν, εχοντες φαγείν και βαθύ
σαρκικόν και φαγείν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
δ' [illegible] σαρκικόν δ' [illegible]
δέν σημαίνει δ' σαρκικόν
[illegible] μέν λογικόν
κατά τό σωματικόν, ἤγουν
μή χόρτος λογικός, ἤγουν
μή χόρτος δέν σχηματίζει τήν
σωματικήν ὀρμήν

εἰδικωτέρας πηγάς, δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ τοποθετήσωμεν τὴν πη
ἥτις τὸ νόημα τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου ἐξειδικεύει δι' ἓν ὡρισμένον σ
στημα θετικοῦ δικαίου. Ἡ πηγὴ αὕτη, ἡ πρώτη καὶ ἀνωτάτη, ἑκάστου συστήματος θετικοῦ δικαίου, καλεῖται πρωταρχικὸς κανών.[10]) Ὁ πρωταρχικὸς κανὼν εἶναι δευτερογενὴς πηγὴ δικαίου· ἀλλὰ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ πρωτογενὴς πηγὴ τοῦ συστήματος θετικοῦ δικαίου ὡς ἡ πηγὴ ἡ συμπίπτουσα πρὸς τὸν πρῶτον κανόνα ἑκάστου τοιούτου.

Ἐν τοῖς ἑπομένοις, συμφώνως πρὸς ταῦτα, ὑπὸ δευτερογενεῖς πηγὰς ἐννοοῦμεν συλλήβδην πᾶσαν πηγὴν δικαίου, πλὴν τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος.[11]) Διάκρισις μεταξὺ τῶν δευτερογενῶν πηγῶν εἰς δευτερογενεῖς, τριτογενεῖς κ.τ.λ. γίνεται μόνον ὅπου τοῦτο εἶναι ἐξ εἰδικῶν λόγων ἀναγκαῖον.

Πλὴν τῆς κατωτάτης βαθμίδος ἐν τῇ συγκροτήσει ταύτῃ, δηλονότι τῆς ἁπλῆς πραγματοποιήσεως, τοῦ ἁπλοῦ μέσου, τῆς ἁπλῆς ἐκτελεστικῆς πράξεως, πᾶν ἀμέσως γενικώτερον νόημα δύναται νὰ ὀνομασθῇ πηγή, καὶ δὴ δευτερογενὴς πηγή, ἐξ ἧς ἡ ἐκτελεστικὴ πρᾶξις ἀντλεῖ τὴν ἰσχύν της.[12]) Δυνατὸν ἡ τοιαύτη ὀνομασία μιᾶς λ.χ. πράξεως ἀτομικῆς διοικήσεως ὡς πηγῆς δικαίου νὰ προσκρούῃ εἰς τὴν κρατοῦσαν περὶ τοῦ ὅρου τούτου ἀντίληψιν. Λογικῶς ὅμως ἐπιτελεῖ καὶ ἡ ἁπλῆ

---

9) Ἴδε περὶ ταύτης κατωτέρω § 12 σημ. 7, ἔνθα σημειοῦται ἡ θεωρία τῆς σχολῆς τῆς Βιέννης περὶ τῆς κλιμακωτῆς συγκροτήσεως τοῦ δικαίου. Ἡ συγκρότησις ὅμως αὕτη τοῦ δικαίου διατυποῦται ἤδη ὑποτυπωδῶς ὑπὸ τῶν Thon Rechtsnorm. u. subj. Recht (1878) σ. 8—10, Bierling Jur. Prinzipienlehre I (1894) σ. 109 O. Bülow Gesetz u. Richteramt (1885) σ. 2 κ. ἑ., 45. Ἴδε καὶ Jahrreis Das Recht ἐν Recueil Gény I σ. 170 κ. ἑ.

10) Περὶ τούτου εἰδικώτερον Β'. § 11.

11) Ἀνάλογος ὁρολογία παρὰ Somló σ. 330.

12) Kelsen Reine Rechtslehre σ. 78.

Η ίδια αὐτή γόης, ὅσο μα
ἂν εἶναι ἡ ἀκοή, ἐξαρτᾶται
ἀπ' τὴν ἐνόραση στὴν ὁλότητα

ἀπαραίτητον ἀφετηρίαν πάσης μέχρι τῶν τελευταίων συνεπειῶν χαρούσης νομικῆς σκέψεως.

Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι καὶ ὅπου διαπιστοῦται ἱστορικῶς ἡ ἀναγωγὴ συγκεκριμένου τινὸς θετικοῦ δικαίου εἰς τὴν περὶ δικαίου συνείδησιν ὡρισμένου λαοῦ, καὶ ἐκεῖ τὸ δίκαιον δὲν θὰ θεμελιοῦται ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ, ὡς ἱστορικοῦ φαινομένου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς συνειδήσεως ταύτης ὡς ὀργάνου προσφόρου, εἰς δεδομένην ἱστορικὴν στιγμήν, διὰ τὴν συγκεκριμένην διαμόρφωσιν τῆς ἰδέας τοῦ δικαίου.

Κατὰ ταῦτα ἡ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ πρωταρχικῷ ἐθιμικῷ κανόνι συνείδησις τοῦ λαοῦ, οὐχὶ ὡς τοιαύτη, ὡς ἱστορικὸν γεγονός, ἀλλ' ὡς συγκεκριμένη μορφὴ τῆς ἰδέας, καθίσταται ἡ πρωτογενὴς πηγὴ τοῦ δικαίου. Μόνον ὑπὸ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν καὶ αὐτοὺς τοὺς περιορισμοὺς δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν ἡ θεωρία περὶ γενέσεως τοῦ δικαίου ἐκ τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ.[36])

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἡ ἱστορικὴ σχολὴ ἐσφαλμένως ταυτίζει τὸ δίκαιον πρὸς τὴν περὶ δικαίου συνείδησιν τοῦ λαοῦ. Τὸ δίκαιον εἶναι κοινωνικὸν γεγονός, μὴ τελειούμενον εἰς μόνην τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ ἀνθρώπου. Χρήζει ἐξωτερικῆς φανερώσεως, διότι μόνον δι' αὐτῆς θὰ ἐπικοινωνήσουν δύο ἢ περισσότεραι συνειδήσεις, θὰ ὑπάρξῃ δηλαδὴ ὡς κοινωνικὸν γεγονός. Ἡ φανέρωσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ ταῦτα διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἁπλῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ δικαίου, ἡ ἤδη πλήρης ἐν τῇ περὶ δικαίου συνειδήσει ἢ πεποιθήσει, ἀλλὰ διὰ νὰ καταστῇ τὸ πρῶτον πεποίθησις τις κοινωνικὸν γεγονός, ὁπόταν καὶ μόνον δύναται νὰ καταστῇ δίκαιον, διότι δίκαιον μόνον ὡς κοινωνικὸν γεγονὸς νοεῖται. Ὅθεν ἡ ἐξωτερικὴ φανέρωσις τῆς περὶ δικαίου πεποιθήσεως εἶναι συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ δικαίου καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ δίκαιον νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὴν περὶ αὐτοῦ συνείδησιν ἢ πεποίθησιν, ὡς τὸ πιστεύουν οἱ ἱδρυταὶ τῆς ἱστορικῆς σχολῆς.[37])

Ὁ Stahl[38]) *τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς φανερώσεως δι' ἧς τὸ πρῶ-*

---

36) Οὔτε ἑπομένως γενεσιουργικῶς ἐξεταζομένου τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος δὲν ἔχει οὗτος πάντοτε μορφὴν ἐθίμου, ὡς θέλει νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ ὁ Ross σ. 426.

37) Gierke Deutsch. Privatr. § 20 III σ. 163 κ. ἑ.

38) Stahl II (1845) § 8 σ. 179 κ. ἑ.

[32.8]

Τὸ δὲ πνεῦμα τοῦτο δὲν κεῖται ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων συνειδήσεων, ἀλλὰ ἐνυπάρχει ἐν αὐταῖς. Ἀκριβέστερον δ' εἰπεῖν τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι γέννημα τῆς συνειδήσεως ἐκφράζον τὸ ἀπόλυτον ὡς ἐν αὐτῇ καὶ

γενέθλια στην αγάπη τά
δυνατόν, ἀφιόλα τά "ἔρχη
ἡ ἀρχιτεκτόνισσα", ἔλεγα
ἐγώ μου γέρμα στο ἡ
μονομάχια μια ανοιχτή δο
λή. και ακολουθά στην αγάπη
τά συμβαίνουν στην αγάπη
των γάλων τῆς πολιτικῆς γλώσσης
μου μέρμα ἔλεγα να το
"ἔρχη να σκοτώσει τον παράγοντα αγ
γλικό". Η γάμος ανάπτυξη
στην ἐκεῖνα αἰτιολογία, ἡ γέρμα
ἀρχιτεκτόνισσα" "ἡ κυνηγός"
τῶν δυνατόν για τῆς μεγάλης
ἀρχιτεκτόνισσα τῆς πολιτικῆς
γλώσσης. Γενικά (ἔχει
λόγος) στην
λόγος τα σχολεία γιατί
ἐρα γι (αυτή ἡ ἄντρας πατέρας

Πόσο το γέλιο δου
λόγος
ἔλεγα

λαμβάνεται ποσῶς ὑπὸ τῆς αἰτιότητος. Πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς ἀναγκαιότητος τοῦ λόγου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἀναγκαιότητα, τὴν ὁποίαν σημαίνει ἡ αἰτιότης.[8])

Κατὰ ταῦτα φορεὺς τῆς ἀναγκαίας καὶ αἰωνίας κατ' ἰδέαν ἐκδιπλώσεως τοῦ ἀπολύτου εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἱστορικὸν γίγνεσθαι μὲ τὰς ἀπείρους ἀποχρώσεις αὐτοῦ κατὰ καιροὺς καὶ κατα τόπους. Τὸ δὲ γίγνεσθαι τοῦτο κατ' οὐσίαν δὲν παριστᾶ εἰμὴ τὴν ὁλότητα τῶν τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γίγνεσθαι ἐπιτελούντων ἀνθρώπων.

Σχετικῶς ὁ Schelling διατυποῦται ὡς ἀκολούθως: «*Αἱ πράξεις μου, τείνουσαι πρὸς τὸν ἔσχατον σκοπόν, στρέφονται πρός τι τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον διὰ τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ δι' ὅλου τοῦ γένους*».[9])

«*Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ὑπερβατικὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἱστορίας; αὕτη συνήχθη (ἐν τοῖς προηγουμένοις), ὅταν εἰς τὰ ἔλλογα ὄντα ἐδόθη ὡς πρόβλημα ἡ παγκοσμία τάξις τοῦ δικαίου, τοῦθ' ὅπερ μόνον δι' ὅλου τοῦ γένους, δηλαδὴ διὰ τῆς ἱστορίας δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ*».[10])

Ὅτι παρὰ τὴν κατ' ἰδίαν νομοτέλειαν τῆς ἱστορίας οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐλεύθεροι, ὅτι ἀκριβῶς, ὅταν συνῳδὰ πρὸς ταύτην κατευθύνωνται, κατακτῶσι τὴν ἐλευθερίαν των, τοῦτο εἶναι θέμα, ὅπερ πρέπει μὲν νὰ τονισθῇ, ἀλλὰ δὲν δύναται εὐρύτερον νὰ ἀναπτυχθῇ ἐν τῇ παρούσῃ ἀλληλουχίᾳ.[11])

Ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῶν ἀνθρώπων δημιουργίᾳ τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, τῆς πολιτείας καὶ τοῦ δικαίου αὐτῆς φανεροῦται ἡ ἰδέα ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ἐν τῷ πλαισίῳ ὅμως τῆς ὁλότητος τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι ἑκάστη ἐποχή, ἑκάστη συγκεκριμένη ἱστορικὴ ὁλότης καταλαμβάνει ὡρισμένην θέσιν. Ἑκάστη ἐποχὴ καὶ ἑκάστη συγκεκριμένη ἱστορικὴ ὁλότης ἔχει ἐν τῷ πανανθρωπίνῳ τούτῳ ἔργῳ τὸ ἴδιον αὐτῆς πνεῦμα.

---

8) Larenz ἔνθ' ἀν. σελ. 50. Ross σ. 156 κ. ἑ.

9) Schelling System σ. 596. Ἴδε ὁμοίως σ. 588 κ. ἑ.

10) Schelling ἔνθ' ἀν. σ. 591.

11) Ἴδε σχετικῶς Schelling System κ.τ.λ. σ. 589 κ. ἑ. Mazzei Il pensiero eticopolilico di Federico Schelling (1937) σ. 11 κ. ἑ., σ. 31, Ross σ. 151.

[11.22]

τη δουλειά και τη σοφίτσα
~~κάνει να πάνω σου~~ σκόλα δηλαδή αυτή
τη δική δικό μου πονηρίνα για
δηλαδή και ανταλλαγή μεσα
η δικαιη συμβολή στη δουλειά
η σοφίτσα επι, σε γιά
σου αυτήν και αλλο σημαίνει
σοφίτσα πονηρίνα γυναίκα.
Στο ~~δικαίο~~ η μου το σημαίνει
δηλαδή σου δηλαδή, ~~και~~
~~λογαριάζει~~

Γιαλαλα σου το αν εγω ρίχ
τη σοφίτσα δικαιη την γυναίκα
~~για~~ αυτή και αυτη για πονηρίνα γυναίκα
σου ~~σε~~ σε αυτή ~~σκόλαρε~~ το σημαίνει τη

πλέον περαιτέρω θεμελιώσεως. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ὅ,τι εἶναι πραγματικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἶναι καὶ ἰδεατόν, ὅ,τι εἶναι ἰδεατὸν εἶναι καὶ πραγματικόν.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ σύνολον τῶν ἰδεῶν σχηματίζει τὸν λόγον, διετύπωσε ὁ Ἔγελος, εὑρύνων καὶ προσδιορίζων λογικῶς αὐστηρότερον τὴν ἰδέαν τοῦ Schelling, *τὸ περίπυστον ρητόν: ὅ,τι εἶναι ἔλλογον εἶναι πραγματικὸν καὶ ὅ,τι εἶναι πραγματικὸν εἶναι ἔλλογον.*[6])

Ἡ ἰδέα, ὡς ἀξία, π ρ έ π ε ι νὰ πραγματοποιεῖται, εἶναι τὸ ἀπόλυτον δ έ ο ν. Ὡς ἀπόλυτον δέον τὴν ἀντιμετωπίζει ἡ ἱστορικὴ πρᾶξις. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἰδέα ὑπάρχει ἤδη ἐκδεδιπλωμένη κατὰ τὰς συγκεκριμένας αὐτῆς μορφὰς εἰς τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα, τὸ δ έ ο ν ταυτίζεται μὲ τὴν πραγματικότητα λαμβανομένην ὡς ἱστορικὸν ὅλον. Τὸ δέον συμπίπτει πρὸς τὸ εἶναι. Ἡ ἱστορικὴ πραγματικότης εἶναι καὶ λόγος.

Ἡ ἱστορία πραγματοποιεῖ ὅλας τὰς συγκεκριμένας μορφὰς τοῦ ἀπολύτου κατὰ σειρὰν ὡρισμένην. Αἱ μορφαὶ αὗται αἵτινες συνθέτουν τὴν ἐκδίπλωσιν τοῦ ἀπολύτου καλοῦνται σ τ ι γ μ α ί (Momente) κατὰ τὸν καθιερωθέντα κατόπιν ὑπὸ τοῦ Ἐγέλου ὅρον. Ἡ σύνθεσις τῶν στιγμῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ὡρισμένην κατὰ λόγον σειράν, καθ' ἣν ἐν τῇ ἱστορίᾳ παρουσιάζονται, ἀποτελεῖ τὴν καθολικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀπολύτου ὡς ἰδέας.

Ὁ νόμος ὁ διέπων τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἱστορίας καὶ οὕτω πραγματοποιῶν τὸ ἀπόλυτον ὡς ἰδέαν, ἐνεργεῖ πέραν πάσης συνειδητῆς βουλητικότητος καὶ ἐναντίον ταύτης. Ἡ ἱστορία εἶναι εἱμαρμένη. Ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς ἀσυνειδήτως ἀνακύπτει ὅ,τι πρέπει κατ' ἰδέαν νὰ πραγματοποιηθῇ.

« *(Ἡ ἱστορία)... δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ εἰ μὴ ὡς ἀσύλληπτος καὶ ἐντελῶς ἀντικειμενικὴ ταυτότης, ὡς εἱμαρμένη*».[7])

Ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ἀναγκαιότης δὲν εἶναι αἰτιότης· ἀντιθέτως ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐσωτερικῆς, ὀργανικῆς, μεταφυσικῆς οὐσίας τοῦ ἱστορικοῦ γίγνεσθαι. Ἡ οὐσία δὲ αὕτη, ὡς μὴ αἰσθητή, δὲν κατα-

6) Hegel Philosophie d. Rechts, Vorrede ἐκδ. Lasson (1921) σ. 14.
7) Schelling Vorlesungen über die Methode des akademischen Studiums (1803) σελ. 311.

[33.1]

Συμπεράσματα σχετικά με την "Κοινωνική Ελευθερία" πιθανότατα από πανεπιστημιακά μαθήματα (1945-1946)

Σήμερα δεν πρόλαβε
να παραγγείλω το φαγητό
μου γιατί ήρθε ξαφνικά
μια φίλη μου
που δεν έβλεπα χρόνια
και τώρα θα κάνουμε
μαζί

ἔνθα ἀναπτύσσεται εἰδικώτερον διατὶ ἡ πολιτεία ὡς σύνολον νοημάτων πράξεων διαφέρει τῶν ἄλλων κοινωνικῶν ἑνοτήτων μόνον κατὰ τὸ νόημα αὐτῆς. Ἴδε ἀναλόγους σκέψεις παρὰ Kelsen Staatslehre σ. 266, κ.ἑ. 275. Ὁ Kelsen, ἅτε ὁρμώμενος ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, δὲν θεωρεῖ ἐπίσης οὔτε τὴν χώραν οὔτε τὸν λαὸν ὡς στοιχεῖα τῆς πολιτείας. Ἴδε Kelsen αὐτόθι σ. 137 κ.ἑ., 149 κ.ἑ. Reine Rechtslehre σ. 124. Τὸν διάφορον, γενικῶς παραδεδεγμένον ὁρισμὸν τῆς πολιτείας ἴδε παρὰ Σαριπόλῳ Περὶ πολιτείας (1921) σ. 5 κ.ἑ. ἔνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία. Ἀπὸ κοινωνιολογικῆς ἀπόψεως σχηματισμὸν τοῦ ὁρισμοῦ τῆς πολιτείας ἴδε παρὰ Oppenheimer System der Soziologie B. II (1926) Der Staat. σ. 308.

5) Cohen Logik der reinen Erkenntnis 3η ἔκδ. (1922) σ. 349 κ.ἑ.

6) Kelsen Staatslehre § 38 σ. 267.

7) Kelsen Staatslehre § 4 σελ. 14, τοῦ ἰδίου Στοιχεῖα Θεωρίας τοῦ Κράτους ἐν Ἀρχ. Φιλ. Α΄ § 61 σ. 381.

[83 3]

[83.4]

μου ἐπὶ τῆς Δευτέρας. Η
δευτέρα αὐτὴ δὲν ~~εἶναι~~ ἀντιθέτως
μόνο ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐμπόδιο σου ἀφ
ορίζει ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ ἀρχίσει μετ
ωνδηρίαν ἢ μια ἀπὸ αὐτὰ προ-
σωρινὴν ἀγάπη. ἀφιέρωσε
μ' ἐκείνη σου πάντα. Τὸν
ἔπιασε τούλη τὴν ἔμπνευσή σου
μένη ἀπλή. ~~τοῦ~~ παραμύθι
τῶν ἐμπιστῶν ὅρων σου χρειάζεται
μὴ νὰ ἔπιασε ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ
ἀγάπη ἀπορεῖται μαὶ ἡ
~~ἔπιασε~~ ἐκεῖ ἀφίξεις ἐνδυμὲ μὴ
κάτω ἐπὶ παραμύθι τῶν
ἐμπιστῶν μὲ χειμερινὸ ἐπιστ.
πῶ ὅρον σου ἔπιασε μὲ αὐτὸν

[33.5]

κτικοὶ κανόνες, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν παραλάσσουν κατὰ περιεχόμενον, μεταβάλλουν ὅμως μορφήν. Ἀποκτοῦν τὴν μορφὴν τοῦ γραπτοῦ ἢ ἀγράφου δικαίου· καὶ τοῦτο καὶ μόνον εἶναι τὸ ἀποφασιστικὸν ἵνα καταστῶσι κανόνες δικαίου.[8])

Κατὰ ταῦτα ὅρια τοῦ θετικοῦ δικαίου εἶναι τὰ ὅρια τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐξουσία ὅμως αὕτη ἐνεργεῖ ἁρμοδίως ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὃν θέτει ὁ σκοπὸς τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, διότι ἰσχύει ἁπλῶς ὡς μέσον τοῦ σκοποῦ τούτου. Δίκαιον εἶναι ὅ,τι δὲν ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ πρωταρχικοῦ κανόνος, ἐφ' ὅσον ἔχει τεθῇ κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας συντελουμένας ἐξειδικεύσεις, διατηρουμένων ἀκεραίων τῶν ὅσων περὶ θετικότητος τοῦ δικαίου ἀνωτέρω ἀνεπτύξαμεν.[9]) Ἄλλα ὅρια τὸ θετικὸν δίκαιον δὲν ἔχει.[10])

§ 5. Ἡ συντακτικὴ ἐξουσία ὡς ἐπιβληθεῖσα βούλησις. Ἡ συντακτικὴ ἐξουσία παρά τινων νοεῖται ὡς βούλησις, ἧς ἡ δύναμις ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἰδίας πολιτειακῆς ὑπάρξεως.[1]) Ἡ βούλησις αὕτη ἀποτελεῖ, ὑφ' οἱανδήποτε δυνατὴν ἐκδοχήν, ἱστορικὴν πραγματικότητα· καὶ ὡς τοιαύτη ἐμφανίζεται ὡς τὸ μόνον στοιχεῖον τὸ ὑπερκείμενον τοῦ συντάγματος καὶ καθίσταται ἡ ἀποκλειστικὴ πηγὴ αὐτοῦ καὶ γενικῶς τοῦ ὅλου θετικοῦ δικαίου.[2]) Οὕτω καὶ πάλιν αἰσθητόν τι στοιχεῖον, ἡ «βούλησις» ἡ ἐπιβληθεῖσα, καθίσταται πηγὴ ἑνὸς στοιχείου νοητοῦ, τοῦ συντάγματος καὶ τῶν λοιπῶν κανόνων δικαίου. Ὅσα κατὰ τῆς τοιαύτης συσχετίσεως δέοντος καὶ ὄντος ἐλέχθησαν ἐν τοῖς προηγουμένοις[3]) ἀρκοῦν πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος βούλησις, δὲν εἶναι παρὰ ἡ βούλησις, ἡ ὑπὸ τῆς ἀναγκαίας δυνάμεως παρακολουθουμένη, τῶν φορέων τῆς συντακτικῆς

---

8) Ἴδε ἀνωτ. Α'. § 6 σ. 13 Tsatsos Begriff IV § 7 σ. 103 κ. ἑ.

9) Ἴδε ἀνωτέρω Α'. § 13 σ. 36.

10) Ὅρα καὶ ἀνωτέρω Β'. § 14 σ. 105, Σ ὄ ω λ ο ν Συνταγματικὸν δίκαιον Α'. (1934) σελ. 118, Recásens Siches ἐν σχολίοις ἱσπανικῆς μεταφράσεως Μαθημάτων φιλοσοφίας τοῦ δικαίου τοῦ G. del Vecchio τόμ. Ι σελ. 576 κ. ἑ.

1) C. Schmitt Verfassungslehre (1928) § 8 σ. 75 κ.ἑ.

2) Σ ὄ ω λ ο ς Συνταγματ. δίκαιον Α. (1934) σ. 210.

3) Ἴδε ἀνωτέρω Κεφ. Α'. § 16 σ. 46 κ.ἑ., Β'. § 2 σ. 56.

αναφέρεται μια λοιπόν ίδιο σημαίνει
η παραγωγή στη συνήθεια η
~~εφαρμογή~~ για την ανάγκη του
λόγου. Έτσι δε θα την αναγκή
της σημείου, ~~θα~~ θα μπορούσαμε
~~τώρα γραφτεί~~ λόγους γράφουν
σημείων, είναι έτσι γραφτεί
από την αναγκή του λόγου και
και αναγκή των συνθηκών
μια της δυνατότητα πάντα
δηλαδή, για εμπρός από μπορεί
να δώσει αφορά από την σημείου
μαζί ~~μπορεί~~ να αναφέρεται στην
συμφωνία ή ανάγκη των
παραγωγών από την σημείου
γράφει.

Ὅτι ὅλαι αἱ πηγαὶ τοῦ δικαίου εἶναι πολιτειακαί, πολλαχῶς ἀμφισβητεῖται.[2]) Ὑποστηρίζεται ἐν τῇ θεωρίᾳ ὅτι ἄλλαι μὲν νομικαὶ λύσεις καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ νομικοὶ κανόνες πηγάζουν ἐκ τυπικῶν πηγῶν (sources formelles), ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι διατυποῦνται παρ' ἁρμοδίου πρὸς τὸ νομοθετεῖν πολιτειακοῦ ὀργάνου, ἄλλοι ὅμως ἐξ οὐσιαστικῶν πηγῶν (sources matérielles), οὐχὶ δηλαδὴ περιβεβλημένων τὸ τυπικὸν κῦρος τοῦ πολιτειακοῦ δικαίου.

Τυπικαὶ πηγαὶ εἶναι ὁ νόμος καὶ τὸ ἔθιμον. Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κανών τις εἶναι περιβεβλημένος τὸν τύπον τοῦ νόμου ἢ τὴν τυπικὴν μορφὴν τοῦ ἐθίμου ἔχει ἰσχὺν ὡς κανὼν δικαίου. Ἀλλά, λέγουσιν, ἡ δικανικὴ κρίσις ἀντλεῖ ἀρχὰς καὶ κανόνας καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν μὴ καθιερωθεισῶν ὑπὸ τῆς ὠργανωμένης πολιτείας καὶ μὴ ἐχουσῶν τυπικὸν κῦρος. Οἱ κανόνες οὗτοι ἐπιβάλλονται, ὄχι ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν πραγμάτων. Τοιαῦται μὴ τυπικαὶ ἀλλὰ οὐσιαστικαὶ πηγαὶ εἶναι ἡ νομολογία ἢ νομικὴ ἐπιστήμη, τὸ ἰδεολογικὸν σύνολον ἑκάστης ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἐκ τῶν πηγῶν τούτων συνάγονται κανόνες στερούμενοι τοῦ τυπικοῦ κύρους τοῦ νόμου εἴτε καὶ τοῦ ἐθίμου.[3])

Ὅτι ἡ διάκρισις αὕτη ὑπάρχει διὰ τὸν ἱστορικῶς παρατηροῦντα τὴν ζωὴν τοῦ δικαίου δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ. Ἐρωτητέον ὅμως ἂν ὑπάρχῃ διὰ τὸν νομικῶς σκεπτόμενον. Διὰ τὸν νομικὸν κανών τις ἔχει κῦρος δικαίου μόνον ὅταν ἀντλεῖ τὸ κῦρος του τοῦτο ἐκ πηγῶν δημιουργηθεισῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπὸ τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας. Ἐὰν ἑπομένως τὸ δίκαιον δὲν ἐξαντλεῖται ἐν τοῖς πράγμασι ἀπὸ τὰς γενικῶς ἀναγνωρισμένας πηγάς, μόνη νομικῶς δυνατὴ λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι ἡ διεύρυνσις τοῦ κύκλου τῶν τυπικῶν πηγῶν. Ἡ διεύρυνσις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ ρητῶς, ὡς διὰ τῆς διὰ νόμου

(ἐκδ. 1936) σελ. 301 κ. ἑ. Manigk Privatautonomie σελ. 40 κ. ἑ., 54 κ. ἑ., 96, ὅστις, ἀντικρούων τὴν θεωρίαν περὶ ἱεραρχικῆς συγκροτήσεως δικαίου, τονίζει ὅτι δίκαιον καὶ γεννᾶται ἐκτὸς τῆς πολιτείας καὶ τίθεται ἢ καταλύεται ἐναντίον αὐτῆς.

2) Περὶ τῆς ἀντιθέτου θεωρίας τῆς ἱστορικῆς σχολῆς ὡς πρὸς τὸ ἔθιμον ἴδε ἰδίᾳ κατωτ. Δ'. III § 1.

3) Τὴν διάκρισιν ταύτην ἀνέπτυξε κυρίως ὁ Gény Sources et interprétation en droit privé positif I (1932) ἀριθ. 86—91 σ. 215 κ. ἑ.

[34.1]

"Κοινωνική ελευθερία"

(πιθανώς από διάλεξη στο Πανεπιστήμιο)

1945.

Το μερο δέ σαι ς' αυτιν
γαιαν' αρχαλοσιαν τς σοι
νικς ενδρις, αχ' ο αυτος
τς ποιμνις ενδρις, και τς
αρχαλοσιανς τς, μ' το καλ
λιογο.

Δεν σαι αχαμ να λοιπ
ας ενεις αφοσιωμ αρχα-
λοσιανς τς ποιμνις ενδρις
δέ νοιθα. Θ' δα χρειαστ μ'
γον αλογο να' χαμαλεγον ο' αλλ
ς' ιλιαν, γον αχ αφοσιωμ,
μ' το γδον αχ ο' γερο' αρ
χον να' μαν ρεβέρα δά χιά
τς ποιμνις ενδρις

τὴν περὶ δικαίου συνείδησιν τοῦ λαοῦ. Ἐκ ταύτης τελικῶς δημιουργεῖται τὸ σύνολον τῶν κανόνων τοῦ θετικοῦ δικαίου. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη δημιουργία κανόνων γίνεται ἀμέσως ἐκ τῆς πεποιθήσεως τοῦ λαοῦ, πρὸ τῆς παρεμβάσεως καὶ πρὸ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας, τὸ ὅλον δίκαιον ἔχει κατὰ πρῶτον λόγον πηγὴν τρόπον τινα ἐθιμικήν. Ἡ πολιτεία, ἐξ ἧς κατόπιν πηγάζει τὸ γραπτὸν δίκαιον, καὶ αὕτη ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἐθιμικῆς ταύτης πηγῆς, ἥτις ἀποτελεῖ οὕτω τὴν ὑψίστην βαθμίδα δημιουργίας παντὸς δικαίου.[15])

Καὶ ὁ Stahl[16]) *ρητῶς ὑποστηρίζει τὴν πρωταρχίαν τοῦ ἐθίμου ἔναντι τοῦ νόμου καὶ καθ' ἀκολουθίαν ἔναντι πάσης ἑτέρας πηγῆς, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐθίμου, ὡς ἐκφράσεως τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, θεμελίωσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ καθόλου τῆς πολιτείας.*

Ἡ κρίσις περὶ τῆς θεωρίας τῆς ἱστορικῆς σχολῆς ὡς πρὸς τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαίου εἶναι προφανὲς ὅτι προϋποθέτει συνειδητὴν στάσιν ἔναντι τῆς περὶ ἱστορίας θεωρίας τοῦ ἀπολύτου ἰδεαλισμοῦ, δηλαδὴ τῆς φιλοσοφίας τῆς πρεσβευούσης τὴν ταυτότητα τοῦ ὄντος καὶ τοῦ δέοντος (Identitätsphilosophie).

Καὶ ἡ μὲν ἔννοια τῆς ἱστορίας, ὡς ἐκδιπλώσεως τῆς ἰδέας, ὅπως καὶ ἡ ἰδεατὴ ὑπόστασις τῶν συγκεκριμένων γεγονότων ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραμερισθοῦν, χωρὶς νὰ ἐξαφανισθῇ ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἱστορίας ὡς κόσμου διακεκριμένου ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ, χωρὶς τὴν μετάπτωσιν οὕτω εἰς τὴν αἰσθησιαρχίαν καὶ τὸν οἱασδήποτε φύσεως ὑλισμόν.

Ἀλλὰ ὁ ταυτισμὸς δέοντος καὶ εἶναι, ἰδέας καὶ ἱστορίας, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς μόνον, ὅταν τὸ ταυτιζόμενον πρὸς τὴν ἰδέαν δὲν εἶναι ἡ ἁπλὴ ἱστορικὴ πραγματικότης, ὡς ἓν σύνολον γεγονότων, ἀλλ' ἡ ἑνότης τῶν γεγονότων τούτων καὶ τοῦ δέοντος τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῶν καὶ τῆς μεταβάσεως εἰς νέαν βαθμίδα, ὅταν δηλαδὴ τὸ ταυτι-

---

15) Savigny System I § 9 σ. 22, Sinzheimer Théorie des sources du droit ouvrier ἐν Annuaire I σ. 78. Simonius ἐν Mél. Gény I σ. 215. Thon. Rechtsnorm u. subj. Recht (1878) σ. 1 σημ. 4. Gierke Deutsch. Privatr. § 20 III σ. 161.

16) Stahl II (1845) § 14 σ. 190.

ἐγὼ ἀγαπῶ, ἐπειδὴ
βλέπω μὲ ἀγάπη τὸν ἑαυτό
μου καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀδελφό

Ἐκ τοῦ εὐρυτάτου τούτου θέματος ἐνδιαφέρει τὴν παροῦσαν ἀλληλουχίαν μόνον τὸ σημεῖον καθ' ὃ ἀναζητεῖται, ἂν τὸ δίκαιον θεμελιοῦται εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἠθικῆς καὶ ἂν μεταξὺ ἰδέας τοῦ δικαίου καὶ ἠθικῆς ἰδέας ὑπάρχει, ὄχι σχέσις ὑπαλληλίας ἀλλὰ παραλληλίας, ὡς τῶν δύο ἰσοτίμων μορφῶν τῆς ἰδέας τῆς πράξεως.

Ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις[1] ὅτι τὸ θετικὸν δίκαιον ἀναφέρεται τελικῶς εἰς τὴν ἠθικὴν ἰδέαν καὶ διέπεται κατὰ τὴν θεμελίωσίν του ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτονομίας, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑτερονομίας, δὲν ἀναφέρεται δηλαδὴ εἰς ἰδίαν ἔναντι τῆς ἠθικῆς ἀπόλυτον ἀρχήν.[2] Ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτονομίας σημαίνει τὴν αὐτοδέσμευσιν τοῦ συνειδότος, τὸν προσδιορισμὸν τῆς βουλήσεως καὶ τῆς πράξεως διὰ τοῦ ἐν τῇ συνειδήσει πρακτικοῦ λόγου. Οἱοσδήποτε προσδιορισμὸς γινόμενος παρ' ἄλλου νόμου πλὴν τοῦ τῆς ἰδίας συνειδήσεως καταστρέφει τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ἠθικῆς πράξεως. Ἵνα ἔθεν ἡ τοιαύτη ἀρχὴ θεμελιώσῃ τὸ θετικὸν δίκαιον, θὰ ἔπρεπε ἡ ἐξουσία αὐτοῦ νὰ μὴ νοῆται ὡς ἔξωθεν τελικῶς προερχομένη, ἀλλὰ ὡς ἔχουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὴν συνείδησιν. Ἡ ἐξουσία τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτείας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ ἐν τῇ συνειδήσει πρακτικοῦ λόγου, ὁπόταν ἡ δέσμευσις παρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, θὰ ἦτο δέσμευσις ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἰδίας συνειδήσεως, αὐτοδέσμευσις. Τότε ~~ὅρα~~ ἕκαστος κανὼν δικαίου, ἢ καὶ τὸ σύστημα τοῦ δικαίου, θὰ ἐννοεῖτο ὡς ἐξειδικευμένη φανέρωσις τῆς ἠθικῆς ἰδέας αὐτονόμως ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν πράττουσαν συνείδησιν.

---

[1] Σχετικῶς πρὸς τὸ πρόβλημα τοῦτο ἴδε Stahl II § 1, σελ. 161, Cathrein Recht, Naturrecht u. posit. Recht (1909) σ. 308 κ.ἑ., Bierling Jurist. Prinzipienlehre III (1905) σ. 216, σημ. 1, Radbruch § 5, σ. 43 κ.ἑ., M. E. Mayer Rechtsphilosophie (1922) σ. 46, Baumgarten Rechtsphilosophie (1929), σ. 60 κ.ἑ.

[2] Πλείονα περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἠθικῆς, ὡς αὐτονομίας, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἑτερονομίας ἢ καὶ τοῦ δικαίου ἀνεπτύχθησαν ἀλλαχοῦ. Τσάτσου Ἑρμηνεία σ. 42, τοῦ αὐτοῦ Κοινωνία καὶ δίκαιον ἐν Ἀρχ. Φιλ. ΣΤ'. (1935) §§ 16, 17, τοῦ αὐτοῦ Ἡ κοινωνικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant ἐν Ἀρχ. Φιλ. Ε'. σ. 405.

[3] Π. χ. ὑπὸ τοῦ Cathrein ἔνθ' ἀν., τοῦ Donati Il principio del diritto (1933) σ. 31 κ.ἑ., G. Rümelin Das Gewohnheitsrecht ἐν Jher. Jhb. τόμ. 27 σελ. 186 ἐν μέρει καὶ τοῦ Radbruch ἔνθ' ἀν. Ἴδε καὶ Roeder Die Untrennbarkeit von Sittlichkeit u. Recht Arch. RWph. XXIX σελ. 29. Trendelenburg Naturrecht (1868) § 14 σ. 21 κ.ἑ.

γυναίκες για τον πόνο τους
ή παραμύθι από τις μάνες στις
κόρες για τις πόνους
γυναικών για αλληλεγγύη. Εκ
(εσωτερική ομορφιά) του να (αγαπάει την γυναίκα
το νόημα της ανθρωπότητας ή της ομορφιάς
των έργων που ενσαρκώνουν την
ουσία της γυναίκας.

ἐξουσία τῶν ὀργάνων τούτων.[4])

Πηγὴν τοῦ συντάγματος ἀποτελεῖ κατὰ ταῦτα ἡ συντακτικ
σία μόνον ἐφ' ὅσον θεωρεῖται ὡς νόημα καὶ δὴ νόημα τοῦ πρωτ
κανόνος,[5]) συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἤδη λεχθέντα. Διὰ τοὺς ὁ
τὰς κοινωνικὰς ἐξουσίας γενικῶς καὶ εἰδικώτερον τὴν συν
ἐξουσίαν, ὡς ἡμεῖς,[6]) ἡ τοιαύτη λύσις εἶναι καὶ ἡ μόνη δυνατή.

---

4) Manigk Privatautonomie σελ. 107.

5) Ὅτι ἡ συντακτικὴ ἐξουσία εἶναι κανὼν δικαίου, ἀπὸ τὴν ἄποψιν τουλάχιστον τοῦ νομικοῦ, φαίνεται δεχόμενος καὶ ὁ Σθῶλος ἔνθ. ἀν. σελ. 250, τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας περὶ ἧς ὁμιλεῖ ἐκεῖ οὔσης ἁπλῶς εἰδικῆς μορφῆς τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας. Ἴδε καὶ Kelsen Staatslehre § 388 σ. 265. Περὶ τῶν ὀργάνων ὡς πηγῶν δικαίου ἴδε ἀνωτέρω Α΄. §

6) Ἴδε ἀνωτ. § 1 σ.

[34.7]

~~γράφω~~ ~~τούτη τὴν τυχαία~~ ~~δια~~
~~τοῦτο σου ἐπιτρέπει τοῦ γιου~~
~~σχόλιον ὅρο, ὅρισμα ἢ σημείωμα~~
~~Τη δημοκρατία για~~
~~να παραγγείλει και τὴν σύνοδο~~
συναλλαγή από έλαιο για να γράψει
κατ' ανδρεία. Και αλλο δε μου
σταλθεί ~~σε~~ ένα παραγγελία από έλαιο
μου, η τιμή ήταν αρχική
~~τὴν~~ συναλλαγή ~~στην~~ ~~σου~~ ~~ενα~~
παραπάνω για να' ταν μου
στο μυαλο σου τα αυτιά της
γυναίκας

ὑπὸ κανόνος τοῦ αὐτοῦ ὀργάνου, ὑφ' οὗ ἀσκοῦντος, διὰ τῆς αὐτῆς διαδικασίας, τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.[13])

Σημασίαν δ' ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχει ἡ ὀνομασία τοῦ σχετικοῦ κανόνος, ἀλλὰ ἡ φύσις τῆς ἀσκουμένης λειτουργίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προκύπτουσα θέλησις τοῦ ἐπιτάσσοντος.[14])

Ἐφ' ὅσον μόνον τὸ συντακτικὸν ὄργανον ἔχει ἐξουσίαν νὰ ἱδρύῃ πηγὰς δικαίου,[15]) ἕπεται ὅτι ὅλαι αἱ περὶ πηγῶν διατάξεις ἔδει νὰ περιλαμβάνωνται ἐν τῷ συντάγματι. Ἡ συνήθης τοποθέτησις τῶν περὶ ἐθίμου ἰδίᾳ διατάξεων εἰς τοὺς ἀστικοὺς κώδικας ὀφείλεται εἰς τὴν πεπλανημένην ἀντίληψιν ὅτι τὸ ἔθιμον ὑπάρχει ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτείας, διαπιστοῦται δ' ἁπλῶς ἡ ὕπαρξίς του διὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων.[16])

§ 4. *Αἱ πηγαὶ ἀποκλειστικῶς πολιτειακαί.* Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ πρωταρχικὸς κανὼν ἀνεγνωρίσθη ὡς ἡ μόνη πρώτη καὶ ἐνιαία πηγὴ καὶ ὅτι οὗτος εὑρίσκει τὴν ἐξειδίκευσιν αὐτοῦ μόνον ἐν τῷ συντάγματι, συντελουμένην ἐνιαίως διὰ τοῦ ἐν τῷ πρωταρχικῷ κανόνι τεθέντος ὀργάνου τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας, ἕπεται ὅτι κατ' ἀνάγκην πᾶν σύστημα δικαίου ἔχει χαρακτῆρα καθαρῶς πολιτειακὸν καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐξωπολιτειακὸν δίκαιον, ἤτοι δίκαιον μὴ ἀπορρέον τελικῶς ἐκ τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.[1])

---

13) Ἴδε ἀπόφ. Ἀνωτ. Δικ. Συμβ. 129 (1936) Ε. Ε. Ν. (1936) σ. 945. Ἐφ. Κερκ. 92 (1938) Θεμ. Ν'. σ. 481 κ. ἑ.

14) Δι' ὃ καὶ ἐὰν ὑπάρχουν εἰς ἐπιγραφομένην «συντακτικὴν πρᾶξιν» κανόνες νομοθετικοῦ ἁπλῶς περιεχομένου, οὗτοι τροποποιοῦνται ἐγκύρως δι' ἑτέρων κανόνων ἐχόντων τὸ κῦρος ἁπλοῦ νόμου. Καὶ ἀντιστρόφως οἱ εἰς ἐπιγραφόμενον «νόμον» περιεχόμενοι συντακτικοὶ κανόνες δὲν τροποποιοῦνται ἐγκύρως εἰμὴ διὰ συντακτικῆς πράξεως. Ἴδε ἀποφ. Σ. Ε. 437 (1936), 470 (1936) καὶ 794 (1936), Ἀρ. Παγ. 336 (1937) Θεμ. ΜΗ'. σ. 909.

15) Ἴδε ἀνωτ. § 2 σ. 125.

16) Ἴδε περὶ τούτου κατωτ. Δ'. ΙΙΙ § 1.

1) Kierulff Theorie d. gemeinen Civilrechts I (1839) σ. 2 κ. ἑ. Joerges Zur Philosophie d. Rechtsquellen ἐν Arch. f. RWph. XVII σελ. 432, Oertmann Staatliche u. gesellschaftliche Rechtsbildung ἐν Arch. f. Civ. Pr. 40 σ. 80. W. C. Sforza Il problema dell'autorità ἐν R. I. F. D. XX σελ. 74. Baumgarten Die Wissenschaft v. Recht II (1922) σ. 319 κ. ἑ. Σύμφωνος, ἂν καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, Jhering Zweck im Recht I (ἔκδ. 6η) σελ. 249. Ἀντιθέτως del Vecchio Sulla statualità del diritto ἐν R. I. F. D. IX σελ. 2 κ. ἑ., τοῦ ἰδίου Lezioni

Αὐτὸν, τὸ ἀπόγειον τῆς ἡλιακῆς σελήνης [35.1]
ἀφ', ὅσον ἡ ἀφελεῖα, ~~ὅσον~~ τοῦτο
τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀμφοῖν
καὶ τῶν δυοῖν, ἐφ' ἃ καὶ τὴν
αὐτὴν ἐκλειπτικὴν, τῆς τοῦ ἥλιου καὶ
τῆς διαμέτρου τῶν ἀμφοῖν.

τῆς ἱστορικῆς σχολῆς, ὑπὸ διαφόρους παραλλαγάς, ἐλησμόνησαν ὅμως τὸ φιλοσοφικὸν βάθρον, τὸ ὁποῖον προϋποθέτει ὥστε νὰ μὴν καθίσταται ἁπλοῦς καὶ ἐπιφανειακὸς δογματισμός.[13]) Τὴν καθαρῶς φιλοσοφικὴν καὶ δὴ ἰδεαλισικὴν βάσιν τῆς θεωρίας ταύτης ἔ[illegible]
στησαν θετικιστικοὶ καὶ ἀμ[illegible]

[35.3]

Το εφρόντισμα σου ητο μια
δεισιδαιμονία αν μια εφαρμογή
διαταγής αγαθών είναι αυτή και
αυξει άφθονα μονάδας ματαιότης
Όταν ~~μοναδικοί θα δυνάμεθα~~ συμμορφώνεται
η διαταγή αυτή ~~των~~ των ~~γραμματέων~~ συμπολιτών εφαρμοσθή
τοιουτοτρόπως αλλά ~~όμως~~ ιδικώς

πράξεων, δηλαδὴ κινοῦν αἴτιον, σκοπός.[9]) Τούτου ἕνεκεν ἐπίσης, προκειμένου νὰ ἐρευνήσῃ τὴν πολιτειακὴν ἐξουσίαν, δὲν ἀρκεῖται εἰς διαπιστώσεις, ἀλλὰ ἀναζητεῖ τὴν θεμελίωσιν αὐτῆς, πρόβλημα περιττὸν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς αἰτιότητος, εἰς τὸν κόσμον τῶν ἁπλῶν γεγονότων καὶ γνωρίζει μάλιστα ὅτι τὴν θεμελίωσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ ἀνεύρῃ παρὰ εἰς κανόνας καθυπερτέρους τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας, εἰς τὴν règle de droit.[10]) Πάντα ταῦτα ὑποδεικνύουν τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην τῆς σκέψεως, ὅταν ἐρευνᾷ κοινωνικὰ προβλήματα, νὰ ἐργασθῇ μὲ μέθοδον διάφορον ἐκείνης τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀποτίει ἀκουσίως καὶ ἀνεπιγνώστως φόρον ὑποταγῆς καὶ ὁ Duguit.

Διὰ τὸν Duguit ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς τελολογικῆς σκέψεως καὶ

δοκ. [illegible] προσπαθεῖ γοργὰ
ὁ γιατρὸς ἀντίμαχος ἡ ἰδέα τῆς
ἐπιτυχοῦς ἐπέμβασης ἀφ' ἑνὸς
ἀφ' ἑτέρου τῆς ἰδέας.

262, ἰδίᾳ 267 σημ. 4. Καὶ ἀπάντησιν Duguit ἐν Traité de droit constitutionnel I (1927) 1, § 6 σ. 75 κ. ἑ.

6) Duguit L'État κ.τ λ. σ. 104 κ. ἑ.

7) Duguit Transformations du droit privé depuis le Code Napoléon σ. 188 κ. ἑ. (παράρτ. II), τοῦ αὐτοῦ L' État κ.τ.λ. σ. 6, 16, 31, 240 κ. ἑ.

[9' 52]

δυο το πάνω. Θα συγκλίνουν
στα αγάλματα (την ψυχολογία) αν διαγωνίως τα τέσσερα άκρα
δηλαδή κοντινής γωνίας και σε δύο δυο
τα ακόλουθα

Το άνω μέρος θα είναι σχεδόν
τα ίδια να συγκλίνουν και
στα αγάλματα [~~την κοντινή γωνία~~]
και δύο δυο σαν τ' άγαλματα
του ακόλουθα, κατά ένα άνω
μέρος. Και μ' αυτή τη άνω
συγκλίσεις όλων τα σχήματα
ακόλουθα τ' γραμμικής άνω
κοντινή γωνία ~~τα τα~~
~~το πάνω και ακόλουθα~~
~~για το άνω~~ κατά την ίδια
τη σχέση. Τα δύο άνω
μέρη αυτή τη άνω συγκλίσεις

τον γεννᾶται τὸ δίκαιον ταυτίζει πρὸς τὴν θετικότητα τοῦ δικαίου.[39]) Τρόπος φανερώσεως τοῦ ἐθίμου εἶναι ἡ συνήθεια.[40])

Καὶ ἐκ τῆς γενομένης παρ' ἡμῖν κατατάξεως τῆς θεωρίας τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἱστορικῆς σχολῆς σαφῶς προκύπτει, ὅτι δὲν τοποθετοῦμεν ταύτην μεταξὺ τῶν ἀναζητουσῶν τὸ θεμέλιον τοῦ δικαίου ἐπὶ οἱουδήποτε πραγματικοῦ γεγονότος, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἀναφερουσῶν τελικῶς τὸ δίκαιον εἰς τὴν ἰδέαν. Διὰ τοὺς ἱδρυτὰς αὐτῆς δὲν κεῖται ὁ λαὸς ὑπεράνω τοῦ δικαίου, ἀλλὰ τὸ δίκαιον ὑπεράνω τοῦ λαοῦ. Ὡς λέγει ὁ Stahl «Ἡ θεωρία τῆς ἱστορικῆς σχολῆς, εἰς τὰς βαθυτέρας αὐτῆς σκέψεις, δὲν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ δικαίου ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ δικαίου προέρχεται ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ».[41])

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντίληψιν καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ πόθεν προέρχεται τὸ περιεχόμενον τῶν κανόνων δικαίου, ἡ ἱστορικὴ σχολή, ἀκολουθοῦσα τὴν «φιλοσοφίαν τῆς ταυτότητος», μόνον τὴν ἰδέαν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς πρωταρχικὴν πηγὴν τοῦ δικαίου. Καὶ τὸ σφάλμα της εἶναι ὅτι θεωρεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἀφ' ἑνὸς ὡς τὴν ἀναγκαίαν δευτερογενῆ πηγὴν τοῦ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου ὡς ἐκπληρούμενον ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς περὶ δικαίου πεποιθήσεως ἢ συνειδήσεως τοῦ λαοῦ.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἔπεται ὅτι ἡ περὶ γενέσεως τοῦ δικαίου θεωρία τῆς ἱστορικῆς σχολῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γενικὴ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς ἰσχύος τοῦ δικαίου καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν πηγῶν αὐτοῦ, ἐνῷ προφανῶς προσβάλλεται μὲ τὴν ἀξίωσιν ταύτην.[42])

Ε. Οἱ πλεῖστοι τῶν νομικῶν ἔκτοτε ἠκολούθησαν καὶ ἀκολουθοῦν εἰσέτι σήμερον κατὰ βάσιν τὴν περὶ γενέσεως τοῦ δικαίου θεωρίαν

---

39) Ἴδε κατωτέρω § καὶ ἀνωτ. Α'. §

40) Stahl ἔνθ' ἀν. § 14 σ. 189.

41) Stahl II § 15 σ. 193.

42) Ἄλλας ἀντικρούσεις τῆς θεωρίας τῆς ἱστορικῆς σχολῆς ἴδε εἰς Kierulff Theorie d. gemeinen Civilrechts I (1839) XIX κ. ἑ. Schlossmann Der Vertrag (1876) § 2 σ. 9 κ. ἑ. § 22 σ. 174. Bierling Kritik d. jur. Grundbegriffe I (1887) ἀρ. 73 σ. 93 κ. ἑ. Stammler Rechts u. Staatstheorien der Neuzeit (1925) σ. 50 κ. ἑ. Ἰδίᾳ Ross σ. 128 κ. ἑ. Binder σ. 1006 κ. ἑ.

Το βιβλίο είναι σωστό γενικώς
λόγο γι' αυτό συμβουλεύω τον
φίλο μου Δημήτρη Ιλιόπουλο:
Διάβασε το ~~βιβλίο~~ έλεγε για ~~το~~
~~βιβλίο~~ σπόρο, και για όλα τα ~~βιβλία~~
γιατί σου αρέσει ή όχι
αντιπαραβάλλοντας σπόρο
ή διάβασε το ~~βιβλίο~~ σπόρο και σε
σε σύγκριση με άλλα
τα γιατί ~~τα~~ για το έλεγε,
Γιατί σου αλλά το αρέσει
ενώ καμιά φορά δεν

ἤδη ὁ Κουϊντιλιανός. Ὁμιλῶν περὶ τῆς consuetudo loquendi ἀποφαίνεται «quae (consuetudo) si ex eo quod plures faciunt, nomen accipiat, periculosissimum dabit praeceptum, non orationi modo, sed (quod maius est) vitae. Unde enim tantum boni, ut pluribus quae recta sunt placeant... Ergo consuetudinem sermonis vocabo consensum eruditorum, sicut vivendi consensum bonorum».[19])

Ὅτι δὲ ἡ ὁλότης ἡ δημιουργοῦσα τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος τὸ γένος, ὡς λέγει ὁ Schelling, εἶναι οἱ κατ' ἰδίαν λαοί, τοῦτο ἀποτελεῖ πρόβλημα, οὐχὶ δὲ δεδομένην τινὰ ἀρχήν διότι ποικίλη δύναται νὰ εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ γένους καὶ τῆς ὁλότητος ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ἡ ἔννοια τοῦ λαοῦ ὡς πηγῆς δικαίου εἶναι ἔργον τοῦ Puchta ὃν βραδύτερον ἠκολούθησε καὶ ὁ Savigny.[20])

Ὁ λαὸς ἐν προκειμένῳ δὲν νοεῖται ὡς ὄργανον τῆς πολιτείας, ἱδρυθὲν ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ συντάγματος. Ἄλλο ἡ ἱστορικὴ καὶ ἄλλο ἡ τοιαύτη νομικὴ τοῦ λαοῦ.[21])

Ὁπωσδήποτε ὁ λαὸς ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι ἔννοια ἀνήκουσα εἰς τὸν φυσικὸν ἀλλ' εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον.[22]) Λαὸς διὰ τοὺς θεμελιωτὰς τῆς ἱστορικῆς σχολῆς εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ καὶ ἀποτελεῖ πνευματικὴν ἑνότητα ἀνθρώπων. Ὅτι ἡ τοιαύτη ἑνότης πρέπει ὡς βάσιν νὰ ἔχῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὡρισμένην τὴν βιολογικὴν ὁμοιογένειαν εἶναι ἀσφαλῶς δεδοκιμασμένη ἱστορικὴ ἀλήθεια. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δὲν ἰσχύει ἀτέγκτως, διότι ἄλλοι παράγοντες κυρίως πνευματικοί, πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς βιολογικούς, ἄγουν πλειστάκις πρὸς τὴν ἑνότητα καὶ βιολογικῶς ἑτερογενῶν ἀτόμων, ὅσον καὶ ἂν ὡς γενικὴ βάσις

19) Quintiliani Inst. orat. I, 6, 43 κ.ἑ.

20) Puchta Gewohnheitsrecht I (1828) σ. 134 κ.ἑ. Savigny I § 7 σ. 24. Ἀποδέχεται αὐτὴν καὶ ὁ Gierke Dutsch. Privatr. § 15 σημ. 30. Κριτικὴν ταύτης ἴδε παρὰ Stammler Theorie d. Rechtswissenschaft (1911) V, 9 σ. 391.

21) Puchta ἔνθ' ἀν. I σ. 151.

22) Savigny System I § 7 σ. 14, § 8. Μεταξὺ τῶν συγχρόνων ὁ κυρίως προσπελάζων τὸν Schelling φιλόσοφος τοῦ δικαίου εἶναι ὁ W. Schönfeld (Von d. Rechtserkenntnis 1931, σ. 68 κ. ἑ.) ὅστις καὶ ἀναπτύσσει ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ τὴν ἔννοιαν τοῦ λαοῦ.

[36.1]

Διάλεξη του Κ. Τσάτσου σχετικά με την αποχώρησή του από τα πανεπιστημιακά του μαθήματα + διάλεξη υ' ορισμού σχετικά με την "κοινωνική ελευθερία"

δημιουργο –

Θ' γινω για ανδρικα λ. ο
ραφτης επαναστατης
Αλλα για δικη μου ανθρωπινη
ιδεα γω δεν ~~δεν~~ ειμαι ο δημιουργος
ουτε ~~ουτε~~ η ανθρωπινη ιδεα. Γω ειμαι
ειμαι μονο ανθρωπος (ουτε καν ανθ.
~~ανθ~~)
Ιστορια για Καινους! Θημουν
παραδοση ανθρωπινη επιστ
Εν ειμαι ποιητης γιατι θελω
ιδεα δικαιη — γιατι δ.
δημιουργια για να ειμαι ολη ανθρωπινη
ορη αγωνιων —
Θα θελα να ειμαι δ. γιατι
απο εγω το καιρο.

~~Θ~~ Να τα φτιαχνεις ολα αρμαν-
τα φορεματα ανδρικα
Ιδικα μου
Αγαπω αγωνα — ~~ο αγωνας~~ φορεματα
~~του~~ (Ηαρτιλα του ανθρωπινου γενους
αγωνιων. — αγωνια — δικαιων —
Ηρως ρομαντικος καταφερνει ολα
με σημαια

[36.33]

[36.4]

Η μάνα της αρχοντοπούλας

να αδειάσει δηλητηριασμένο φαρμάκι

για ν' απολαύσει δικαίως

δικαίως φαρμάκι φαΐ - πικρό, βαρύ

σαν τα μαύρα χρόνια

απ' τότε ως τώρα.

Ρίχνει πικρό φαΐ στο πιάτο

βάζει.

Κυρά σερβίρει στο τραπέζι

Βλέπει δικαίως τον πικρό φαΐ -

σηκώνει τα βράδια σιωπηλός αφέντης

σαν γύρισε από δουλειά,

δε μίλησε - τότε απ' αρχινούσε

η γυναίκα με τον άντρα, μάνα με γιο

το ένα γέρος, το άλλο γέρος

Χαϊρουλής γέρος - Δε το χαμογελά η

ψυχή σου αυτή μπάτε; - ~~Τα μάτια σου~~

Τα αστέρια λάμπουν, δουλεύουν, αλλά

η δική σου καρδιά δεν χαμογελά

Μάνα φέρε φαΐ - φέρε φαγητό

ΗΡΑΚΛΗΣ 4050 τν

ΤΙΤΑΝ 2434 »

ΧΑΛΚΙΣ 2870 »

ΧΑΛΥΨ 819 »

ΗΡΑΚΛΗΣ 957 τν

ΤΙΤΑΝ 1077 τν

ΧΑΛΚΙΣ 3465 τν

ΑΤΛΑΣ 690 τν

Ο Διευθυντής

να διαφωνεί αρνητής

(λίγα δευτ. σε με σαλάτα - ή φρυγανιά)

ήρεμη επιμονή - ή αρνητής σπιρτάδι

κυβερνήτου

Θυμήσου ήσαρος στην κοσμική ή

συνεργασία με σαδή -

Έχω καλοσύνη με φως — και σε

διαφορά μεθόδου

Έχω και ψευτιά: οι κοσμικοί

ή ήσυχοι δεν είναι —

σε λα μυστικά — αρ. ή αγρυ.

νερό από αγρυπνία — ή εκδικητής.

Έχω ~~κόμπο~~ αρετή δε να λα καλή

κοσμική,

και λαλώ με αγο ~~φαν~~ φρεν.

και εφιάλτη ~~φαν~~ ή υπόγεια,

έχω για φρένα ή μεγάλη, ιδεα

για ιδέα.

Αντίμετρη φρ. ή δουλειά σε σε.

δε λέω — τέλειος ιδανικός — ή

διαφωνεί ή λίγο λίγο παραδόσεις

Έχω και α αγαπώ εσάς με

αλλ' ἐξ ἄλλου τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ μόνον κατ' ἐμὲ εἶναι
δυνατὸν νὰ ὑπολογισθοῦν κατὰ προσέγγισιν μόνον ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως
τοῦ ἔργου δὲν ἀκολουθοῦνται παρὰ μόνον ὡρισμένοι τύποι ὑπολογισμοῦ κ.τ.λ
κ.τ.λ. καὶ ἄρθρα παραδείγματα ἔχομεν ἤδη ἐκ τῆς διαθέσεώς μας.

"Ὅπως ἀνεφέρομεν προηγουμένως ἡ τιμὴ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐμπόρου οἰκοδομικῶν ὑλῶν εἶναι δρχ 150.- δρχ/Τν κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὰς ἀκολούθους τιμάς

διὰ κατανάλωσιν-παραγωγὴν 6000 Τν. μηνιαίως 12100.-δρχ/Τν
" " 8370 " 10480.- "
" " 9200 " 9770.- "

Εἶναι πράγματι ἐπιφορτικὸν διὰ μᾶς νὰ ἀποφασίσητε νὰ δώσητε τιμὴν
6487.-δρχ/Τν [illegible] ἐκ τῶν ἀνωτέρω δεκαπενταψηφίων εἰς τὴν
τελικὴν διαπραγμάτευσιν, ἐπειδὴ μεθαύριον νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς δώσωμεν
τοιοῦτον τρόπον παραδείγματος τιμὴν διὰ νὰ ἀφαλισθῶμεν καὶ τὸ κοινὸν
καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις μας. Ἄλλως τε ἡ τιμὴ διαφέρει εἰς ὀλίγας ἡμέρας
ἀποδεικνύεται. Παρατηροῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναθεωρήσητε τὴν τιμὴν εἰς τὴν εἰρηνικὴν παρ' ὅλον νὰ προστεθοῦν περὶ τὰς 450.-δρχ/Τν
λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς ἀναθρομικῶς ἀπὸ 1.6.45 τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῆς
τριπλῆς ἐνεργείας προτείνομεν εἰς ὑμᾶς ὅπως ἀπὸ τῆς αὐρίου
5.6.45 ἀναθέσητε εἰς ἡμᾶς τὰς ἐργασίας ὅπως ἐν συνεχείᾳ καὶ
διευθύνωμεν τὸν ἐργοστασιάρχην μας εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ ὅπου θὰ συνεχίσωμεν
προμερόντες ἀκόμη καὶ εἰλικρινῶς τὰς ὑπηρεσίας μας, τὴν πεῖραν μας,
καὶ τὰς γνώσεις μας ὅλας ἐπιδιώκοντες διαρκῆ καὶ ἐπιμόνως χρησιμοποίησιν.

Δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπισημάνωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ἀρίστην σας
ἐκ τῶν ἐγκαταστάσεις ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ὅτε ἤρξαντο λειτουργοῦντα τὰ
ἐργοστάσια τσιμέντων μέχρι τῆς 31.7.45 κατεσκευάσαν 26.057,900 τόννους κλίνκερ καὶ ἐπωλήθησαν ἐξ αὐτῶν 25.696,650 τόννους τσιμέντου. Ἐκτὸς
ἐπωλήθησαν 25661 τόννους τσιμέντου καὶ σήμερον τὰ ἀποθέματα εἰς τὰ
ἐργοστάσιά μας εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Κλίνκερ		Τσιμέντου	
ΗΡΑΚΛΗΣ	1904 Τν.	2349	Τν
ΘΗΒΑΙΚΟΣ	1645 "	0	"
ΣΙΠΑΙΟΝ	8344 "	1987	"
ΧΑΛΚΙΣ	8539 "	1286	"
ΧΑΛΥΨ	197 "	168	"
ΑΓΛΑΟΣ	810 "	110	"
	Τν.	6683	Τν

Ἐξ αὐτῶν εἶναι προωρισμένοι εἰς τὸ [illegible] ἀρχικὸν ἀπόθεμα εἶναι δὲν τὰ παρέλαβον εἰδικὸ κατὰ ἐργ/σίον

./.

[illegible]

[36.2]

[36.9]

ΕΝΑΡΞΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ι. Κων)ντῖνος Γ.Γ Α Ρ Δ Α Ι Κ Α Σ (τῆς Ἐγκληματολογίας καί Σωφρονιστικῆς)
Ἄρχεται τῶν παραδόσεών του διά τούς τ ε τ α ρ τ ο ε τ ε ῖ ς φοιτητάς τήν προσεχῆ Παρασκευήν 28 τρέχοντος μηνός ὡς ἀκολούθως
~~Τρίτην~~ Παρασκευήν 9-ΙΙ π.μ. (μικράν αἴθουσαν ὁδ.Σόλωνος)
Παρασκευήν 9-ΙΙ π.μ. " " " "

2. Ἀλέξανδρος Ν.Τ Σ Ι Ρ Ι Ν Τ Α Ν Η Σ (τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου)
Ἄρχεται τῶν παραδόσεών του διά τούς τ ρ ι τ ε τ ε ῖ ς καί τ ε τ α ρ τ ο ε τ ε ῖ ς φοιτητάς (ἀπό κοινοῦ) τήν προσεχῆ Παρασκευήν 28 τρέχ.μηνός ὡς ἀκολούθως:
Τετάρτην 8-9 π.μ. (αἴθ.Σίνα), Τετάρτην 4-5 μ.μ. (Ἀμφθ.Σόλωνος)
Πέμπτην 6-7μ.μ.(αἴθ.Σίνα), Παρασκευήν (4-5 μ.μ.(ἀμφ.Σόλωνος)
Παρασκευήν 6-7 μ.μ. (ἀμφ.Σόλωνος)

3. Κων)ντῖνος Δ. Τ Σ Α Τ Σ Ο Υ Σ (τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τήν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καί τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου)
Ἄρχεται τῶν παραδόσεών του τήν προσεχῆ Τρίτην 2 Ὀκτωβρίου ὡς ἀκολούθως:
Ι. Διά τούς π ρ ω τ ο ε τ ε ῖ ς φοιτητάς (Εἰσαγωγήν εἰς τήν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου)
Τρίτην 6-7 μ.μ. (ἀμφιθ.Σόλωνος), Πέμπτην 7-8 μ.μ.(ἀμφιθ.Σόλωνος)
ΙΙ. Διά τούς τ ε τ α ρ τ ο ε τ ε ῖ ς φοιτητάς (Φιλοσοφίαν τοῦ Δικαίου)
Σάββατον ΙΙ-Ι2μ.(μικράν αἴθουσαν ὁδ.Σόλωνος)

Σημ. Τά εἰς τήν αἴθουσαν τῆς ὁδοῦ Σίνα μαθήματα θά διεξάγωνται, ἐφ' ὅσον καταστῇ δυνατή ἡ ἐκκένωσις τῆς αἰθούσης ὑπό τῆς καταλαβούσης νῦν αὐτήν κρατικῆς ὑπηρεσίας.-

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σ)βρίου 1945

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Σχολῆς

Τίνος άσον ~~γαλαζιά~~ γυναίκα νερό
αντίστροφη για μητέρα: = Είναι ανδρό
της γης. - Εσύ τώρα γυναίκα
νερό προβαίνεις ~~στο~~ παρόλαυτα ιδέ
του γυναίκα δε ανδρώνει φτης σχέ-
δια γ μορφή αρσενικής σε αλλη
δε σχέδιον όλη γ άσον ς αγόν
γυναίκα νερό - Μπορεί γ αρ ειν
τόν δόλο άξια για μιαν αρτίς καλ
ιδέα. - Γ ό κάμει τη δικαι-
αρχαιολαβή (ανδρώνει φτης γ
φτης) σε πάντα ιδέ
Κάνεις αρχαιολαβή - ιδέ
Εσύ σε τόν σχέδιον χέρι σχέ
καλλιτέχνη (αγ γυναίκα)

[36.11]

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἰωάννινα 28 Ἰουλίου 1941

Ἀγαπητέ μου Κωνσταντῖνε,

Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἀπάντησή σου στὸ γράμμα μου. Δὲν ἔχω ἀκόμη ἀκριβῆ ἰδέα γιὰ τὴν ἡμερομηνία ποὺ θὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ ἐδῶ. Θὰ σὲ εἰδοποιήσω ὅμως ἔγκαιρα καὶ θὰ ἔρθω νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω.

Μὲ χαρά.

Σπύρος

Γνωρίσας ἰδίᾳ.
Γνωρίσας μιαν φράσιν
διαφοράν ἐν δύο - ἀπ ἐναντίας διαφορά
Για παράδειγμα.
α/ ἀπό σήμερα να λέγω
μόνη ἐξαίρεση εἶναι νῦν σημαίνει
~~ἐκ~~ σήμερα γι αὔριον ἰδίᾳ.
Καθημερινῶς μιᾶς φράσεως.

β/ κατ επανάληψιν μιᾶς ἐξ
ημέρας εἰς συνήθειαν δηλ ἐθισμόν
δηλ μιᾶς νῦν - μιᾶς εἰς συνήθειαν
ἰδίᾳ — μιᾶς ἀπό δευτέρας
μιᾶς ἐξ ὧν, γιά ἐν πάντα
γνώριμα φαινόμενα - ἐνεργείας
μόνη μιᾶς. — ~~ἐπαναλαμβάνω~~
~~δηλ τὸ ἀναγνώρισμα~~
~~ἐπιμένω εἰς αὐτό~~

'Αθῆναι 6 'Ιουλίου 1945

Σεβαστέ μου κ. 'Υπουργέ

Δὲν θέλω νὰ σᾶς ἐνοχλήσω προσωπικῶς, γι' αὐτὸ σᾶς γράφω δύο λέξεις.-

Εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ ἐνδιαφερθῆτε γιὰ τὴν ἀποσπασίν μου εἰς τὸ ὑφ' ὑμᾶς 'Υπουργεῖον. Πράγματι ὁ 'Υπασπιστής σας ἔστειλεν σημείωμα εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Στρατιωτικῶν πρὸς τοῦτο. "Ομως ἔλλειψει παρακολουθήσεως τοῦ σημειώματος καὶ διότι τὰ σημειώματα πιθανῶς νὰ παραμένουν εἰς φακέλλους ἀνεκτέλεστα ἢ καὶ πιθανῶς νὰ ἀγνοοῦνται, μέχρι σήμερον δὲν ἔγινεν ἀπολύτως τίποτε παρ' ὅτι παρῆλθον ἔκτοτε πολλαὶ ἡμέραι.

Γι' αὐτὸ θερμῶς σᾶς παρακαλῶ ἂν θέλατε νὰ δίδατε τὴν ἐντολὴν νὰ διαβιβασθῇ ἔγγραφον 'Υμῶν πρὸς τὸ 'Υπ. Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἀποσπασίν μου διότι οὕτω νομίζω πως θὰ τελειώσῃ ἡ ἀποσπασίς μου.-

Σᾶς ἐκφράζω τὰς βαθυτάτας μου εὐχαριστίας.-

Μὲ σεβασμὸ

Γ. Κ. Ἀναγνωστάκης

Υ.Γ. 'Επαναλαμβάνω τὰ στοιχεῖα μου.

Στρατιώτης 'Ιωάν. 'Αναγνωστίδης Γ.Κ.Ε.Α. Σχολὴ Τεθωρακισμένων 'Οχημάτων.-('Υπηρετῶ εἰς τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς).-

Γ. Κ.

[36.13]

(36.147

§ 2 (תרגום)

תרגום והוא אחרון

תרגום בין שתי — אחרון אין

שפות בין שתי שפות

תרגם - מתרגם - תרגם - מתרגמים

תרגום אחד יכול תרגום אחר.

תרגום יכול יכול תרגום אחר

מתחת

תרגום מתחלק בין שתי שפות

אחת שתי ל שתי ל

1) תרגום שתי שפות ל
2) תרגום שתי ל
3) תרגום ל אחת - (תרגום - של

תרגום) תרגום אחרון של אין

(זה תרגום אחד אין זה שתי

שפות. תרגום, אחת אחרים. - של

תרגום יכול יכול שתי תרגום אין

1) תרגום שתי. תרגום, תרגום

[36.15]

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἰωάννινα 25 Ἰουλίου 1955

Ἀγαπητέ μου Κωνσταντῖνε,

Ὁ ἀπὸ καιρὸ μοῦ ἔχουν ἀνοίξει διάφορες ἀγορεύσεις οἱ γύρω καπνέμπορες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἐπιτελείου Παπαγιάννη. Πρὸ τῶν μεταφορῶν των – μεταξὺ ἄλλων ἀπὸ Θεσσαλονίκη – βρίσκουν τρόπο δοσοληψίας νὰ καπνὸν ἐκεῖ καὶ πουλοῦν ἐδῶ μὲ ἀντάλλαγμα δηλαδὴ τοῦ Παπαγιάννου (Εὐχαριστῶ, Νίκο, πολύ. Θὰ ἔλθω σύντομα νὰ σὲ χαιρετήσω ἀπὸ κοντά).

Μὲ ἀγάπη

Δημήτρης

Ladrum

β/ Ghlaz ayuug apaks anfgtl
apdlog agllorlo, uo uoug ayuug
uo ghi da lo ghlyuu uop.

apdlo lpuu — ddug
Sdlyu lpuu — olu ghiapla lgu
apuug lgs, ayuug apgs u apla
apu agpu —

luuu dyl ddug gudyla. ug ug
p agsl apdlo lpuu

lowuug gudyla — Sdlyo

§3

Lowuu — uayl dlo ~~apuu~~
Lowuuu — uppug — uppuu — ag'g
Lowuu aulyula uo apaks —
~~(lgl adpuu~~ — uo ayuu u apa
lpuuu uowuug ighdyá
Luayuo uuuuo uak adpuuug

[36.17]

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

ΚΑΠΕΤΑΝ ΕΜΜ. ΜΠΑΝΤΟΥΒΑ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

Διά τά κάτωθι ζητήματα τοῦ Ν. Ἡρακλείου

1. Κρίνεται ἀναγκαία ἡ πρόσληψις 100 Χωροφυλάκων ἄνευ θητείας διά τήν ἐκκαθάρισιν τῆς σοβούσης καταστάσεως ἐντῷ Νομῷ Ἡρακλείου καί Λασηθίου καί διά τόν ἀφοπλισμόν τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων.

Ἡ δύναμις αὕτη νά διατεθῇ ἀμέσως διά τόν σκοπόν αὐτόν.

Δέν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐμφάνισίς των διά Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

2. Νά ἱδρυθῇ Σχολεῖον Ἀστυνομίας εἰς Ἡράκλειον Κρήτης.

3. Νά αὐξηθῇ ὁ καθορισθείς ἀριθμός μαθητευομένων Χωροφυλάκων εἰς τό παράρτημα Ἡρακλείου ἀπό 300 εἰς 500.

4. Ὑπάρχουν ἐξώδικοι πληροφορίαι περί ἀντικαταστάσεως τοῦ Νομάρχου Ἡρακλείου κ. Γερονυμάκη. Παρίσταται ἀνάγκη νά παραμείνῃ εἰς τήν θέσιν του.

[36.18]

αρχή, ἀγρ. μαί' επ μπ πολιτ
(σπορ) = ποινική ομάδα
ἄγρ αγωνοθετικός ως επίς δι
μπλα. αγωνίζομαι = αθλοκρίνομαι
ο αθλοθέτης ρ. ης
κεδ αγωνίζομαι τη ενίκη μορφ ης
λαμπρός ιδιαν αγωνίζομαι ιδιαν
σπουδήν.
ἀπο αγωνοθετικός ης
απλ πολ. λογός

Αριστοφ Κοπν - απο ποιν. αφης
διαφορετικός
μπ πολ. ποιν. ομάδας ο
αθλοθέτης ρ. ης

κοπν ης, απο αθλητ (αγωνίζομαι)
λεκ λογικός αθλητικός με γενν
αθλητ - πολιτισμικός: αι ποιν.
αφης

[81.82]

[36.19]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΝΑΥΑΡΧΕΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΗΡΙΟΝ

'Αριθ. πρωτ. 4338 — ΑΘΗΝΑΙ 'Ιουνίου 1945.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ : Κόστους 'αναβολῆς ἐπιστροφῆς Γενικ. Δ/τοῦ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.=

ΠΡΟΣ : Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
.. (Γραφεῖον Ὑπουργοῦ.)

"Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσωμεν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ἀπὸ 25.7.45 ὑπ' ἀριθ. 601 ἀναφοράν τοῦ Κυβερνήτου τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ " ΝΑΥΑΡΙΝΟΝ " , σχετικὴν πρὸς τοὺς λόγους ἀναβολῆς ἐπιστροφῆς Γενικοῦ Δ/τοῦ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ.-

Ο Ναύαρχος 'Αρχηγός.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
Ο Γραμματεύς

Γ. ΜΕΖΕΒΙΡΗΣ.
Ὑποναύαρχος.

Gesellschaft als Gemeinschaft
bei Tönnies

Gemeinschaft alles, was gegenseitig
wesentlich bejaht
Gesellschaft, was gegenseitig
wesentlich verneint

Gemeinschaft „Verbundenheit trotz Trennung"
Gesellschaft „Getrenntheit trotz Verbundenheit"

(Kommune und Genossenschaft – Gemeinschaft
= Gesellschaft

Gemeinschaft.

Typen der Gemeinschaft alles
Gesellschaft „Gesellschaft bei vollendeter
Menschen"

Typen Gemeinschaft – Gesellschaft

Gemeinschaft

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Αθήναι 18-9-1965

Αξιότιμε κύριε Γιάννη,

Σας ευχαριστώ εκ μέρους του κ. Καρα-
σούλη για τας ευχάς σας επ' ευκαιρία του μεθ-
ημερινού του γενεθλίου, έχει εκφράσει
πάντοτε και εις εμέ.

Μετά διακεκριμένης

[illegible]

[36.21]

[36.22]

§

Διαγραφόμενος ποινών

του Φιλιππικού αγγελιοφόρου
εκτίσας διαγραφόμενος ποινών.
Ενόψει αφ' ης μια φορά
~~Ηλίφ εδικ εφεξιμότητα του~~
Εχρις γιδερ δεν
ο Αγγελιοφόρος ε/εδοσε
ποινος (γ/εντομος)

Ηλίφ αδικ Διγδιν ποινον
Κυριολεκτικ γνωμικόν ποινον
Κυρια χαρακτηρα της
χρονο χρονικης — (vis compulsiva)
Κυριολεκτικ δικαιο-δημ.
Ποινη δικαιου γι' αγγ εγκλειστ
ποινής

[36.28]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. Πρωτ. Ε.Π. 1368

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 'Ιουνίου 1945

Π ρ ό ς

Τό 'Υπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν

'Επί ἐγγράφου 'Υπουργείου Δικαιοσύνης ἀριθμ. Πρωτ. 36102/15-6-45 κοινοποιηθέντος καί 'Ὑμῖν παρακαλῶ ἀναφέρατε ἡμῖν τάς ἐνεργείας εἰς ἃς προέβητε ἐπί τῶν καταγγελλομένων.-

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Π. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ακριβὲς ἀντίγραφον

Αὐθημερόν

Ὁ Τμηματάρχης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

-'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης

[36.24]

§ 5 Δικαιον

Αρχαιος ανθρωπος – ιδεωδες

λογου αρετων –

Φυσιολογια · ψυχολογια

μ' ποια μεθοδο;

Αρχαιολογοι ιδ. ποιν. γνωσ.

η γλωσσ. χρησις

Λογικοι μ' αρχαι ζωης

λογου μορφαι —

Εγω μονος αρχης

Κοινα αρχων δικαιων = φυσικων

και ουχι αλλων το αυτον μαθοντων

Εγω κοινα και νομικα

η συμβατικα

αυτον μονον ρυθμιζοντων ζωης

ανθρωπων

Εγω δικη η ιδιος νομος

φαλλη δικη

Μια δικαιος ιδιος = μοιχος

αὐτῶν δὲ μένουν ἄταφα τρεῖς καὶ μήτιου αἰῶνας. Καὶ τότε θεία δέησις
δὲ ἀναστηθοῦν καὶ ἔχομεν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ
1821, διότι ἐθλαστήθησαν τὸ β΄ μήτιον 15ου αἰῶνος + τρεῖς καὶ μήτι-
ου αἰῶνας ἔχομεν β΄ μήτιου 19ου αἰῶνος ἤτοι τὸ 1821.
Προφητεύεται ὁ πόλεμος τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ 1612, ὅτι τὸ δίκαιον
τοῦ κράτους, ἄμοτε Ἑλληνικοῦ σήμερα τουρκικοῦ διὰ ἐλευθερωθῇ.
Πράγματι ἠλευθερώθη ἐλπίς τόσου ἔτος. κ.χ.τ.
Τὸ ἕβδομον σκάμμα. Εἰς αὐτὸ πραγματοποιεῖται ἡ βασιλεία
τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι τὸ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς
ἱστορίας. Ἤτοι εἶναι τὰ τελευταῖα χρόνια.
Ζήζιουλ. σελ. ... μετρήσουν τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. = νὰ προφητεύσῃ μόνον διὰ τὸ
κέντρον τοῦ χριστιανισμοῦ. .... τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατη-
σουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο ... = 1260 χρόνια ἀπὸ 637 - 1917
ἂν ἀφαιρέσωμε τὸ 20 ἔτη τῆς Τουρκικῆς ἀπελευθερώσεως.
... καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου καὶ προφητεύσουσι
ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα = ὁ ἡμέρα καὶ ὁ ἀπὸς τῆς
ἐθνικῆς αὐτοματορίας.
... οὗτοι εἰσὶν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι ... διότι
σώζουν τὸν πολιτισμόν κ.χ.τ.
... καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον .... ὁ
πόλεμοι μὲ τὴν τουρκίαν καὶ ἡ πτῶσις τῆς ἐλ. αὐτοματορίας
... τὸ πτῶμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ μήτιου = 3½ αἰῶνας.
Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέραι καὶ μήτιου πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς ..... ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821
..ἐγένετο σεισμὸς μέγας ... ὁ πόλεμος τῆς ἐπαναστάσεως.
.... ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν ...
= πραγματοποιεῖται ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ τότε ὅμως πολλῶν ἀρνῶν.

[illegible]

τεύεται ὅτι εἶναι πολυάριθμοι καὶ ὅτι στηρίζονται εἰς τὸ ἱππικόν των κ.λ.π.

[ἁγιοτ. συμπ. ... καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν ... = ὁ Ἄρειος ... καὶ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν = αἱ αἱρέσεις, αἱ δρομεωτικαὶ ἔριδες. ..... ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν μῆνας πέντε = πέντε αἰῶνας, μὴν ἐδῶ σημαίνει αἰῶνα, διότι εἶναι αἰνιγματικόν. πράγματι αἱ δρομεωτικαὶ ἔριδες διήρκεσαν πέντε αἰῶνας (4ος — 9ος) ..... συνέχυσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ τῷ Εὐφράτῃ. = παρέλυσε τὰ ἄμυνα τῶν βαρβαρικῶν συνόρων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ παλαιὰ ὑπῆρχεν. .... καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δύο μυριάδες μυριάδων = τὰ στρατεύματα τοῦ ἱππικοῦ τῶν βάρβαρων, ὁ ἀριθμός εἶναι ὑπερβολικός ...]

Ι Κεφάλαιον. Προσφωνεῖται ὁ Χριστὸς ἔλαβε βιβλίον τοῦ μεγάλοντος. Ὁ Ἰωάννης διατάσσεται νὰ μὴ γράψῃ τίποτα διὰ τοὺς ἑπτὰ μεσαιωνικοὺς αἰῶνας, οἱ ὁποῖοι συμβολίζονται διὰ ἑπτὰ βροντῶν. Ὁ Ἰωάννης διαβάζει τὸ βιβλίον τοῦ μεγάλοντος καὶ τιμωρεῖται διὰ τὸ δάκρυμα ποὺ διαβάζει, ὅπως εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ μεσαίωνος, ἰδίως τῆς Δύσεως, ἂν καὶ ἐξαιρεῖται διότι μανθάνει νέα πράγματα. (οἱ Γαλάται = 6ος — 13ος)

[ἁγιοτ. συμπ. ... καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἥλιος = ὁ Χριστός] ... σφραγίσον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς... = παραλείπονται ἀπὸ προφητείαν τοῦ μεσαίωνος.]

ΙΑ Κεφάλαιον. Ὁ Ἰωάννης διατάσσεται νὰ προφητεύσῃ διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ κέντρου τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπου διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας. Προφητεύεται ἡ καταπάτησις τῆς Ἁγιοσοφίας ἀπὸ ἑξακοσίους 1260 χρόνια (42 μῆνες = 1260 ἡμέρες = 1260 χρόνια). Ἀπὸ καταλύσεως Ἁγιοσοφίας ὑπὸ Ἑξακοσίων 637 ὡς τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων τὸ 1917. Ἔχομεν ἀριθμοὺς 1280 χρόνια, Ἀριθμοῦμε τὰ ἔτη ποὺ προσφωνεῖ ἡ Ἁγιοσοφία ἀνακτήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὁ ἔχομεν 1280-20= 1260 χρόνια. Οἱ χρόνοι τῆς θρησκοκρατίας θεωροῦνται καταπάτησις. Προφητεύεται ὕστερον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ συμπεριλαμβάνει διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἑλληνικοῦ ἡγεμόνος, οἱ ὁποῖοι μόνοι ἐν μέσῳ τοῦ μεσαιωνικοῦ σωροῦ διατηροῦνται ὡς δύο ἐλαῖαι καὶ λυχνίαι ἑστῶσαι πρὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ διάρκεια τοῦ ἔργου αὐτῶν προφητεύεται ὅτι θὰ εἶναι 1260 χρόνια. [redacted] (ἀπὸ πρώτου ἐκχριστιανισμοῦ τῶν ἑλλήνων μέχρι 1453 ὁρατοῦ 197-1453) Περὶ αὐτῶν προφητεύεται ὅτι ὅταν τελειώσῃ τὸ ἔργον τους (τὸ 1453 περίπου) Ἡ τουρκία τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς Ἀβύσσου τῆς Ἀσίας θὰ νικήσῃ πόλεμον μὲ αὐτοὺς καὶ θὰ τοὺς νικήσῃ. ὅτι τὰ πτώματα τῶν δύο

[36.95]

[36.29]

ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΥΜΕΝΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΤΤΤ

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ἄλλων, νά συμπληρώσωσι τά ἔτη τῆς συντάξεως αὐτῶν, διότι ἄλλως καί ὁ νεώτερος τούτων δέν θά ἐξασφαλίσῃ τήν σύνταξιν ἄνευ 25 ἐτῶν.

Β΄

Ἐξ ἄλλου διά τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ὁριομηλικίας τῶν Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων εἰς τό 65 ἔτος, θά παραμείνωσι πεπληρωμέναι πολλαί θέσεις αἵτινες θά ἐκκενοῦντο, δημιουργουμένης οὕτω νέας ἀφορμῆς στασιμότητος τοῦ Προσωπικοῦ. Διά τοῦτο ἐπανερχόμενοι εἰς ὅσα ἐξετέθησαν κατά τάς ἐπί τῶν ἄρθρων 1 καί 3 παρατηρήσεις, τονίζομεν ἅπαξ ἔτι τήν κατάφωρον ἀδικίαν ἥτις θά προσεγίγνετο εἰς τόν Κλάδον, ἐκ τῆς τυχόν καταργήσεως τῶν ἐν λόγῳ δημιουργηθεισῶν θέσεων καί τῶν ὑπέρ τῆς ἐξελίξεως αὐτοῦ τεθεισῶν διατάξεων.-

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΤΤ.

ΣΥΛΟΓΟΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Τ.Τ.Τ.

[36.31]

Εστω ως προς τον μαθητή μεταξύ
του
της φασεως ποιότητος (βαθμος
ης φασεως αρα ενδιαφερει ημας
ποιοτητος γ ύλης)

Θελ. πολλα επι τω προσωπικω σου
νεω
επιτυχια

Πετρόβου 6

Αθήναι τη Μαΐου 1924

Πρωτ. Γεωργιος Σπυρόπουλος και
Πεζικος Σπυρόπουλος του Χριστο-
φορου ορκοδοτηκων.

Α. Μιχελιδακης

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ Α. ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗΣ

Ο Πρωτ. Γεωργιος Σπυρόπουλος και ο Πεζικος Σπυρόπουλος του Χριστοφορου ορκοδοτηκων.

τικῆς θά εἶναι μεγάλη." Ας μή λησμονεῖται ἄλλωστε ἡ ἁπλῆ ἀλήθεια ὅτι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει τό νόμισμα μιᾶς χώρας ἐκφράζει τήν παραγωγικότητα αὐτῆς καί ἐν προκειμένῳ ὁ ὑπό συζήτησιν μηχανισμός εἶναι τεχνικόν πλαίσιον ὅπερ δύναται νά ὁδηγήσῃ εἰς μίαν σχετικήν ἰσορροπίαν. Τό ἄν ἡ ἰσορροπία θά εὑρεθῇ εἰς τό ὑψηλότερον ἤ χαμηλότερον σημεῖον, τοῦτο θά ἐξαρτηθῇ ἐπαναλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἀσκηθησομένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς.-

Α. ΜΙΕΡΝΑΡΗΣ

Α. Μιερνάρης

Πρώην Γενικός Γραμματεύς καί
Τεχνικός Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.-

Ἀθῆναι 17 Μαΐου 1945

Πετσόβου 9

[36-31]

[36-31]